

کتابخانه مجلس شورای ملی			
کتاب: تجوید و سبک		شماره ثبت کتاب:	
مؤلف:		۲۷۳۰۴	
موضوع:		۱۰۷۱۱	
شماره قفسه:			
۸۰۸			
۲۹۹۲			

بازدید شد
۱۳۸۲

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

٢٩٩٣

٨٠٨٠
٢٧٣٠٢

[illegible]

و فرب هر بخت کسوت ترا عذر کاغذت زبر اکو بین لحاظ
 حاضر ترا بهتر می نمود احوال ترا خوشتر اندازد بر غیرت و شوهر ترا
 شرم است که پیش از این بر یکدیگر فتنه می کردی خدای خود را جمع نماید و در
 آخر میان این دو را بجزایر می دهد درم خیرانش نشو و فرب
 این را نایز کن چون حکم خدا بر هر یک از این کشتی است بقدر
 قابلیت خود در خط کشتی بکوشد اندک بنده زور در عجب است کشتی
 نقشه است هم از طرح بخت می کشتی نمونه عرض کرده ام ولی هر چه
 بطرف نگاه کنیم سر زمین نان بر این کشتی کسر نخواهد شد اندک
 طرح هزاران فقره است چنانکه سید عالم هم فرموده است و این غرض
 مخفی خواهد بود که بچه که خط خواهد بود و در تقصیر زنده شده که با به صفت
 از آن خارج بکند و این که قفل در را کلید حرام قفل کرد
 خاب ترا در حکم این صحت محض است از هر کجا جرات ترا
 بده بدین بنده است اسم خود را بر او خواهم نهاد و اگر می فرماید

چهار صفت چندین سله مرا تا بر ثبات بشماره تحسین نماید
 هوزا بهریم هر خود خواهم داشت سدهای خدایم نیست
 آتش روز که کجا برانظر نه کان قهری صفت نیست هر صفت نه
 برین دجایم نه روزی تا چار روز که در صفتی که چندین صفت

ز جبر خدا طاعتش شریست و بکنج نظم پذیر است همت
 با یکدیگر هر روز نظر تر از ایران فرهم که است و هیچ یام بری
 هیچ منت بفرست نیست نظام در این مملکت کینه داشته است
 کار هر چند منت مخاف عهد است بهت کار غصه است
 سه تر منت بهت فرمان محمد و خاندان نظام است
 غنائی بود بخیر و خیر و حسن بود کفر و عجب تصنیف
 جدید و غریبه است سال کفر و دل فرنگ بر فرینها همه
 در روزی که در هر یک از روز و در هر یک است و هیچ

هر قلم صد نوح مانع ظهور میگردد **ح**ت یعنی هر حلت ای
 زمین است و بدون هیچ لغزشه قهر هر نوع شلم پیشداشته
 درونی سائر خارج سلطنت پیرت است **ک**فایت
 پادشاه است و هر آنچه از غایت غایت است **ک**وت
 دل به جلا جمع اسباب ترقی برای ایران فراهم است **ک**وت
 با حرف هرگز بهتر از مرز پادشاه نیست **خ**یف نیست
 در یک متر شخص پادشاه بر حسب عقل طبعی و هم بر حسب اختصاص
 خارج از جمیع ذرات در هر چه برتر باشد **ع**وم طبعی منکر شیطانی
 در هر چه بوده اند و هرگز پادشاه ایران در هر چه بود
 شیطانی است **د**ر فرنگ طالب نظم بودن پادشاه عادل شدن
 تعجب نیست زیرا که بر سر طبعی فرنگ حشمت و حرز کینه ممکن
 در هر چه بسیار جان دال است **ک**رد خلق را بدون هیچ
 در هر چه خود کردن و در هر چه است **ح**کم پادشاه خلق بودن

و با جوف حیات متعلق زحمت نه نیست بدون زحمت نه
 عدم سربانی در علوم و در اوم خارج بر کمال عیان است تفوق حق
 و شهادتی مقام بخت است بر خاستن خصلت نفع در برابر این
 جبر و زحمت است و لیکن بزرگتر از آن نفع در میان است
 و بهیچ چنان پادیده بصیر و بهمت در جوف قیام سبب ترقی
 هر روز است در این سکوب و ل طرف و کفر و انواع است
 صده و پنجاه هزار رعیت در این در حجب ترنم سیر مبتدا بهر روز
 اندر کمال بنا در یقین را از روز بر مبتدا بهر روز و نه سال
 پند کرده در پات تحسین میکنه توشتر کرد پات ایران مصدق
 در اقامت در یک سمت یقین شعیب از قبضه تمام از حجاب نه برود
 در سمت دیگر حاکم به نصاب تصدیق و صیغه هر روز و نه
 بر عیت میکنه هر روز نفر بر بار تقبیر صیغه کرد خلق را سخن میکنه
 در انواع قاهره در بر روی تر کن فرار میکنه در حجاب و رعایت میکند

از قحط غله میسرند زار عین و دلت بهجود از دوزخ غله و دوزخ
 عدم شتر و شتر فغان میسرند در سیر و ل کمال شتر و شتر
 صیغه و پنجاه فرسخ را میسرند و در ایران چای و شتر غلب است
 نصف نازل را پادیده میسرند در حجاب و رعایت میکند
 از حجاب تمام است یقین شتر است قمر کمر حیات ایران
 در وضع فرنگان نظیر میکنه غریب حیرت میور و به این نفع است
 طبع و خدعه عالم در این عطف فرنگه را سیر و ل است به چه قدر
 کرده باشند در چنین عکس ای هر چنان است رسیده باشند یقین در
 سابق ایران بهیچ وجه نمیدانند بهیچ وجه نمیدانند بهیچ وجه
 در لست بهیچ وجه و نه چگونه میور و سبب است به این سبب در لست
 کرده باشند و مقام رفیع همچک از اندک بر خاسته باشند در ایران
 عظیم و شتر است که تمام دلت را گرفته و صیغه عکس است
 بناد و جیسع بناد و ل را از روز بر مبتدا بهر روز و نه

دریشت آید بر از نه جابر بکنه ^{بهر} جابر حب را در دیر ^{در} دل زل
 داشته در دیها بیند در ایرلن ^{در} خنر سکونه و ساهات ^{در} بین
 مملکت را غریق و دیر زلت و در ^{در} دوز بهچک زوز را ^{در} فغ
 این جابر ^{در} را قمر لثافت ^{در} نه شمرده ^{در} کمر ^{در} یک ^{در} زرخ ^{در} پهی
 دلت را ^{در} بگویم ^{در} برین ^{در} شکر ^{در} چه ^{در} حسیاج ^{در} بیان ^{در} و در ^{در} غش ^{در} ش ^{در} سفا
 بشر ^{در} ز ^{در} این ^{در} چه ^{در} خله ^{در} به ^{در} کر ^{در} س ^{در} ذکر ^{در} تهر ^{در} حکام ^{در} زلت ^{در} عیت ^{در} هر ^{در} ج
 دست ^{در} و دیل ^{در} قنض ^{در} خطرات ^{در} خارج ^{در} همه ^{در} تعیاب ^{در} از ^{در} قات ^{در} ثلک
 تر است ^{در} و خبر ^{در} یک ^{در} رفع ^{در} این ^{در} فر ^{در} پهی ^{در} بخت ^{در} یلغ ^{در} را ^{در} و نظر ^{در} محال
 ساخته است ^{در} غفلت ^{در} و به ^{در} قیر ^{در} در ^{در} این ^{در} است ^{در} چنان ^{در} که
 و مطمن ^{در} نشسته ^{در} نه ^{در} که ^{در} کوی ^{در} لک ^{در} تو ^{در} ش ^{در} را ^{در} آ ^{در} هر ^{در} ز ^{در} مال ^{در} که ^{در} بر ^{در} این
 سه ^{در} در ^{در} خنده ^{در} نه ^{در} خای ^{در} سکینه ^{در} که ^{در} تعقل ^{در} است ^{در} و لغات ^{در} تقوا
 سیر ^{در} اند ^{در} بر ^{در} کرده ^{در} نه ^{در} د ^{در} حال ^{در} که ^{در} چنین ^{در} نیست ^{در} غش ^{در} ش ^{در} نه ^{در} بر ^{در} می
 نخواهد ^{در} صد ^{در} است ^{در} فرک ^{در} و هر ^{در} را ^{در} ایست ^{در} شمر ^{در} نخواهد ^{در} است ^{در} شمر ^{در} بکنای

تا برای ^{در} خط ^{در} و هر ^{در} یک ^{در} غیر ^{در} نخواهد ^{در} است ^{در} کند ^{در} بچان ^{در} کابر ^{در} مازند ^{در} لن
 عربستان ^{در} این ^{در} ملک ^{در} تا ^{در} هزار ^{در} سی ^{در} هزار ^{در} غیر ^{در} دارند ^{در} و اگر ^{در} به ^{در} سکوت ^{در} بین
 به ^{در} عیبا ^{در} بچه ^{در} جابر ^{در} یک ^{در} رسیده ^{در} بقین ^{در} بطور ^{در} که ^{در} نخواهد ^{در} شد ^{در} خدا ^{در} از ^{در} هر
 نصب ^{در} پادشاه ^{در} اسلام ^{در} تا ^{در} و ^{در} بچهر ^{در} از ^{در} ز ^{در} ان ^{در} بفرستد ^{در} که ^{در} کشت ^{در} است ^{در} بجا ^{در} رسیده ^{در} بجا
 برود ^{در} و ^{در} از ^{در} هر ^{در} فرد ^{در} در ^{در} ظاهر ^{در} مابین ^{در} ضایع ^{در} که ^{در} شده ^{در} و ^{در} از ^{در} بقی ^{در} از ^{در} ضایع ^{در} جبه ^{در} فایض
 حفظ ^{در} که ^{در} صد ^{در} است ^{در} بخت ^{در} خانی ^{در} این ^{در} به ^{در} که ^{در} عهد ^{در} خان ^{در} مغول ^{در} و ^{در} بزرگ ^{در} این ^{در} مملکت ^{در} را
 ساخته ^{در} به ^{در} متصرف ^{در} است ^{در} لن ^{در} یام ^{در} را ^{در} ش ^{در} مر ^{در} که ^{در} و ^{در} عیاب ^{در} نه ^{در} رسیده
 از ^{در} آن ^{در} که ^{در} فر ^{در} رسیده ^{در} به ^{در} خای ^{در} که ^{در} که ^{در} عهد ^{در} خان ^{در} مغول ^{در} و ^{در} بزرگ ^{در} این ^{در} مملکت ^{در} را
 به ^{در} است ^{در} فایض ^{در} از ^{در} این ^{در} به ^{در} که ^{در} از ^{در} عهد ^{در} تا ^{در} امروز ^{در} بخت ^{در} مال ^{در} که ^{در} شده ^{در} است
 نقش ^{در} است ^{در} اسیر ^{در} را ^{در} پیش ^{در} خود ^{در} بگذارد ^{در} و ^{در} این ^{در} صد ^{در} سال ^{در} که ^{در} شده ^{در} را ^{در} از ^{در} نه
 در ^{در} و ^{در} این ^{در} به ^{در} هر ^{در} یک ^{در} از ^{در} کل ^{در} که ^{در} و ^{در} بطور ^{در} بد ^{در} و ^{در} بزرگ ^{در} این ^{در} که ^{در} شده ^{در} است
 تخمین ^{در} است ^{در} بپای ^{در} این ^{در} به ^{در} سبیل ^{در} و ^{در} در ^{در} هر ^{در} یک ^{در} س ^{در} نه ^{در} و ^{در} در ^{در} ک ^{در} است
 چه ^{در} قدر ^{در} بزرگ ^{در} شده ^{در} نه ^{در} چه ^{در} ش ^{در} را ^{در} خراب ^{در} کرده ^{در} و ^{در} چه ^{در} در ^{در} غرق ^{در} نه ^{در} شده ^{در} است ^{در} بپای

تحت هرگاه تنبیه خود را عقوبه عظیم فی محله بالترکبیه و در آن
 بنده در درجه عزت نیز پس را در کثرت تبریز و هنر رسیده
 در طرف کبر و جن برات بستان شده معین نهاده و بفتح بگویند
 در غم بندت چه دقیقه با ماندست

در از ابرین قدرت نریخ ابرین کسب جمیع جایگاه نه هر چه
 فرایسختی هر رسیده بگویند نه هر رسالت با این طور بهیم
 و بعد از این هم خواهیم بود سرکار در آن قدر و شایسته بطور و کمال
 خود عظمت برگزیده آنوقت کسر است فریج لقا را داده است
 طریقه کرد آنقدر نظام است را بود و بنظر و بقیه شک نیست
 آن بام نگشته است حالا در آن در فرسخ ابرین مکتبه نه نیست
 در پشته محرمه را در دست منهدم میکنند حالا در غنای قله
 در آن محرمه نه لفظا عربی بکار رسیده نه بخواهند بر جدای طایفه خمر
 در آن علم کتب بصیرت هر از فسیله عربی خط داشته باشد نه هر از

مذمت

فرمان بجای ابراز نهاده باز بخواهند فیه که در دست سیر دنیا که در آن بچکان
 که چنانچه در دایره قهر و دین هر زده کرد پایت داشت چه طور شد
 در حال سر کرد مایات و در میانه بخواهند گفت و دلت نظم و کلام
 مردم را آنچه ساخته محکمت را آگاه کردند این لفظ را در دفع گفتن آن
 تا فقره از آن پرسند لقا ابر و دلت که در دست این لفظ بهیمن را
 چنانچه گفت در هر حق و در بایام گفته است عقربها برابر در دست این
 بایام کانیست بر آن کشتن از در در فرنگ بدست عقربها
 با صفت این هرگاه انداخته و در آن کانیست بکار رسیده و خانیست
 هر از با برهنه از در در دست بکار اگر بک عیب بسیار عقربستان
 کسر بگوید در دست از کمران بمان رفت به دست خود خنده به
 اگر چه که در دست عینه بر حسب بجای است در دست نفر و شریک
 میروند و اگر چه بر حسب فهم هر از دست شوهر به بی نه و در اسم
 ارقیات محکمت در دستستان نه بر هیچ فرایند نه در دست هر از

بکنند که در ملک پات باز در آن را قیودن بکلیت نه بد کرد بر نه
 باز خوانند گفت که در بام نذر در آن همچون خبر نه است ^{نیل} بنا در بام نذر
 لفظ بکنس نه است ^{نیل} تا حالا چه نفر هر بکنس خا^ن نه نشسته
 و بهان نه بر در نه سکر سینه در بزرگ و سخن طبع خود بقدر ده مفاصل است
 نذر در آن را طبع محکوم خبر کنند ^{نیل} بنا اکثر عقاید و علم و فنک
 در ظاهر و ف عظم فی^ن ^{نیل} و اما اگر بخوایم فقط بعقل طبع خود حرکت
 کنیم تنها تر ت در آن شهر نام کیورث ^{نیل} خواجه علم و در عفت
 هرگاه وضع فنک را بجات چهار هزار سال قبل ازین بر گردانند
 و در در آن بزرگ عظم خود علم را سخن خوانند کرد ^{نیل} تا هر روز درجه
 جهتم صاع علوم بشر بر جای رسیده ^{نیل} عظم طبع در تصور آن جبر است
^{نیل} شد هرگاه در نذر نفر آدم بسیار قدر ایرای جمیع نذر دنیا یکبار با هم
 خال بکنند که بکنت چه خبر است یقینا در در آن نقطه آن عظم خوانند
 مانده عظم فنک با سحر بشر در عظم است ^{نیل} حریف است در عظم

ایش نه است و تصور کردیم این است که هنوز نفعیده ^{نیل} دریم
 درنا چه قدر پیشرفته اند ^{نیل} تا خیال میکنیم که درجه ترقی آنها به نفع است
 در صنایع ایشان برسیم ^{نیل} و حال لایکه صدها ترقی ایشان در این
 تمدن بر روز کرده است و بر اثر شجاعت و در اینان پرودن نرفته اند
 محال و معنی است که درجه متنوع ترقی فنک را بتوانند تصور
 نمایند ^{نیل} بطلب علم را بخوانم چنان کنم مگر نشسته مطالب ندانم
 کار خجالت یورپ بر صانع است ^{نیل} کینوع از این آدم و فنر است
 ساخته اند و نوع دیگر را از افراد بشر آدم ترتیب داده اند مثل از چوب
 و آهن یک کارخانه شده اند که از یک طرف بشم میسوزند و از طرف
 دیگر ماموت برید دارند ^{نیل} و همچون از بشر آدم یک کارخانه شده اند
 در یک طرف ظاهر ^{نیل} بشود میسوزند و در سمت دیگر جهنم و حکما کار
 پرودن کرده محمولات کار خجالت فنر فنک کم پیشرفته
 معارف است شریعت ^{نیل} و تفک طبع فایده کثرت بخیر

در وضع و ترتیب این نوع کارخانجات فی الجمله اطلاع داریم
 و از آنکه پس از سرور فوکیها در کارخانجات نهانی بکار بفرستند
 اطلاع نداریم سئل هیچ نمیدانم در کلان و درین یککارخانه هست
 از پانصد کرد پات دیکن کسره فان بخورد در کلان کارخانه لا محصوم
 میشود و نیز در پارس چنان کارخانه هست که اگر درین مغلل کردم
 بمکسظم شو حکم در آنجا برسد بکنه و همچنین کارخانه دارم در قمره
 که در پارس در آنجا بریزند بهر زنده میمانند صد پست کرد در پارس
 در دهان کارخانه پرند بپایه و خرج کنند و در پارس هر قدر
 در کارخانجات فراتر ترقی کنند صدرا تب بیشتر در کارخانجات
 اندیش پیش رفتند زیرا که اختراعات صنایع فوکیست و غلبه
 عقرب کفر باینجه اجهلا چه نفر از باب صنایع بهست و حال
 این کارخانجات نهانی صمد عقرب و جهلا که هر کس روی زمین
 شده هرگز نباشد نفر حدس جمع نشود در یک کارخانه است

سازند و حال هرگز است که در پارس و فوکیه سال هزار نفر از
 و حکمرانت جمع شوند و دیگر کارخانجات نهانی بحالت و خجسته
 نازد و بپایه ازین یکت گفته بودند استباط کرده فوکیها باید فوکی
 درین کارخانجات نهانی ترقی کرده باشند حال خبر سرور در ایران لازم
 داریم این کارخانجات نهانی است شهر کارخانه پات کارخانه
 کارخانه عدالت کارخانه علم کارخانه مینت کارخانه شطرنج
 هرگاه بگویم که ما اینها را داریم بهر غیر میسوم کرد و اگر بخوایم ما خود
 بشنیم و این نوع کارخانجات شتران کنیم مشربین مظهر بود بگوایم
 در پیش خود کالکته شترانیم و در فوکیه بیان این کارخانجات نهانی
 یکت کارخانه دارم که در مرکز است واقع شده است و حرکت جمیع بار
 کارخانجات شتران بن سکه به بزرگ و سکه و دیکن سینه هر کس
 و بخواید عقرب نهانی جابجه سوزات شتران به دیکن سینه
 که نظم و سایش و بزرگ جمیع زرقیات در پارس حسن زینت

و سکه است که بر سر اگر فرضاً بین سکه بستم علی غفله از حد و فکست
 بر داشته شود بهانعت نام مملکت فکست بصورت جویستان
 خوله فله وضع و اصول بین سکه حیرت بکثره خلاصه شایع عقیده بی
 متولد گفت در ایران بقیه چهار است در خلوعات صنایع هر قدر از ظاهر
 فکست عقب فکستیم از بین فن سکه و دیوان صد مرتبه بیشتر فکست
 مانده ایم زیرا که ما در این سره هزار سال در عالم صنایع فی سکه ترقی
 کرده ایم چنانچه عوض بر دکان توپ بکشت و دریم و در علم تریه
 سکه و دیوان ترقی کرده ایم چنانچه هر هزار سال فکست از بین هر طور
 پاست بکشتیم هر روزیم بهان طور بکشتیم رسم حکومت تقسیم و عیال
 در ترتیب استیفا و عموم شقوق علم و دیوان هنوز در حالت سر هزار سال
 فکست از بین باقی است بنا بر این جهات جای بر این موقوف
 بر یک نکته در است و لکن بین است که در است و این جمعیست
 واضح را غراف پس که سکه و دیوان در ایران سر هزار عقب مانده

و در بود و در این سره هزار سال پست و سکه هر شراع کرده اند و نسبت
 آن با سکه و دیوان ما شکر کشید است نوپاست باز در قمار زمین
 هر دوزی در سر بر حقیقت به من لدر اکنه ارسده فکست و خوام خست
 پس هرگاه است و نظم است موقوف نظم و سکه و دیوان است
 در هرگاه قمار و در هرگاه و دیوان در ایران سر هزار سال عقب مانده
 مانده با به بغیر و هر که منت و در سکه و دیوان پس به به به به به به
 ریس هر که در سر و بخان صبح کباب جوجه را از دست نمیده و لکن
 دیگر گوشت که در این رسم بر نیده گوشت و صایب هزار سال و گوشت
 متولد رفع کرد بدلت و بکمال عالم بکلی در اسلام نیک بکمال
 شش هر که در است ایران را آیتین بقدر سر هزار سال ترقی فکست و
 زبان سحر و شایسته گرفته اند اگر شایسته به ترقی را بغیر
 به این است به سر هزار سال دیگر و شایسته به ترقی و به نظم و
 فکست و در این سر هزار سال شایسته تغیر به به کرده و در این

سینه ترتیب داده اند **ملاحظه** که طغریا را بتولن از فرنگت که در بدن است
در بدن نصب کرد به منظور بتولن صهر نظم ایشان را اخذ کرد و بدن
مسطح در ایران برقرار ساخت **لیکن** چنانکه مکرر عرض کرده ام و بارها مکرر
خواهم کرد هرگاه بنمای صهر نظم را تا خود خراج نیاید شریک بود
و بگویم علم طغریا را از شریک خدایه اند

افغانی بخشید هیچ بهر نداریم در بدن خود را از دست بهیم **قوت**
بخشیم کافر بگویم غار خبر بکنیم و توین فرنگ را هر طوری که توخواهی
بکنیم اما حال غمت بجای گشته خدا با عفت و دلاوت و هیچ حشمت
فرنگ نداریم که نشد از اینها بپایان بخت بخت فرنگ نیست در هر کس
بخواهد محرم درددل و مجتهدین است از ما سر کشند تو بجای دین بپایان
میروی مانند نیم میهات بخت انظار داریم در هر فرنگی هم عقلمانی
ناچه فایده ما نرود و دریم که تو از یکم خبر نداری بپایان بخت فرنگی
مکن نیست بنظر محاسن **سرکار** وزیرین حرفه اند است که نه است

بچاره مجتهدین را بجهت فهم نهمه **باز** سخن در ایران هرگاه کسرت و غیر نظم
بود بپایان بخت میان مجتهدین است **و** بپایان بخت میان مجتهدین است
صاف شریعت است **مهر** هرگاه قرار نگذارم دستوفین و دیوانی است
نخند مجتهد چه حرفه خواهد داشت

ترتیب ناصب دیوانه چه شرافت شریعت دارد **مستطام** است
سازد هیچ مذمت نیست **مگر** بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
ارضاع است **سایب** بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
عشاق ارضاع ما بکمال بقدر کفایت کفایت است **کهن** است
دید در رفع سایب ایران تنظیم بکمال و دیوان چگونگی بود **بخت** شریعت
و تقسیم این مطلب **عده** **فهرست** بعضی اصطلاحات علم تمدن را که در ایران
سود فتنه محض آیین کنیم **لن** دستاورد در این یک است **مستطام**
نشأ هر چه می شود از حکومت میگویند

در هر قومی که از حالت جهشی بپایان آید **لن** است **مستطام** است

حکومت چند ترکب مختلف دارد هرگاه در یک طایفه حکومت کند
درست بکنفر باشد و در هر حکومت و خاندان که بکنفر مودنه باشد ترکب
آن حکومت را سلطنت بگویند و اگر حکومت یک طایفه کلا فیک قرار
ببیند نسبت بوقت شجاص مختلف مقدار ترکب آن حکومت را
چهارمین است **هر حکمرانی که در حکومت صادر شود بفرصت عاقل طایفه**
و اطاعت آن باد و در هر فرار طایفه لازم باد که قانون برگزیده
حکومت مرکب است از دو نوع اختیار یا حشیا ر وضع قاع و دیگر
اختیار بر قانون **سلطنت مرکب** دارد در هر حکومت و حشیا
وضع قانون و هم حشیا بر قانون در دست پادشاه ترکب
انگیزت **سلطنت مطلق** بگویند مثل سلطنت ادر و عثمان و در حکومت
در هر بر قانون پادشاه و وضع قاع و نسبت ترکب بگویند
سلطنت بتدل نیست مثل سلطنت کهنس و زنده **نظم** بیشتر
حکومت موقوف بجدای حشیا حکومت است سلطنتی

معدل بحسب حفظ سعادت حشیا و نه هر قوم و دستکار سلطنت دارد
و وضع سلطنت بر عدل بحالت ایران صفا بیشتر در خبر و احوال
ما **سلطنت** است تخمین اوضاع سلطنتی است
سلطنت مطلق نیز بر قسم است یا سلطنت مطلق نظم و دیگری
سلطنت مطلق غیر نظم شد در این نیست و عثمان اگر چه پادشاه حشیا
حکومت را کامل است خود دارد و بجهت نظم دولت و حفظ قدرت شخصی
خود این حشیا را در هر حکومت میسازند و استوار میگردانند و سلطان در
دست خود را در خود اختیار و نه در هم وضع نمیکنند و هم در هر است
این حشیا را در هر حکومت فرق کند و در سلطنت مطلق غیر نظم فرق است
و اختیار را نه بعهده دارد و در هر حکومت میسازند
در هر سلطنت این حشیا را مخلوط بعهده و در آید بر سلطان سلطنت بعهده
در سلطنت مطلق بر قریب و اختیار جدا بعهده قدرت است و بیشتر در هر حکومت
نظم بر بعهده است و در هر سلطنت وضع است زیرا که در ظهور اراده پادشاه

و خبر چنانچه میگوید که اگر بر سر کلاه یک کبریا طرقتی که بر سر دارد شده است و بر سر حکم
 میکند از رفتن و بایستادن و هر چه در توان کرد و خوبتر است که اینها را
 بر سر تمام کنند گرفت و اگر بخوبی از سر و خیمه بکنند و سر را در اول
 خیمه را شخص بکنند پس این حکم را بپوشانند و بر سر بکنند و اگر در رفتن و بایستادن
 یا تعیین و غیره که در رفتن و بایستادن هرگاه این عمل را اینها بکنند شخص با بچه
 شخص را که در رفتن و بایستادن که این شخص با بچه که در رفتن و بایستادن که در رفتن و بایستادن
 و مناسب صلاح شخص خوب است و ممکن نیست که در رفتن و بایستادن که در رفتن و بایستادن
 عمل خود را بکنند و اگر هرگاه اینها بچه نفر را مخصوصا بکنند و در رفتن و بایستادن
 معین کنند و در رفتن و بایستادن که در رفتن و بایستادن که در رفتن و بایستادن
 آنوقت در تعیین و بایستادن و در رفتن و بایستادن که در رفتن و بایستادن
 بایستادن را خوب معین نموده که در رفتن و بایستادن که در رفتن و بایستادن
 منظم به و نیز تصور نفری که یک سر را بر اینها بکنند و در رفتن و بایستادن
 بکنند هرگاه اینها بکنند و در رفتن و بایستادن که در رفتن و بایستادن

و اگر وضع تمام حقوق بر سر دلا باشد باز در این است که هیچ عهده
 را بر هرگاه تکالیف سر دلا نباشد بر سر دلاست که آنچه نفع را بر جیبین است و دولت
 لشکر نظم و انضباط و سایر عهده که نیست که در دربار است بر سر دلاست
 فاعده وضع است بر سر دلاست که در دربار است که در دربار است که در دربار
 بر سر دلاست خود را در دربار است محکوم شدن عهده و خاتم است و بعد از آن هرگز
 نخواهد که بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست
 است این عهده بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست
 و بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست
 داشته اند و سلفی بر سر دلاست که خود داشته اند و بر سر دلاست بر سر دلاست
 نظم و انضباط بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست
 حشمت نه و در دربار است بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست
 این عهده بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست
 سبک در دربار است بر سر دلاست بر سر دلاست بر سر دلاست

صوف

جوان و زنده نشین سر اسطخام ملک سلطان داور و دشت کفار و لغیم
 مقصد ما را نفع عظیم می بینم **پنجم** این پایه ما را از غم چاکر کن خو
 محب فرمودند اغلب سعادتمندان جوان صاحب منصب خردمند
ششم نه که در دیرین کن بر طایفه قدر مایه اعتبار است
 اندک است قهر و کرم و کثرت کبر خویش و عقده خود قرار ده و هرگز از
 نخواهند نمود و خود را محترم تر از حق بجانب **شبه** بیایم بجهت رفع
 بزرگان و مردم این مجلس تا هر روز بخاطر میرسد این است بجهت
 از ما قبل جدول طایفه را در میان حالت شخص خود را بکند و تحفه بدارم
 و بزرگان در آن مجلس نشینند جدول را نصب دید که هر وضع
 در بوج فرستادن از آن شخص جمیع بزرگان که آدم را در دیرین از آن
 شخص شنیده اند و مخصوص بزرگان مانایه قیمت مانع بزرگان
 نماند هر آنکه در این **بهره** هرگاه این تکلیف ملاقات باشد چهار است
 و ما را از کینه بزرگ و دله عن قریب جمیع را از این منوخ خواهند داشت

اینک ما را که نشینند و در نوکر زاده از پنج مردن جوان که در غرض علوم و کلمات
 ما را جمیع را بزرگوار کرد از حق دان که کما از مرق که از پنج نقطه روزگار
 خبر بزرگ و اسطخام است را در بزرگ و کبر جدول شخص می بیند که کما از سر
 کما از جمیع تصدی کردند و باید اتفاق قسم را بخند و در کوی کفر و کفر
 را که بزرگ و در ساریغات نیز نوبتی از هر یک حرکت است به بزرگ
 مقصد که کثرت و بین جمیع هر را بیان آوردند و در هر صهر اسطخام
 در این باره تحریر فرمودند که تا به هر یک از آنها جلد و قهر و کثرت
 هر یک هر که در این بزرگ و کبر جدول می بیند و هر که را در این بزرگ
 همانست که در این بزرگ و کبر جدول می بیند و هر که را در این بزرگ
 بر عینه و فرستادن اغلب آنها را بخاطر دارم و هر که را در این بزرگ
 زاده از حد تا بزرگ و کثرت ذکر بزرگ و کثرت از این بزرگ و کثرت

فایده خبر بزرگ و کثرت در این بزرگ و کثرت

قوه تریک حکومت است برین برطنت مطلق است

قوه پنجم سلطان ارینک نهاد است

قوه ششم منصب نهاد است بادرش بختی مقیم در دودره دودره نهاد ختم خبر بدین نهاد

قوه چهارم در حکومت ارین برتخت است

قوه پنجم خیمه روضه فتح خیمه ارین در فتح ارین نهاد است

قوه ششم حضرت نهاد است برین در فتح ارین بوطجه کسیر علی محمد سیرلار

قوه هفتم در قانون دودره در حکومت بر عهد محمد در است

قوه هشتم وضع فتح بر عهد محمد طیات است

قوه نهم ریاست مطلق این چهار چهره مخصوص نهاد است

قوه دهم غل و غلبه جمیع مال حکومت خیمه ارین در فتح مخصوص نهاد است

قوه پنجم بر برطنت وضع فتح

قوه ششم وضع فتح خیمه ارین در فتح برتخت برطنت

شرط تشریف قانون باید سال الهی نهاد بر تشریف صلاح عاصی نهاد

شرط هفتم قانون باید در مجلس طیات باقی بماند خبر مجلس نوشته نهاد

شرط هشتم وضع فتح بر عهد محمد در فتح ارین بر سید نهاد

شرط نهم قانون باید برین در عهد محمد در فتح نوشته نهاد

شرط دهم وضع فتح باید در فتح ارین ثبت نهاد

شرط یازدهم قانون باید اسم دودره در فتح نهاد

شرط بیستم قانون باید در دودره کسیر علی محمد نهاد

قوه دهم هر حکم و خارج از این مفت شرط بر فتح نهاد

قوه پنجم بر حقوق نهاد

قوه ششم تشریف کسیر علی محمد در فتح بر عهد محمد در فتح

قوه هفتم هیچ نهاد بر عهد محمد در فتح نهاد

قوه هشتم احاد و رعایا برین عهد در فتح بر عهد محمد در فتح

مقرر شد در زغال ابرین ساج خیر نیتین گرفت مگر یکم قنج
 مقرر شد ساجک در زغال ابرین ساج نیتین جس کرد مگر یکم قنج
 مقرر شد دخول در سکن هیچ غایت ابرین ساج نیتین مگر یکم قنج
 مقرر شد مقام هر ابرین زغال مقرر شد
 مقرر شد بابت هر سکه یکم قنج مقرر شد مگر یکم قنج

مقرر شد چهارم بر آرتب مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بکتابت در غایت هر مجلس نظامات
 و بازده نفر سیر است نفر در
 مقرر شد هر غزل نصب بفرست نظامات بدو خطه تعلیق غایت هر مجلس نظامات
 مقرر شد حضور در زغال در مجلس نظامات ساج نیتین
 مقرر شد چهارم جمیع قوانین است بایه مجلس نظامات بقیه جمیع مجلس نظامات
 مقرر شد پنج جمیع قراعه اسامی همه چه بر روی کتابت چه در روی کتابت

خطه بطوریکه در غایت خالص
 و غایت بابت خیر نیتین ساج
 و غایت بابت هر مجلس نظامات
 و غایت بابت هر مجلس نظامات
 و غایت بابت هر مجلس نظامات
 و غایت بابت هر مجلس نظامات
 و غایت بابت هر مجلس نظامات
 و غایت بابت هر مجلس نظامات
 و غایت بابت هر مجلس نظامات

اگر محکمت باید در مجلس نظامات تحقیق شود بایه مجلس نظامات
 مقرر شد حکم مجلس نظامات بایه مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات
 مقرر شد تحقیق بایه مجلس نظامات
 مقرر شد جمیع سیر مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات

مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات
 مقرر شد هر مجلس نظامات بایه مجلس نظامات

خطه بایه مجلس نظامات
 خطه بایه مجلس نظامات
 خطه بایه مجلس نظامات
 خطه بایه مجلس نظامات
 خطه بایه مجلس نظامات
 خطه بایه مجلس نظامات
 خطه بایه مجلس نظامات
 خطه بایه مجلس نظامات

۴ وزارت جنگ ۵ وزارت علوم ۶ وزارت تجارت و عمارت

۷ وزارت یات ۸ وزارت دربار

مقرریم لشکر هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

وزارت یات وزارت دربار

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

وزارت یات وزارت دربار

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

مقرریم ترتیب هر یک از اینهاست وزارت مختار وزارت

ماده پنجم در ذرات در حکومت خدای قانون نه خائن است
 ماده ششم در بیان چگونگی کس که بر ذرات دنیا رفته بکشد بکوه خائن است
 ماده هفتم در بیان دین و بقدر ذرات دنیا بقصد نه خائن است
 ماده هشتم حکم خائن در ذرات بر عهده مجلس شیطیات است

تفسیر از ذرات بر اساس قانون نه خائن است
 ماده نهم مجلس شیطیات در ذرات یک کلمه حکام سر غیر از ذرات معلوم بود
 محکمه از ذرات جمع خواهد کرد و به خط هر ذرات شرط قانون است خود ذرات
 ذرات خود پادشاه
 ماده دهم مجلس شیطیات در ذرات یک کلمه ذرات بکشد بکوه خائن است
 ذرات در ذرات خود ذرات در ذرات شرط قانون است خود ذرات
 ذرات خود پادشاه
 ماده یازدهم مجلس شیطیات در ذرات یک کلمه ذرات بکشد بکوه خائن است

تقسیم خواهد کرد و جمیع ذرات در یک ذرات خائن است
 ذرات خود پادشاه

ماده چهارم تقسیم ذرات بر اساس قانون نه خائن است
 حقوق نه دیون نه نظام نه در ذرات نه خائن است
 ماده پنجم در ذرات ذرات خائن است
 ماده ششم در ذرات ذرات خائن است
 ماده هفتم در ذرات ذرات خائن است
 ماده هشتم در ذرات ذرات خائن است
 ماده نهم در ذرات ذرات خائن است

قانون نه خائن در ذرات
 ماده دهم در ذرات ذرات خائن است
 ذرات خود پادشاه

هفته دوم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات خود را بدین
اجازه یک فنر مخصوص زایل کند

هفته سوم ترتیب در زراعتی را در روزات فانیل چهارم و پنجم خواهد بود
هفته چهارم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم خواهد بود

هفته پنجم در زراعتی که دایره تعلیم خواهد بود
هفته ششم اگر کسی بخواهد در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

هفته هفتم در زراعتی که دایره تعلیم خواهد بود
هفته هشتم اگر کسی بخواهد در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

نشان فانیل را که در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود
هفته نهم علوم فوق بکند و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

در زراعتی که علوم مخصوصه علوده خواهد بود
هفته دهم بجهت و جهات علوم در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

هفته یازدهم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

هفته دهم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود
هفته یازدهم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

هفته چهاردهم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود
هفته پانزدهم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

هفته شانزدهم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود
هفته هجدهم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

هفته نوزدهم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود
هفته بیستم هیچ در زراعتی نخواهد بود و در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود
در تمام روزات فانیل چهارم و پنجم تعلیم خواهد بود

فهرست دوم در باب اخبار و درازات از بهر قرار است
 در باب یکم نظم منیر ترجم کتاب محمد بن محمد بن
 و نس
 فهرست سوم در باب اخبار و درازات از بهر قرار است
 فهرست چهارم کار دایره مخصوص درازات از بهر قرار است
 کتابت مختصر در باب اخبار و درازات از بهر قرار است
 ترتیب صحاح لغت در باب رجوع با دراز
 بردن در باب اخبار و درازات از بهر قرار است
 فهرست پنجم اخبار و درازات از بهر قرار است
 کتابت یکم منیر ترجم کتاب محمد بن محمد بن
 فهرست ششم کار دایره اخبار و درازات از بهر قرار است
 در باب اخبار و درازات از بهر قرار است
 سرحد است در باب اخبار و درازات از بهر قرار است

فهرست هفتم اخبار و درازات از بهر قرار است
 یکم منیر ترجم کتاب محمد بن محمد بن
 فهرست هشتم کار دایره اخبار و درازات از بهر قرار است
 و تابع آنها عهد و مجازات در باب اخبار و درازات از بهر قرار است
 در باب اخبار و درازات از بهر قرار است
 فهرست نهم اخبار و درازات از بهر قرار است
 سه کتاب منیر ترجم کتاب محمد بن محمد بن
 فهرست دهم کار دایره اخبار و درازات از بهر قرار است
 بفایده ترجمه اخبار و درازات از بهر قرار است
 فهرست یازدهم ترتیب اخبار و درازات از بهر قرار است
 سه ترجمه منیر ترجم کتاب محمد بن محمد بن
 فهرست دوازدهم کار دایره اخبار و درازات از بهر قرار است
 جمیع کتابات و درازات از بهر قرار است

خطب جمیع قواعد درازخانه بان طبعه عای و بجهت خدمت دیوان اندوزخانه بنام

داران نکره بهما سعادقت صبر دارد

هفته نهم ترتیب جزر و فرسبت زیر مقررات یک ناظم

یک نفر در کتاب سه محرر تعلیم

هفته چهارم کار و فرودم ترغیفات زیر مقررات نوین عهد مجت

چهار مجت قرار مجت تصدیق مجت تا انشاء حدیث

ترغیفات و بیاضات حقوق یارین خارجه و شش مقامات سر

هفته پنجم ترتیب جزر و فرسبت ترغیفات زیر مقررات یک ناظم

یک نفر در کتاب سه محرر

هفته نهم کار و فرم حسابات زیر مقررات

اداره کل محکمه و برادر خارج بایان در مجلس شریات بنین میوه

اصای بر حسب جمیع جزر و فرسبت ثبت عدد و نه صاحب جمیع جزای

مخارج سفر و نام مخارج چهار مخارج خفیه و افات شهر سمری

هفته نهم جزر و فرم حسابات زیر مقررات یک ناظم یک کتاب

یک محرر

هفته پنجم فرسبت و فرسبت مرکب است از یک فرسبت و فرسبت

هفته نهم نایب ناظم را علیحضرت فرسبت و فرسبت فرسبت

سایر جزر و فرم در ملک و قانون و قانون

هفته پنجم بوجوب جزر و فرسبت زیر مقررات زیر سر امران

نایب امران و نایب ناظم امران و نایب ناظم

کتاب بصدق و نایب ناظم و نایب ناظم

ترجمه اریک از این درجست را در دست به سه سر عهد مجت

صیاد و کفایت محر ترجمه صدق و نایب ناظم و نایب ناظم

هفته پنجم نایب ناظم خارجه از جزای درازت بود خارجه منتخب و نایب

هفته پنجم نایب درازت نشان در جزای درازت

هفته پنجم جزر و فرم نایب ناظم و نایب ناظم و نایب ناظم

فهرست منصب ضبطه از قمر از خواجه
برضبطه کلاستر ضابط

داردغه باب داردغه

فهرست چهارم ارسته محکوم یک داردغه
در درجه کوم درجه بدر خواجه

فهرست پنجم در درجه یک کلاستر
در درجه یک ضابط

در درجه یک داردغه در درجه یک
بدر خواجه

فهرست ششم نیز سر کلاستریات محکوم
برضبطه در درجه یک

و خنده سر و اثر ضبطه محکوم
در درجه یک خواجه

فهرست هفتم برعهده دایره ضبطه
قسم است ضبطه

نصب و حفظه (کالف) از ضبطه
بن نیز قسم ضبطه محول به قونین

صدت و صدت یک است

فهرست پنجم در ترتیب
در بخانه

فهرست ششم در درجه یک
در درجه یک خواجه

فهرست دوم دیوان عدلیه
قسم دیوان اعلا (خداوند ساریه دیوانها در قسم سرفه)

در قونین نیز بر عین است

فهرست سوم در درجه یک
دیوان عدلیه خواجه

فهرست چهارم در درجه یک
دیوان اصلاح خواجه

فهرست پنجم در درجه یک
دیوان اعلا خواجه

سلطنت خواجه

فهرست ششم دیوان اصلاح مرکب است
از نفر دیوانها و نفر صلاح

فهرست هفتم دیوان عدلیه مرکب است
از چهار نفر حاضر یک نفر مقرر

یک نفر سر است نفر دوش

فهرست هشتم نقشبند دیوان عدلیه
حاکم عدلیه است

فهرست نهم دیوان اعلا مرکب است
از یک رئیس و حاکم یک نفر

و یک نفر خف و شش

فهرست دهم نقشبند دیوان اعلا
سر دیوان خواجه

برای ترتیب در بخانه
عدلیه از قونین نیز بر عین است
نصب و حفظه

هفته دهم غزل نصب شد و دو کلاه بر دوین تن علی حضرت این کلاه

هفته یازدهم در آن جمیع دو کلاه سرت بر عهده وزیر عدالت است

قانون سیزدهم بر ترتیب وزارت عدلیه

قانون سیزدهم بر قدرت عسکریه ایران

هفته پندرده در دولت ایران قسم شکر خواجه شکر عازم شکریم

هفته شانزدهم شکر عازم ترک است از چهار هزار نفر از یقار

پست و چهار هزار از چهار خطه است از آن که چندی معسر از علما

هفته هیجدهم شکر عازم ترک است از ده هزار نفر

هفته چهارم یام خدمت سر باز عازم مفت است

هفته پنجم نهایتن ناصب نظر از یقار است

هفت بهادر سلطان یار سرنگ سرتیب است

این کتاب از کتب خطی است که در کتابخانه مجلس شورای ملی موجود است

سرور در زده اما پانزده سیر خواهد بود

هفته بیستم عدد سیر حسب نصاب تکلیف تعیین خواهد بود

هفته بیست و یکم تکلیف حقوق در ترتیب سیر این موقوف بقانون است

هفته بیست و دوم چهار سیر تقسیم در آن قسم سیر این موقوف قوانین نظام به

محوال نیز خجاست

قانون سیزدهم بر ترتیب وزارت جنگ

هفته پندرده در وزارت جنگ مرکب است از دوازده مخصوص وزارت

دائرة اداریه دوازده دبخانه دوازده دیوانه دوازده کورده

قانون سیزدهم بر ترتیب وزارت بهت

هفته پندرده در وزارت بهت مرکب است از دوازده مخصوص وزارت

دائرة تقسیم بهت دوازده بهت بهت دوازده حواله

این کتاب از کتب خطی است که در کتابخانه مجلس شورای ملی موجود است

فقره دهم در ریات برت در دل پس این محضر خواجه است بعد از حمد و ثناء

فقیرم دردم در بره خلیفه رحمت برت مطبقت کن با کجاست از دست
اردی نکلا ندر احوال به بره خلیفه رحمت برت

مهر چهارم دایره خردن پس از مجموع صفت برت وجهه بر افراشته افکار از خود

مقرر: انزل بهم هر کس خواهد داد انفاق کما یخیر خیر است کند به درجه است صهر بود

مهرستان زخم ارکاه وزیریات قسط خراج وزیر را در فرمان موجود است به

پس زرق بوز اعلم خلدی که در کتب مختلفه

هذه نسخة من
مصحف وزير المخرج من كتاب خوارزمي في الحساب
بخط الكوفي

خواجه دکنه

نمبر پنجم و صورت فلک خارج حق ۴۰۵ بر این قاعده است که در حکم فرمان

مخصوص کا رس از رحلتہ

فقره نوزدهم ویرة نیرین بوظیفه صحت عمال درازات بات جویده

دقیقه و خنجر سرج و جود خزانه را بر زبنت خود کرد

در است از کجاست
کجاست
دارد در است از کجاست
بناست که همه کارها
سازگار است
در است از کجاست
دارد در است از کجاست
بناست که همه کارها
سازگار است
در است از کجاست
دارد در است از کجاست
بناست که همه کارها
سازگار است

[illegible]

مهر ششم جمیع سیدتایه ماه کاه بدره استغفرالله خواجه

حضرت حکیم کنز الحیات حضرت ابرہین باد درویش گاہ سنیہ تحقیق ترقی نور

مقدمه ^{۱۰} و در این مبحث بر عهدۀ ذرات است

نفس جبریک برضیع تعلیم

فقرة ۱۰ در محاکمات ایران تسنوع مدرسه خواجه ابو

مدرس تبریه مدرس فضیله مدرس علمیه

مؤید حم علی که در مدارس تربیه تعلیم میفرمود است

حاشیہ: روحِ خیر فی سقۃ نہ مذکور ہے۔ سقۃ عدم طبعی

مقررہ سیم عددیکہ درمہ در فضیلتہ تعلیم نمود از سیر قرار است علم معانی بیان علم سطق

علم حکمت علوم ریاض علوم طبیعی علوم نجوم ^۲تفسیر خطوط علوم ابن سینا

فقره چهارم مدرّس علیه قسم است که مجموع حجج علوم ادبیه مجموع علوم حقوق

مجمع عدم علی مجمع عدم طبره مجمع ضعیف سرفه

کتابخانه شخصی حضرت آقا محمد تقی
مجلس شورای اسلامی
تهران

[illegible]

فهردهم در ضمن این سه نوع مدرسه از ارباب بعضی فنون مدرسه مخصوصه خود بود از قبیل

مدرسه نظار مدرسه شریعت مدرسه سادین مدرسه تیس مدرسه هنر مدرسه صنایع

فهردهشم در هر چند محله یک مدرسه تربیه خود بود

فهردهنهم در هر دهیت یک مدرسه فقهیه خود بود

فهردهیهم مدرسه عالی و تفرستانت خود بود

فهردهیم مدرسه عالی بدین که درین بر علوم محوم باز خود بود ^{در این مدرسه}

فهردهدوم سالیات نمره آلمان از دوجه نوقوت تربط در علوم صرف

مدرسه نمره خود بود

فهردهیزدهم مجلس نظامات قانون وضع خود که در حکم کن مجرای مدرسه بود

به تدریس از خود دلیت عید بود

فهردهوزدهم شرح ترتیب این مدرسه در طرح و عهد آید بر عهد در علوم است

فهردهوزدهم چهار این پنج بر عهد در علوم است

فصل پنجم در ترتیب وزارت دراز

از آنجا که در این بین هیچ چیز را از هیچ چیز جدا نگه نه چنانچه این وزارت را هم مخلوط

عمر بر در درگاهها گشته اند و حال آنکه هر کار که در سلطنت بیکر نیست

در عهد سلطنت را از عهد حاکم گشته و در عهد سلطنت نظم نیست

عهد حاکم هیچ نظم نخواهد گرفت و در این باب شرح مفصل نوشته ایم که

بجه بعضی غرض شخصی خود را بر این غرض نکنیم

فصل پنجم در ترتیب دکانهای مجلس اداره

فهردههتر در هر دهیت یک مجلس اداره خود بود

فهردهحدم مجلس اداره مرکب است از اولا و حکم عید

و کلان و ده نفر از موالین هر دهیت

فهردهیم که مجلس اداره از این است تقسیم بیت بود که ضمیمه دهه یک

تدارک آخذه دلیت محافظت بنده یکا حد این بنده یکا در خطب مجلس

تعیین تعمیر خاوس ترتیب که چهار بار در هر خطب چهار بار

فهره چهارم مجلس دوازده و الا دلت است

فهره پنجم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

از هر فردی که در این مجلس حاضر شود و در این مجلس حاضر شود

فهره ششم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره هفتم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره هشتم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره نهم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره دهم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره یازدهم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره بیستم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره سی و یکم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

در این

فهره یکم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره دوم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره سوم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره چهارم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره پنجم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره ششم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره هفتم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

دارد

فهره هشتم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره نهم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

فهره دهم مجلس دوازده و الا دلت است و از مجلس شصت و یک است

قانون پنجاه و نه بر این صورت است که در این

هر پیر در کتیر این یک ضرر بخانه دهد و خورده

هر پسم در است هر یک کسر ویده و نه است چنانچه خود

هر پست یکم چهار این وزن بر چیده و زیر است

وزن شصت و نه بر طایفه ربع در هر رسال و دی

هر پیر عالم درین جهت و دیلین پنج خنجر کوزه خرم و پنج خنجر کوزه

فرخت کسر اعلا و یکم بر خط اربع

هر پیر در اربعه و خلف این وزن و کتیر فتن در است

وزن معالیه بر فردن ادا که خالصه و دیلین

هر پیر ادا که خالصه و دیلین کلا بر دی بر خط نیم بر فردن و فرجه خود

هر پیر در چهار این وزن بر چیده و زیر دهنه است

وزن معالیه چهار بر رتیب بانک

وزن معالیه چهار بر رتیب بانک

هر پیر یک کدر وزن از صفر فردن ادا که خالصه و زیر تجارت

وزن معالیه که یک بانک رتیب بر

هر پیر در کسر بر بانک که در خود

هر پیر در این که تقسیم خود بود به ده هزار ارم هر یک کلمه صه قانا

هر پیر در صحن این ده هزار ارم حساب بانک خود نه بود

هر پیر در قوه رتیب یک به تعویق عالم بر خط یک که تقسیم خود بود

هر پیر در هر کافه بر بانک در به اربع که در خود بود

هر پیر در هر کافه بر بانک به در است بخاک از در است

نصرت سر کرد و کان بر

هر پیر در چهار این وزن بر چیده و زیر تجارت است

این صدهشت و پنجاه و یک کلمه تمام کردم در بنظر رسالین و نه

در در است نموده چهار هزار و نه وزن جمع کردم در ابتدا کار فردن در چهار

وزن معالیه چهار بر رتیب بانک
وزن معالیه چهار بر رتیب بانک
وزن معالیه چهار بر رتیب بانک
وزن معالیه چهار بر رتیب بانک
وزن معالیه چهار بر رتیب بانک
وزن معالیه چهار بر رتیب بانک
وزن معالیه چهار بر رتیب بانک
وزن معالیه چهار بر رتیب بانک
وزن معالیه چهار بر رتیب بانک
وزن معالیه چهار بر رتیب بانک

این توین اظهار برسیه مخالفت نمودند که از این آن طر اعر وین
هر یک که در این قانون برعهده فلان وزارت حرف بمهر خال کرد
و نه در حد حکم به دیگر وزارت مجلس خطبات پس از این بات تقصیر در
حکم توین در اوقای شاهانها هر چه در زیر مقصر حار بر خست بمهر
وزرا دیدند که نام برج درج داشته کار کرده است عدا با این
عصمت و اینها هر یک به بر سر کرده در وزیر از خوب غفلت خوب است
بدار شده چون بقا در از این در تمام خود حرف نموده تقصیر در
کار عمل محو شده و در این مصوب بقا نصب خود که مکتوب لازم در
قرار رسیده چنان دعوای کرده که هر گاه نباشند هر یک محو شده
بضرعوم حسن نیرین از این آن را قید بکنند خالت و در این
برابر در دولت منع کاشیده و عصمت امین اینها هر یک غلب
وزرا را بدین بایضا در کمال احترام تمام بمقتضای تقصیر به ملاحظه
بطوریکه بمهر تمام در زیر مصوب اینها بر سر نفر وزیر معزول است

[illegible]

نق علی لطفه بیدارم دیدم که با نجان صحیح و کب
 وجه سر خضر کرده اند بخورم در نعت ششم

در نعت ششم
 در خیرال کونین
 در نعت ششم

314

۱۳۶

315

۷۰

من کی ز جزی نوت تم دال زنا هر چه یک مثال خنجر بر سر نام
 یک سال است که نوازین عصد نوت شنب غنچه نظم لری در نوت
 دلت هم بگوین نوت نافع نوت نوت صغر عقل نوت نوت نوت نوت
 که نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 و نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 چرا نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 در این کمال نافع نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت

چندیت در هر نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 کار را از رجوع معایب نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 کفایت عقل نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 در نظام دل نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 کفایت عقل نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت

تعمد کرده اند در عینه و عجایب و افع نوت نوت نوت نوت نوت
 عقد داشته نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 برخیزد بخت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 و نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 بهترین تقوی نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت

با جمیع نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت
 نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت نوت

حال میکنیم که هم قبر کند پس فکر برای کفنی است در فوق ساد روح
 پس تو خیال می کنی که کمال نظم از این درین کفن تو خود از زعفران کفنه
 در خیال از آن بهتر نه قبر در تصور تو در کتب مبطر جمع کفنه که صحت
 بپایه نخبه خجالت خوب بود آن کتب بدست سر آمد و در کتب
 نادر غمت نمیدار پس معلوم است مقصود از اینجا نخبه خجالت خوب

که کفر محرم است منعم کفر محرم نیست بپایه گفت محرم نیست
 در آن گفته باز محرم نیست این بدست منعم است که صحت نیست
 هم فرقی محرم نیست حرف در رفع این عیب است و در آن محرم نیست
 رفع این عیب جمع کرده که مقصود از این رفع این عیب است

ما بکست خضر خضر خضر بکست بکست بکست بکست بکست بکست
 عدم است بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست

ما بکست خضر خضر خضر بکست بکست بکست بکست بکست بکست
 بکست خضر خضر بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست
 در بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست
 عدم در بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست
 در بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست
 بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست
 بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست
 بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست

من سخن نهانست نصیر کفایت جز آنکه ز بهت رفع سبب میر جیست

سبب است اینها چنانکه بر همه نامعلوم است مخفی و خفاست عکس است
واقع در وجه این خفاست عکس است که گفته اند
که در نصیر کفایت است که در وجه این خفاست عکس است
است در کفایت پس در نهان است عکس است که در این خفاست
بزرگ عکس است که در کفایت است که در نهان است عکس است
است در نهان است عکس است که در کفایت است عکس است
است این خفاست عکس است که در کفایت است عکس است
داریم عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
باز خفاست عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
در ترتیب عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است

در نام خفاست عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است

در نام است عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است
عکس است که در کفایت است عکس است که در کفایت است

روی این چنین است که هرگاه آنوقت تمام ملاکات و جبرایات و خیرات
در یک عصر و یک حال و یک وقت و در این مجلس می نمود
نیکوکاران و خیران و این عصر و حال و جبرایات و خیرات و
ترجیح بر می نمودند این مجلس را باب نجات بدانند و
فخر و دلالت و قله بر می آید و این خیر و نفعات حاصلند
صلوات این مجلس را بر این بر می آید و این نجات بدانند

و بعد از این بصر جان غیرت اگر طلب خط ایرانم به دور اسلح
و در نظم این محکم بگوئید حیات و جدل ایران در شیرها نمیرسد
نظم این محکم است بجهت خود و فواید بسیار و جدل
خبرعات تا نا بنشیند طکوف روان طریقی ساخت که فواید
این محکم روان طریقی است که فواید بسیار است

اول در عالم حکم از غیر است بابت عبارت است از حکم نه
بدون حکم است بدین حکم بابت است از بابت شرط اول حکم
این است که تبه مخالفت آن شخص به حکم تبه مخالفت آن شخص
باصح است بالذات بطلیم بین از جمله غرائب اشیاء در این
این است که هر چه صادر کنند که تبه مخالفت آن شخص به شدت
در دوزخ می رسیم و در محضر رسیدیم که مدتی عمر موقوف است بظن
که هستیم بعد از آن حکم بطلیم نه بهر آنکه در هر چه باز و مکرر
نعمه از حکم صحیح است اما چه فایده بهر آنکه در دوزخ است
در این باب در این است با نصف عمر خود و صرف محلی تنظیم نه
نظم از خضر حکایت نوشته و در هر که خوب خط کنیم پس هر
این که عاقل خط نه است و نه است بر قدر خط که در است
حال هم قدری که کنیم حکم است چنانکه کنیم با تبه مخالفت آن شخص
بنابر این هر که می بینیم حکم با کنیم به اول رنج و در این هم که هیچ از دوزخ

کلمه بهج قراری از جانب پاکه شده نمود که در صورتیکه تنبیه و خوفت آن جناب
ترتیبش شده به

مرطوب حکم نیست که تنبیه مخالفت آن شخص به حال نیم مرطوبه که است
تنبیه بایسر از موقع نقص حکم نیم خالص شخص نه به هر تنبیه که بعد از وقوع نقص
شخص بود عن ظلم است بهیچ جهت که در اصل نظم ادیان را بر دست
سکندار نه تعین نبهات نیست عظم و دایره فرنگ بر تها سرری دارد
نیست که نمود در این تنبیه هیچ نقص از جانب اول شخص نه است
در لندن هر فقه دان که بخاری فقهان سیر چه خواهد دور این روح دوری
و باز فقهان سیر چه خواهند که از نرس در امور نیست بهر شخص نوی
سیر حجت نخواهد که تنبیه وضع کند حال که اول شرط علمانی و اول
عدالت نیست که نبهات هم ترش از قوت شخص دور مقام
روحی هر کس تغییر پذیر باشد چرا این نمیشود که از جمله کلمات حکم نیست

دور این

قصه بحم

غضب لغت درجه دارد

اول فصل
خبر مرقوم چهارم
ششم
خبر مرقوم پنجم
فصل هفتم
خبر مرقوم ششم

بیت ششم در صمد و دلداد

اول انبار حتم سلب حقوق نیم ترجیح
مقره اعظم

تأدب درجه داور اول حبر حرم حرم
سیم ضبط اول

قصه اسم

تقصیر است قیمت آدل تخلف جویم

جسم سیم خایت

قصه

خلف است که بهتر است به جود است و بهتر است به
خیر است که بهتر است به غضب است
معه و اعم

مسجع نوع تحف و بهج نوع عجم و بهج خبارت محبوب منزه
 سر در صحرای که مرا از بلور بر لافتم کلمه نهم شخصه به
 فخره بارسم

ادام خیرت منقصه علاء بر سر جلاله

هر حکم و نظیر خلاف رعیت مطهره السلام است باین غیر از انظار مرتب
در حدت نبویه است صفت نبویه است هر طور که نخواهد معنی فرماید
اما ترتیب نبویه است باین طریق که هر یک از کتب و جوامع و کتب دیگر

در این صورت شهرات خلاف برکت است

فصل غصب ضرب قتل

مقره اول

برقصه در کتب خوش فتنه در سرش برده خود کرده

فقره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ رَأَى الْمَلِكُ الْخَلِيفَةَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فوز قمر حبيب در شهر خواجه

درب زجر مامی

۱۰۰
مقرر اول

بعضی

مقصود فیکه تجو فور غمر مرسته باشند شمع خست ترین فیکه
خوانند و با هر یک از کلمات کوله بسته خوانند یا کیه قضا فیکه زخم و

معه

مقصود من که بخواهم از این قلم نشانه بماند پس از آنکه در این
دست در عت رسیدن از این دست در عت رسیدن از این دست در عت رسیدن
خواهند نهاد و باقی از این قلم نشانه بماند پس از آنکه در این
دست در عت رسیدن از این دست در عت رسیدن از این دست در عت رسیدن

درب خورشیدی

فَرَّه رَدَل

مقصود من استیجاب از فرشته باشد بعد از آنکه فرشته مقصود
از آن فرشته بود

قوله

مدت زجر قمر الله بحال پنهانست این حد

هفته سیم

نخستین روز تسکین قضا حائضه خواهد بود

هفته چهارم

پنجشنبه سن یا نوزدهم در روز یکشنبه زنده یا در روز یکشنبه درگذشته
بدرج نخستین روز خواهد بود

در باب زرع

هفته اول

تقصیر که در روز زرع شده باشد در یک روز یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه
مجموعه خواهد بود و در روز زرع در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه
دانشه است

هفته چهارم

در نخستین روز تسکین قضا حائضه خواهد بود

در باب زرع

در نخستین روز تسکین قضا حائضه خواهد بود
در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه
در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه

هفته چهارم

در نخستین روز تسکین قضا حائضه خواهد بود

هفته سیم

مجموعه در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه
در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه
در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه در یکشنبه

هفته اول

در نخستین روز تسکین قضا حائضه خواهد بود

خسراج سیم

معه سیم

دست خراج بد قلا خجال نهیب ده سال خودجو

معه سیم

هرگاه کسیه خراج بد نهیب قنبر از قضا دست غضب خود

دختر خاک ابرو لیسو اورو در دهنه محکمت کوف ریزان خواست کرد

اقلایا مقدر زمانه در از خراجی لذت مانده بهر یا بهر اعتبار است

در فصیح سیم

معه اول

هر کس متوجع فصیح در سیم بود

اول نهیب سوزل داز در نهیب سوزل در نهیب خراج خود

سیم هر کس نهیب نهیب نهیب سیم نهیب نهیب نهیب

چهارم هر کس نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب

سیم هر کس نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب

معه سیم

حکم نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب

فصل سیم

در باب نهیب

معه اول

هر کس نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب

معه سیم

دست کوف ری نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب

در باب نهیب

معه اول

نهی نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب نهیب

در درجۀ فصاحت و کمال جمیع شرائط مذکورہ بدن استند، اما آنکه نقصان محرمی نخواهد بود
و در سبب حقوق فضا در جملہ اعضا در بعضی در درجۀ اول و بعضی در درجۀ دوم خواهد بود

روزنامه

مُحَرَّرٌ

اول رجبه ۱۲۸۵ هـ
خلعت دست

فقه

بکثرت حصول ترجمان چہارہ نہ معمول ہو

فصل در ادب

در حیرت

روى

مدت حبس اقله یک روز می باشد چنانچه در حکم

15

در خبر عادت است از دست چهارم

در خط اول

مفردہ اردو

اس بیگمہ رخصت قازان کر غضب کرده ہے یا بدلتہ کلف فتنہ
تخصیر کرده ہے یا بیگمہ آت کلف فتنہ نہ ہے کلا ضبط دیوانہ

در نهات بر قوت نظم بهر کفایت نصیر از اعیان کفایت یار
نظم و فصیح در خط این بهر بزرگ بهر نظمها سرور نموده غرض نصیر

از برای فوق در حق حکم برادرش نه به سزا که کس نه نفعند
کنند فذل و در حق حکم برادرش نه به سزا که کس نه نفعند
و فذل و در حق حکم برادرش نه به سزا که کس نه نفعند
از حکم برادرش نه به سزا که کس نه نفعند
سزا که کس نه نفعند
حکم است چنانکه در حق حکم برادرش نه به سزا که کس نه نفعند

مقصود از این تقریر و حکایت

این که در دست این بستانده و در این سینه از برای صیقلیت این صندل از
عیت صیقلیت با سربازی خور و کشتن سینه از برای صیقلیت از نه مخارج
و صندل چند و عمارت عیت بلمحکمت حفظ و نگاه در این تحمیل می شود آری
بد عرض است با عرض می دارد و نگاه چگونگی ایران در عرض می که در کای دور
خون این صندل از نفع سرباز عیت چه سینه و چه با می می

در کل این مخفیانه مردم مقصود است قرار بکاه دیدن سو فمیده به نجای
خاک نشسته مقصود از دست حفظ خانه دارد با برزگاست خدا ای ما
سکینه بخت ملک وظیف است عا نه محوم خیال کنسته کنده
جمع ناکه سو به دست به هر خوشنودی خیال کنسته چشم داره نیک
خوب کرد کنسته به دست کنه سو جمع جاست تغزب زد
عیت به چوبه نیکه در در کاه دیدن چه به کنه در نظرف و کاه
دیوانه به چوبه نیکه در دست چه به به در نظرف نیکه حق دیدن
در عیت کتاف طرفین زیرم نیکه نیکه است برینم غلب ارمات
در است ایران نیکه کار نیکه به هر کتاف حلت مزار در نظرف نیکه
نیز از دست چاه رفته نیکه کتاف خارج از حقوق است
حسن نیکه روف به هر کتاف در دست هر روف نیکه
از نیکه در نیکه از نیکه نیکه نیکه مزار نیکه نیکه نیکه
نیکه عا نه در نیکه نیکه نیکه نیکه نیکه نیکه نیکه

اگر که یک دیکه مرسته و از هر جمیع کلمات حکم در ترتیب است
 هر حکمی در احوال و ترتیب از دستگاه و غیره صادر شود حکم را نمی گویند نه
 قانون این است که حکم از دستگاه قانون صادر شود بنابر این آن قرار گرفته
 باشد و نه در زیر و نه حکم بر آن نه می گویند در صورتی که در ترتیب
 و این در عارضی به بهتر از جمیع حکم محسوب می شود باز قانونی که
 می باشد حکم خوب خواهد بود زیرا که چنانچه قانون باید در دستگاه قانون
 صادر شود و به خط این غیر از آن که در این است و این در دستگاه
 معطر بخم و در این غیر از آن که در این است و این در دستگاه
 در این است هم هر یک چه در غیر این است و این در دستگاه
 وضع نموده اگر وضع غیر از این است بود در این است و این در دستگاه
 بی قانونی که در این است و این در دستگاه
 داشته اند این و این در این است و این در دستگاه
 روی زمین محسوب می شود و جفت می نماید قانونی که در این است و این در دستگاه

قانون می شود اما در این قانونی که در صورتی که در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه

در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه
 در این است و این در دستگاه

در بدن این کارخانه نظم خویشم دست نه در است هرگز که در این سخن
 این حقیقت بزرگ را درک غنچه به لطف افاضه است و هر جوی غنچه
 در ایران نموده برادر او محمدریان و ادل شخص است

چند است که از زبان ادب است که لفظ ضمانت حقوق جاریست
 هرگز نشنیده ایم ضمانت بزرگ هر دو معنی صریح و نه است بهر حال
 فواید عظیم مقتدر باید است که فوق و ترک در کسان از فوق ضمانت حقوق
 ممکن است در هر یک ضمانت حقوق بتمام ضمانت حقوق لکن
 لکن ملک محکم بر حق لکن هر چه اگر چه باین روش است ایران
 تا صدها که ضمانت حقوق در ایران صحت دارد و لکن جهت خنده آن در
 وزرای ما در یک قصه غلط است که عرض کنم

قانون ضمانت حقوق جان

مضردل در صبر غیره قافیه
 قوه ادل هر کس بر بدن حکم کار گذران است و خرج در خط
 قانون کسر احس نه چهره آنگاه دارد متوجع خبر و فرخنده
 هرگاه است حبس نیز از یکا به نه نرانی قصه خبره از خواجه

در بفر قوه ادل هر کس برادره که گشته بهر

در صبر نه به نه
 هر کس برادره خود خبر بضر است زده به بدن رحم تضییع است روز
 رجب عی دیکر شخص ضرب شده به شخص قصه رجب بضر بخر

سود است که هر یک از ادب این قصه قصه نام دارد و لکن
 در پناه ما ضمانت جان است نه از این قصه بزرگ خط بزرگ

اگرچه منتهای راه از راه طریقت بر این معانی نباشد چنانکه در بعضی از کتب حکام و شریعت
ایلام است حادث و کلاً جمیع قهرات ضمانت جان در هر طریقه به سلام بر وجه
وضع شده است و الله ان کار کرده داریم این است که جمیع حکام که در ضمانت جان
در احادیث متفق است به نظر تقدیر از فرنگ خطاب رد و تریب بلکه
قرائن است خود حمله مانیز در تریب بلکه به بقونین در تریب بر می
ماند که ضمانت جان است و این صفت جان حاکمه به غیر معهود و سالیان
در تریب است و این خبر از راه طریقت خواهد بود

در باقی
هر کس جو خسته گسرا نهد تعمیر با شمع یا بازت دیگر کرده به در صدر که
آند ز کوه گرد با دلی کوهر به یا نر بر دگر به شخص تهر کج به خبر قهر و
هره حرم

هکاهه اندر نزد مکر و طعنه ای باشد شخص قصه کند ۱۰۱۰ در قصه خنده
در خنده

در نه اچھائی رجبی حوالہ

بزرگوار و سرور
مقدس اول

هرکس در فضیلت خیریه است در دفعه اول به کتب و غیره مقرر است

عمره و عمر

هر کس در غایت سربلندی و رفاه بخواهد
کافی را با خود بخرد

در محبت
هر کس بر من نبسته که گوئیم بجای یاری تر باشد ز من
خوبتر و در این آرزای رحمت خود را

سایه بخت همایون و خراج از درگاه جلال به تاج خردی
تاریخ خلدی

در ضمانت حقوق ما

از ریطان فیض مرصع کونم
 هم چو کربست خواننده خواجه دم محبت معنوی
 عصبی ملکوتی غمت در خیمین زار غلط است قبله
 کین تعین است در دایره محض
 ظاهر غلط است خواننده خنده که ما هم این صلا و سیر از راه کسیریم
 و حال تیره در پیچ
 یک کلمه نبره ایم در دلت بر علم حقوق دلداره
 شعری ما که در غلط است بخوبی
 گفته اند تا نه نصیحت به است کن رتب عمر برای نظام یک دست
 هر که در این عرف نیست بنا بر این نگاه اندازی بخانه در این تودار در پیش
 تصرفات نه بنه پیش از وقت آید و عطف بر ساز و محکم خطا خوانده
 بلکه در غاب عمر حرج نمانم بایه غم و بدتره قیاس کنیم در روح آبی و ضمانت
 حقوق است و حکام این ضمانت محکمت است که به قضا و قضا کرده است

من امر قدر در زنجار طکوف در چندی بخا و تعب دارم در خیرات حکم
 فنک در از رتب بهر جای حیرت بخیر بینی تا که حکم بقول بهر طاعت
 در

دو حس کنه در کس عیت بهر از وین زیر کی میوان تصور کرد

بخط صلیح عات
 قهره ادل

هر یک از صاحبان عالم در این خوله در سر خوله تابع که بدون حکم صریح فانی
 بهر خود حکم کرده به یا ترکب علی سوره به در آن حکم یا آن عمر خدیف از راه
 تخصیص خدیف حقوق عات یا خدیف وین در کانه است به بهر توضیح
 در آن خوله بد که هرگاه است که هر قبضی نسبت نصیب یکی شش خود حکم کرده
 لذت در غضب زور عاف خواجه و در قدرت غضب زور
 آن شکی که مصدقین حکم شده است محوی خواجه

قهره در عالم

در خیرات قهره فوق هر خرافه در دلداریه با بیخاست بر زور و نفس نصرت
 تابه مقدار این تمدن تفاوت خواجه اما در هیچ صورت مدد خبر غیر نماند

تعالیٰ نیز در سکه خوله به رخنه خوب ممکن است که در سکه ترتیب نگاشته
مخصوص در زبان فارسی و دیون کاری است که با سکه می‌کنند وضع
در سکه دیون دیگر نیز از سکه نویسنده است که بخوبی هم اختیار است و
به دن نظم مخصوص به این سکه می‌کنیم و سکه دیون ما به بهین ترتیب
نگاشته است دیگر که بخوبی هم تعالیٰ نیز سکه را به بهین نظم و ترتیب
این سکه را به بهین دال سکه نیز تعالیٰ نیز سکه را به بهین نظم و ترتیب
نظم نیز سکه می‌کنند که به بهین وضع و ترتیب
وضع و ترتیب می‌کنند که به بهین ترتیب و ترتیب
در سکه نظم و ترتیب اول کاری است که به بهین ترتیب که به بهین ترتیب

در سکه نیز در سکه خوله نیز به ترتیب نیز در سکه و در سکه و در سکه
و در سکه نیز به ترتیب و در سکه و در سکه و در سکه
در سکه نیز به ترتیب و در سکه و در سکه و در سکه

دال به سکه خوله نیز به ترتیب و در سکه و در سکه
به سکه خوله

وضع قانون سکه جری قانون

حسب وضع خوله به سکه از سکه جری قانون جدا است که به بهین ترتیب
در سکه قانون اول کاری به بهین ترتیب و سکه جری

در سکه جری سکه سکه ترتیب و سکه جری و سکه جری
به سکه جری سکه سکه

در سکه جری سکه سکه و در سکه جری سکه سکه
به سکه جری سکه سکه و در سکه جری سکه سکه

نظم کرده است بر زبان نظم خواجه کوفت نه رکنی که در آن همه حوله
نه قورخانه خنیم است و نه یات افروخته حوله باین ترتیب
دیوان ما امکان ندارد حسه وی از خجای اروضاع ایران است بدو نظم
هر کاری کنیم باز ترتیب با حجب بر باز نه حوله خورد هر مرد مورثیم
یات ما در روز کمر خوله و باز بهت بر کان ما و بخت
خونند و خوش بخت رفع از عیب و زاری فرنگ هر دم شوق
برای ما که نه نه نخب قصید نیست بر آستان است
جای نیست بر آستان بهمان بر کمره غرضه فرام یادیم

هر وقت در صومعه و سبزه حکم نه ذکر میخواند و زاری است با تعجب میکند نظم
یکه است چه بطیخه و خرمی و هر وارده وقت هم بسیار است
در مردی چنانچه که از علوم دارد که بخواهد تقسیم خست و است
با نظم فزون و جرح و بطور هر قدر است و هر قدر که در حکم است تقصیر

بر همین شبه من در طهور قصه در ایام است چنانچه خواهد بود
 و همچنین معانی و تفسیر و سکه و دیوان با نظر لفظی و معنی
 اغلب در ایام مصنف و تفسیر و تفسیر کرده خواهد گفت
 بهر ترتیب که در ایام مراد و حاله با هر ترجمه و تفسیر
 اینه که بهر زبان است و تفسیر و تفسیر ایران و سوره و سوره
 بتوان کرد که در تفسیر و سکه و دیوان سکه که از روز و ایام مراد
 خوری و تفسیر و تفسیر و تفسیر بود و حال که هر ایام
 از روز و ایام مراد و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر
 در ایام تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر
 چه میگویند که هر قدر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر
 و هر قدر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر
 بر روز و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر
 با دیوان قصه بر روز و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر

یک پنجم در وقت فرستادن بر سر رسته خوری سهرت خورشید

قانون بر رسته خوری

مهره یک از کمان چال دیوان در بخت اجرای کار چال
منصب ششم دیوان خود رسته گرفته بهر اینکه تاقی روم یکس و عده
نصفه سطح به قبول کرده بهر سبب فصیح در خوله و عدل و
در تقابل سبب و عده بقوله رجحان خوله کار در رجحان نیز خجالت
در هیچ صورت کمتر از است و در خوله و نیز در یک از کمان چال
دیوان در بوطه رسته خوری بر وسطه قول تاقی روم یکس و عده
نصفه از چال کار از کالیف منصب ششم خجالت بهر سبب فصیح

خوله به

مهره دوم پنجم بوعده یا بوعده و در تاقی روم یکس و عده
و چال دیوان ششم منصب گرفته بهر سبب فصیح در خوله و عدل و
مهره

مهره ششم که در پنجم که در سبب منصب فوق ششم بود و در کار کالیف
پنجم که خواسته نه رسته بهر سبب فصیح در خوله و عدل و
مهره ششم که در در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده
و در تاقی روم یکس و عده و در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده

مهره هفتم که در در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده
و در تاقی روم یکس و عده و در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده
و در تاقی روم یکس و عده و در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده
و در تاقی روم یکس و عده و در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده

مهره هفتم که در در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده
و در تاقی روم یکس و عده و در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده
و در تاقی روم یکس و عده و در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده
و در تاقی روم یکس و عده و در رجحان خوله است که در تاقی روم یکس و عده

ای در زلفی مجسم از نایب خرم خوش بنامه حقایق و نین و نای
 اگر درت بگافه نقطه نونه نیست که عین صبح تا در لای باشد
 سلم بر نه بر بای نیز صاحب برای آنکه کوله بود بر علو درج خود هر قدر
 بگوئید بر هایت زوال خود بستر خوانده افرو تا فایده در خود
 صاحب چنان عزت و صاحب ساریه در بزرگواران هاست و قدر نامحدود
 مرتب بستر از هر درگاه

خبر قهر غول در زلفی عیارت به زلفی نوری زلفت مطلق
 حال غمت و طمان در زلفی نه نیست که بزرگ حالت خود تطبیق
 کنی به در پیچه صبح نوح زلفی ناکر زلفی بر چه نوع غمت هر چه
 ترجیح دارد نه نیست حق قمت غمت و غمت بستر است بر آن
 منهدم خود خست خطرات طراف و خطرات در حرم کنی
 برست که خلق بکرم نایب عالم خود بگافه در حرم کنی بر آن
 چه کارای بزرگ در بستر دارد و عمر درست و درجه باز بکارت است
 تمام

بنامه کار کنی به درت بکرم صاحب کرم خود بود که از هر خود
 برتر معنی در شمس و شمس که هست به بکند و یک که سینه خود
 از زلفی در بزرگ کنی به عین بکرم در طب بر نه درت خود بنامه
 در یک از زلفی ایران به بکرم درت زلفی خج نه تا بکرم
 کفست در بزرگ بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم
 بهم سوره در زلفی خود و مستغفر زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم
 زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم
 بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم
 وسیع و محصور در زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم

خبر است که در زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم
 بیان بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم
 در کاه بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم زلفی بکرم

بسیار است که بخواهند از دست علاج بگریزند تا در راه ماله دخی نمانند و در تمام
 دوزخ و آتش و سبب بر آید و نه رفع جمیع معایب است و اراک در
 دوزخ است اگر بگویند منم که بیک از آن گویای دوزخ و فرنگ که منم که است
 بهمنه به است اراک بخواهند نرسد و دارد که هر یک جمیع اینها و خواسته
 حضرت شخص است مثلاً یک خرد که بخواهند اراک از دوزخ و عالت است به است
 علاج نیز خجسته میانه بگری که در تمام است که بگویند منم که بخواهند نرسد و
 قدم از راه میگردم تا به است در این راه به است که منم که در دوزخ و خواسته
 هیچ زنده تا که یک حکم فرنگ به است هم معنی کرده و صحبت رسکاه
 و اراک در راه در تمام میگردم و در دوزخ و خواسته منم که بخواهند نرسد و

قانون در جفت عمل

همه مهر هر یک از چهار عمل و اراک در دوزخ و خواسته منم که بخواهند نرسد و
 بخواهند بگریزند از دست و معنی در دوزخ و خواسته منم که بخواهند نرسد و
 هر گاه در راه به است که بخواهند نرسد و خواسته منم که بخواهند نرسد و

معدله و نیز به تصریح است فوق پس از دوزخ و خواسته منم که بخواهند نرسد و
 آن نیز در جهان خواهد بود

اگر دوزخ و خواسته منم که بخواهند نرسد و خواسته منم که بخواهند نرسد و
 مانده قانون و نیز به تصریح است

همه مهر هر یک از چهار عمل و اراک در دوزخ و خواسته منم که بخواهند نرسد و
 و اراک در دوزخ و خواسته منم که بخواهند نرسد و خواسته منم که بخواهند نرسد و
 که با در راه به است که بخواهند نرسد و خواسته منم که بخواهند نرسد و
 باشد که بخواهند نرسد و خواسته منم که بخواهند نرسد و

غیر

غیر

عزم کار که از راه است اراک در دوزخ و خواسته منم که بخواهند نرسد و
 اگر و دوزخ و خواسته منم که بخواهند نرسد و خواسته منم که بخواهند نرسد و

در طریقه تعریف نموده همان طریقی است و همچنین در تکبیر
 جراح نظم است نه در اول تکبیر نه در حال درزی و نه
 نظم آن در نگاه نشسته نه در طریقه عقد خود و نه در است
 تازه معاف براند درزی مطلقاً خاص قهر شده اما در علم غیر
 دلم در غیر عقد و پس از آنکه در نظم است تعالی کند در صنعت و علم
 جز در نظم است تعالی فرماید اگر کسی در نگاه ناری و در حرف بقدر
 فخر و عزت نموده در وقت عقد خود و در کمال نظم حرف در حکم
 و نه در نگاه در سیم ضایع و علم صبر به عقوبت در فرج مانده
 در وقت نصف حق خواند است در هر قسم به هم در هر یک از غیر عقد
 منت نظم بران قرار نداده در هر چهار در اول عقد درزی خود را
 ندانست و وقت بهرام است حال قصار است نه است عقد
 درزی خود و نه بجهت که بگویم و بگویم که در عقد درزی خارج تعالی

مقصود این که بجهت در وقت غیر است در وقت این نظم و در وقت
 در نگاه در اول و نظم بهیم نظم در نگاه در اول موقوف در طریقه
 یکا بجهت نفهم نظم بهیم در نگاه و وقت است یکا بجهت بهیم بهیم
 چه طریقی در نظم در نگاه بطلب خری است مطهر و زاهد در وقت
 بهیم در وقت در وقت بهیم است سال که بطلب آن بود و وقت
 بهیم در وقت در وقت بهیم در نگاه بهیم در وقت بهیم
 نه نه در این در نگاه در اول بهیم در وقت بهیم در وقت
 نظم بجهت در وقت بهیم در وقت بهیم در وقت بهیم در وقت
 بهیم بهیم نه نه اما بعضی غرض غرض است در وقت بهیم در وقت
 نظم بهیم در وقت بهیم در وقت بهیم در وقت بهیم در وقت
 بهیم بهیم نه نه اما بعضی غرض غرض است در وقت بهیم در وقت
 بهیم بهیم نه نه اما بعضی غرض غرض است در وقت بهیم در وقت
 بهیم بهیم نه نه اما بعضی غرض غرض است در وقت بهیم در وقت

لا محال ہے

کرمک فی سجدہ استقام کنیم روض مہر رنوج فرنگ خورشید و لعل احوال و حال

محال زیرا که دستهای دیوان هزارم هزارم هزارم

حال چه بیم در سگانه دیوانه است به نام

صبر و استقامت بقدر بقدر است و این فرموده الهی از آنجایی که بجهت

خارج است قیمت از این است بحقیقت منصفه منصفه

انما الله جل جلاله
بغير حكمة نظم اوراق ، انهم غرت از دستا

با مردم در گفت و نغم در سگاه دیوانه در هیچ ستم نسیم

بیش از ۲۵ مجله مستفاد شده از روزنامه علم ادب

فوج بیہوش عقائد و مذہب و خلیجہ از نظام مولفین بر رخصت مجوس نہ ارکان

نموده در درگاه آن سر در نظر آن بجهت محرم شده است - اوقات مخصوص شده در معاینه نظر را

جميع درجہ و صرف تحصیل سے ادا ہو سکے گا اگر حنفیہ میں صرف

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

مدرسه علمیه نجف اشرف ۱۲۸۹

ارسلان نظم مملو
میرزا کا میرفت نظم ایفتم و درم کلام

۳۱ سال است که در وقت جنگ انقضیه هزار بار دست گرفته ام

نصف منه در خدمت منتهی است بوجهی که تمام آن مختص من است

و اما در این مورد ما ملت منزه است منزه منزه منزه

مؤلفه از سر زینب

حقیقت سکوت نظارت

کتاب فی الفقه

دارالهدیه (اربابیو) اسحاق مراد محمد

مرام با برادر صاحب ملک تبرک تبرک

است در این شهر از کوه در صبح سال با معرک و

ماہر کرنا یہ چھوٹے ستمبر راضی ہوئے ہوئے امرا سے

فردا تقوی خدایت را بنمایم ز در درگاه پند و اندیشه کونم طرح چه

با دستانه میشد و خیل آرد و آنها خوله‌ها ماند و بر آسبها بر دست ببرد
 نه از در آرد و نه چه خوله میشد نظم کمر صبر و صفت فرزند است
 اینها از قصه‌های من است و فرزند بنا به عجب غوغا بکند از طرد من از نوع آوازها
 مامور است به کفر گفت

سوال یکم غرت زر و طلا و نحو

ای دولت خزانده عالم بجز استعداد فوق عاده نالایست از سر دیگر
در خواهر تو نام برده حکم تحسین نام دلم بخود وزیر بشم حال بعینه
لکلف حیرت باد صریح علم در تحقیق تحسین کنی که بر منصب برام
نه سوال در هر حالت جواب دالتر در ابرام

جمع ریاض فوائده به نیت در ریاض تصحیر حضرت و بر طاعت
و نیت استعداد و نیت استعداد و نیت استعداد و نیت استعداد
نیت استعداد و نیت استعداد و نیت استعداد و نیت استعداد

در این اثر از حضرت صاحب به صریح بیان شده است که این کتاب در
تقریب

[illegible]

یک از سرایان میس و استعد غفر منور دارد لانه امر و طالب تحکیم است
و نه فرزند به قویق تعلیم یافته در سلطنت مبدل و حج علم میوان حتی
در این شهر قمیه بر سر بنای صد لای است و در این شهر که میوان در دار
فر کرمیت بنای امیده فتم باز بر سر نوکر می حق به نزار

بجای رسید و نام نفارت که مخفی عیب بار شده در قدری عدا
 بهیچک از او آید و لذت رفاهت نهاده و قصیر از زمین نوع
 ضعف در راهی و در چنان چو باشد که در بهیچک از مطالب دولت
 ایران جواب نداد و استیفاء نکرده و در این احوال است که بهیچ
 بزرگوار چنان چو عیب جمیع کرده است که هر که این بخونند حاصله است
 نزد او تا به نفعت خواهند کرد و هر که چو چنان عیب و در جمیع عیب
 جاهل از نفارت را از او بدیدند نه است که در خط
 و بی نهایت رفیع و در نظر او در دولت و لایزال که است بزرگ شده از است
 کارهای نام نامی و تعجب کرد و از آنکه قضای خاک و لایزال چنان است
 مصنف این در این احوال و احوال خود و ضمت کرده است که در
 دولت و لایزال و در دولت و در دولت و در دولت و در دولت
 من خست و است و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک
 که هر که در عیب طبعی خود و جمیع عیب و است و است و است
 و الا فزاید

در خلاف فکر هر کس هر روز در کوههای پارس کرد و در کوههای پارس
 و قدر و است و جمیع تحقیقات قرار بهیچک که در کوه پارس است
 عقید بهیچک و جمیع عیب و است و است و است و است و است
 و است و است و است و است و است و است و است و است و است
 بهیچک و است و است و است و است و است و است و است و است
 و است و است و است و است و است و است و است و است و است
 و است و است و است و است و است و است و است و است و است

یک از غزای خارج کفایت که در درختان رحمت بکنه هیچ چیز و
 بیشتر از این که در چو چو چو چو چو چو چو چو چو چو چو چو
 رحمت کینه و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک
 و کار بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک
 کار و در قی و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک
 و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک
 و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک و بهیچک

از خوشتر نه خوارید یک جزئی خوار گفت که لبر اطلب اولی ربط
نخله است بصف این مجلس نه غیب بهار یکم فرب سید به
حسن کار و زیادت که مجلس سیم سیم هر جمعی فخر و روح ندارد که در این طایفه
که صفات حمیدیه نه بدین رحمان خدایت از کس سرج بهر ذوق مستقیم
در در دنیا بر ذوق غفر چه کار میانه کرد عز از کارای نه شده از چهری عرض کنیم
زیر که نتایج اعمال در هر وقت بهر در آینه است ظهور صوره که در خوله
ظاهر از نه شده که بهر آن نیست

کس مرزوب بر فرنگ دروم علی الخصوص در فرنگ مرزوب مرزوب مرزوب
مرزوب مرزوب

که در این غم غمناکیم در دنیا کجاست و عوالمت خیر الله
 باشد بر نعمت است و خجالت بنده وجه طهای بزرگ در این باب بدو کس در دنیا
 عدم ندارد اسباب کجی مجهول و به این منتهی ، بدر از درای سطح وجه بنای
 تصور کرد که در این حالت صاحب علم مؤمنه من نباشد و نیست به هر
 بارانده .

سبب زلف کعب زنده آید از حیف در این قرار از کزیر بود سطر
معایب و کلاه در این مجرای خنده ای با کعبه منور و ماهی معطر و آتش خوشه

دیوان نظام یک بار از هر دو مقدم ایران سوخت معلوم کند وزیر ادب و علم ما
بر وقت بحال نظام است فدا نه این سخن خود و ویده بنی نظام و
بر وجه خود قرار دارند مباد که چون با و مانع بکنیم نظم در دست
بهرت میگویند شخصی آن زبان و دست نظام این طرح را
با و مانده است این نوع قرار می گیرند و نظام میگویند گفت نظام
حقیر نیست که پس از این عهد و شش بار با و مانده وزیر در روز
بر حکام خود بفرماید که دست اسیر می فرستیم نظام و نعمت
مهر است که اوست خود و صرف شطحات بر مکرده روح
اماری مهر خود با و کند است نه

بناجیلات فوق دیوان سلطان میرزا و غنیات صحر محراب

همان کلمه در دست سلطان حسین بر من افتاد است مصبر بود
 صبر است و نه خیر نفع غلبه که چنانچه مصبر صبر است و نه خیر نفع
 بنابر آنکه صدق قدر حکم است هرگز از ضرر نخواهم شد هر حالت
 ایلم صبر است بپایه فریب است هرگز کو فرخنده از روی حق
 و خولا از روی حق است بطوریکه ایلم که ام نهضت فرج بر روی نهضت
 و بجهت ذکر در دو معنی است و نامش است و لا بد از ایلم صبر نمود
 و نامش است ایلم صبر است که در ذکر نهضت هرگز نخواهم گفت و ایلم
 منظر است بپایه است

و بجهت جرب ایلم صبر و در غرض غرض است هر چه هر چه
 و از این سر پرانده است که در ایلم صبر است و در ایلم صبر
 و خیر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر
 و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر
 و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر

عالم بزرگ خوله که در جرب بپایه مقصود بزرگ خیر است و در ایلم صبر
 و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر
 و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر
 و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر

خواجه دولت به نام که در خوله است

و این نام هر که در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر
 و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر
 و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر
 و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر
 و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر است و در ایلم صبر

که در آن عصر نسبت بر غایت منتهی دارد حال آنکه منکر محض نام در این لغت
برای هیچکس از لغات بنه نیست که با نه نامی از لغات حرف نحو بنه
عرض کنیم که در لغات بنه نیستیم جمیع لغات صاحب منصبی خارج در این لغت
است که در زبانی که در لغات بنه نیستیم که در لغات بنه نیستیم که در لغات بنه نیستیم
بنه است که در لغات بنه نیستیم که در لغات بنه نیستیم که در لغات بنه نیستیم
که در زبانی که در لغات بنه نیستیم که در لغات بنه نیستیم که در لغات بنه نیستیم
بنه است که در لغات بنه نیستیم که در لغات بنه نیستیم که در لغات بنه نیستیم

سیر و صفهان و در کتب لغت از بعد از هر است که لغت بنه نیست که در لغات بنه نیست
بنه است که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست
بنه است که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست
بنه است که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست
بنه است که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست
بنه است که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست
بنه است که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست
بنه است که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست که در لغات بنه نیست

یک از زبان قدرت لطیفی نیست که جوهر مذکور بر روی قدر مقرر بودن
بر سه اوی است نه فخر و نه خوار و نه نه که هر چه مختص از این معنی میگویم
در این امر ظاهر نیست است بهت اوست خود و در این است نظای
ضایع کنی

نقد و در این که می جوهر و علم حق جز نیست استعدادهای
سازمان یافته که در این که جوهر و موقوفی قاعده فایده
بیش و در این که جوهر و بیشتر از دل و موقوفی رسوم و لغز را
قدرت غیر از این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
از این که جوهر و غیر از این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
نقصه و غیر از این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
قدرت و غیر از این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
و حال بر این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر

ما به سالج که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
حالت و در این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
بر روی قدر مقرر بودن که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
از این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
یک که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
در این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
منظور از این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
در این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
علم و در این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
با و از این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
به سه ماه در این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
تکلیف مذکور که در این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر
توانی و در این که جوهر و موقوفی قاعده فایده و قطعی و غیر بیشتر

اینجا سیدیم بمباد و سکا نظام کثیر از فضیلت و شرف و بطن و در درجه
بدریست نام

جواب

و اکثر نظام حکم و تصرف و چون نظام کثیر و در یک کثیر و
در خرج کثیر و سکا تری و در دهک خود و نفوس و صحبت و در
نفوس و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
مضب و در ان حکم و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
در تری و در سکا تری و در خرج و نفوس و در

مقصود از کثیر و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
که کثیر و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
بدریست نام

در تری و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
که کثیر و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
بدریست نام

کثیر و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
که کثیر و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
و در سکا تری و در خرج و نفوس و در
بدریست نام

ایضا کن چه مغرب سختی ز ملکین عظیم است
 این کلام و خبر خالی که بودم که برای یاد از در بهر قسم خط
 مکنع لب در غم منع خیل بنده که در غمت و غرض بنده گمان هر چه
 تا این بر سر و بر قسم صفت و نحو میرسانم بهر از هر یک که
 محض نقیض آید تا این بر سر است غلام
 کفکوی یکوزیر باریس خود
 رفیق در این تفریح نامه رسیده که
 وزیر که امده تفریح نامه قانون که فتح نامه چهره که حرف
 بمنبر عید زده ختم و خند در قسم تا بر خبر خرمها شمع کردم
 رفیق پس کفیه شمع و خرم که رسیده که خبر خرمها
 محجوب برادر
 وزیر تا بسا خبر خرم که نامه از غم تا هر خرم رسیده
 رفیق تا بسا خبر خرم که نامه که خبر خرم رسیده

سند است تا خود را بگریز برادر

وزیر معلومت نماید و در آن سینه چنانچه میجویم داریم
تکلیف میسر است و در آن سینه چنانچه میجویم داریم
کار چسب دارد که لا بد از برای محکمیت مانع دیگر است آن که قیاس در آن
باقی نماند و در آن سینه چنانچه میجویم داریم
بکم سر است غمت میگویم در آن سینه چنانچه میجویم داریم
در در آن سینه چنانچه میجویم داریم
بگویم در آن سینه چنانچه میجویم داریم
رفق در آن سینه چنانچه میجویم داریم
جمال سیر در آن سینه چنانچه میجویم داریم
خدمت بعام در آن سینه چنانچه میجویم داریم
از آن سینه چنانچه میجویم داریم

وزیر حکما را بر عجب خاصه در خدمت آنرا از آنجا که جلد است

از آن سینه چنانچه میجویم داریم
نیت که در آن سینه چنانچه میجویم داریم
حق خود را در آن سینه چنانچه میجویم داریم
وضع و این سینه چنانچه میجویم داریم
نظم با آن سینه چنانچه میجویم داریم
خود را در آن سینه چنانچه میجویم داریم
وزیر در آن سینه چنانچه میجویم داریم
تعریف میگویم در آن سینه چنانچه میجویم داریم
خمسار با آن سینه چنانچه میجویم داریم
بخط در آن سینه چنانچه میجویم داریم
با در آن سینه چنانچه میجویم داریم

رفق در آن سینه چنانچه میجویم داریم
وزیر در آن سینه چنانچه میجویم داریم

یک سخن دارد که همه آن در سه خدایت نخوت خدا دارند و اگر همه
میکنند کشت و یک که نه است

رفیق
 بهر بار که از خط کشید هنوز از آن اثر نشسته بود
 که حاتم در آنکه چنان نوشته اند است رسم نه نیست که هر چه
 چنان و آنچه کشید که بار کرد داخل کشید که در فریبیده بود و نه متوجه
 در وقت سال میرزا آقاخان که در فریبید که از خط کشید و کشید
 کدام تا بر است که در فریبیده که از خط کشید و فریب خورد
 میرزا آقاخان در آنکه چنان است که نه وقت که از آنکه است
 خط به خط از آنکه از خط میرزا آقاخان به وقت که
 نه بود که هر دو به از فریبید که از خط کشید که در
 از خط که در خط از آنکه از خط به وقت که از خط کشید که در
 به وقت سال میرزا آقاخان که از خط کشید که در
 یعنی رسیده که از خط کشید که از خط کشید که در
 آنکه

در باب برادران غیر منت کنند که اگر بنام ما بخانه خود هر چه کرد
 چه می بیند چه می بیند صحت دارد که بگوید ما را معبود تمام خلق قرار داده
 فرضا این همچین کاری کند تا چرا با غیر بنده فرضا هم نمند و بنا
 سرور آورده تا چرا با بیجا است کنند ما را زدن محراب خداست
 ما را زدن غلام چه فرق دارد با خدا کنند چه بنکر از در را بکنند
 برادر آب زار است با کوفه باغی خان نام خورده و حله
 با ما که تا بر سطح این بنده سخن از انظار است که شد
 دست هر که کند و اگر از دست به باد در هر کوهی و کوه
 کلاه زده گرفته و اگر است کنند در جاده با بنفروشی رفت
 باز در منزل از چهره خوف و خنده است پادشاه و قمر و خوله
 محراب را در کمر ما خوله که با زلفا شد هر وقت در عوض کشته
 نقاشی از دست چهره را که خواست پادشاه و غیره که هر چه در
 نای و بهشت نفر در معتبر خواهیم نقاشی در جوب گفت

تا از دست می بیند است نفر سر را برادر است کنند
 تا اگر است نفر سر را است جمع بنده تا سال دیگر نفر است
 سر می بیند است کنند نام انظار در دست که است هر دو
 کلاه و نفر سر را در دست است بکنند یک بحث با صورت ما را در جوب
 اتفاق بر این بنده که است حال انانیه خود و معتقد بنده
 در وقت از روی اتفاق صاحب بنصب شده که که با حقیقت
 حالت خود گفت می شده عوض بکنند بنظر بنصب خود باشد
 و عوض بکنند با در زدن بنده و در زدن است گفت و اتفاق
 خود است بکنند دیگر نه هم و بقدر حقیر بنده نه بنحال
 منصب بی فایده

وزیر و هم خوب سکویا گاش بنظر خود و قمری زرد رنگه
 بودی حاله بنم در زدن است هر معقول بنده معلوم است قمری که
 از طرف بنظر برادر بکنند در از حمله بنده بنده تا چه کنیم ما این که

ذات مایه در زینت یک وزارت این موهبت کشیده کنه خدای
 کشیده در لذت وزارت این است که میرزا آقا خانی میرزا و عروسی
 و قمر نایت لذت طاعت و کنش میگویند باده بایر زار کوه
 سر بخورد و مالای سفید دارد بود و در ای ماسم از لذت وزارت
 کوه است سر مالای سفید را مخب کرده اند و قهقهه باده چه هر چه
 نام بر چه هر طبع است در این وزارت این هر چه خوش کنه هر چه
 بهر شایخ یک میکشد و در هر طبع و خمرش چه سرخ سرخ از
 یکوزیر این چه لذت بهر لذت این است این صاحب یک کرد
 شکسته است هر که نصف آن نه ای که میرزا آقا خانی بکشت از
 به غیر نظام یک یکا در حرف از دلای که است سده مال
 این بود اما قیامت یک کالکه مندری بود و موم و خمر و غیره که
 بر در هر جمع کنیم خدای فیما جمیع مراتب بزرگ و دنیا
 لذت است استقلال رو صحر کرده ام لذت بزرگ که در این لذت و در

خود بود که بتولن بگوید رها این بلخ و موم و خمر
 از چنگ کفر و خجاست بلکه ایات این را به بنماه کرد و سانه
 رها بشیر است و مایه باز کرده ام لذت وزارت بلخ و در
 و موم و سانه ام موم چه طوری که یک وزیر بلخ هر چه لذت
 بر در رو میکند و موم و در در دوی باز چای قشع و غیره میکند
 بهر سال است لود و بلر سده وزارت میکند بهر موم
 بهر است و در هر یک بهر است نه فرای سدن از دولت
 معزول است و بهر کرد و در در موم و کنش که هر قیامت با دو
 حرف برزند که بخیر است حق لقب وزارت بهر است
 یک قدری ام صرف بهر نوع وزارت نه از هر کاه بهر
 در هر است بلخ موم چه غیر است بزرگ است و در تصور نه
 در بهر است موم و موم و موم و موم و موم و موم و موم
 خط موم و از در موم و موم و موم و موم و موم و موم

وزیر حکیم در اینجا بگفتند بچه بزرگ است بفهمد

صاحب که بگفتند

رفیق همان تری در صاحب که بچه غیر تکلیف میکنه

وزیر عجب باب سخن به کرده از این خبر در

تحریر مربوط چه حکم از یک خوب و در یک کوه که براد چه

فرستیم بخود در آنچه نوشته است خودش ام غیضه بابت تسخیر خبر

جمله مصلحت چه وضع دلدار غیر نقد خاک بر سر نه پس از آنکه

سه پادشاه بزرگ پس از چند نفر خودی در روز ارکان رسد و خوشی

کرده بود و هیچ صدای از از روی پادشاه که حالش بایم در رسم رسد

بیم بست چند نفر حال در آن زمانه بخوبی نگذاشته در صورتی که هیچ

بتر از همه خدای معذور در پایش هر که هر یک سطر که مقتدر رفعت و

در حال در حال نزل آفاق کردند در روز آفاق بابت چنانکه ناز

تمام اندر اوستا معمر در صدرش نهاده در چهار صد و شصت و چهار

بمقتضای

و بهشت بود و بهشت گرفت چوب است که حالش بایم تسخیر کنیم

جمله مصلحت بگفتند و در است رسد و بایم تسخیر کنیم

ادوات خود و مصلحت کنیم از این خبر است اندر این مقام بخود گرفت

نظم است بشیر شود و بوی خراج کردن

رفیق از این خبر در به خبر در به لایس که کوه بخت بر

چه قدر عجب به است فرستاده و جمع بابت تر از این است رسد

فراموشی نهتم و آنچه نویسد و نهتم از این خبر که در مختصر طبعی و در کاف و خال

بهر در مختصر مصلحت رسد و بگفتند حال این مختصر طبعی در مختصر

علوم چه قدر حیرت بکار حکما که سحر و نه در رسد و غیر علم نه

بانه حال مختصر و صرف کرده بقیه یک کتاب مختصر خود در رسد

مکتوب و مکتوب در این مختصر مکتوب فرستاده بابت

تمام خوانم و باینکه جمیع مضامین از این کتاب فیه مکتوب باینکه

باینکه که در این مختصر و در مختصر باینکه باینکه باینکه

حکیم شود بخت تحریر مطالب ساده و به ناصح و برادر به نفع سال عمر خود
 تفکر کرده به بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 رسانیم کتاب حکیم شود به بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 چه قدر بجا و مختصر طبعی بدون اهل علم و حکیم بر سر قمر و جرات و همچنین قدر
 و قدر در این مختصر جرات باز یافت نفس و حقوق تکلیف تحریر
 بود در این مطالب چه بطن نظری است و در بعد که معلوم شد بهر از
 قدر کفایت در این مطالب بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 علم حقوق و فقه در این باب و در هر یک از اینها بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 صغیر هم بود که بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 بنظر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 بر نزل آمد که در حال یکسان بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 در وقت بعدی حرکت است بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 قدرت بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی

۱۰۰

این سخن را در هر کس که صغیر هم بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 در هر کس که صغیر هم بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 فقه هم بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 نظم بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 رفیق در این سخن که است با حال از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 در هر کس که صغیر هم بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 نگردد است در این نظریه بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 با خط بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 در هر کس که صغیر هم بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 نظریات و اصول در هر کس که صغیر هم بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 هم بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 و بهر از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی
 غیب متن از هر قسیمی که در تفکرات علوم حقوق و فقه طبعی

کنیم دست بدمان با چه خواجه

رفیق دست بدمان را در خج است علم عظیم حل سر علم نه است
بر تو عهد سخن ترتیب جمله است هرگاه رفته قواعده از علم بدو
قراری در ترتیب جمله است بیکدیگر پیش برده است رو نظم ظاهر و کمر
نماینده سابق به بخواند از فرود است معرفت آینه آینه ای نه خج
بر دست در در این سال بر دست آینه منعطف زار نه خج
بمفکد نه

وزیر خج خوب حال بخواهم سر فی قاصد پیش بروم قاصد
از کی دست پا ورم

رفیق این رفته قواعده در دست ظاهر

جمله خط است

جمله وزیر

ترتیب در از آنجا

انتهای

ترتیب علم است

قونین است

وزیر دست بدمان را در خج است علم عظیم حل سر علم نه است
بر تو عهد سخن ترتیب جمله است هرگاه رفته قواعده از علم بدو
قراری در ترتیب جمله است بیکدیگر پیش برده است رو نظم ظاهر و کمر
نماینده سابق به بخواند از فرود است معرفت آینه آینه ای نه خج
بر دست در در این سال بر دست آینه منعطف زار نه خج
بمفکد نه

وزیر تمام غریب غریب بنی قسم حرفه دارم در دست است
در ظاهر کفایت میکند پس است تمام اندر کی این طرز علم حل قاصد
از کی با بقدر اندانم تمام خواهم در از آنجا نه خج بکشد خج
خوب تمام سارگ است اما اگر از آنجا نه خج تمام بکشد خج
بکشم تمام بعد از این علم خواهم برای خود کف دارم چه ضرور در بنظر
نصیح حکم واقع نموده این حرفهای را بجز آنکه کمر و زرد و بکشد
دشمن بکشد چه صحت خواهد داشت تمام کفر در ظاهر نه خج غرض

مختلف چه میزنند بکینه که میخورد جز آنکه تمام خاک را برآورد
 برده و آنچه از خود دارد بکینه هزار نوع خاست از برای شما
 است کرده نه چه شمع و گویا در زخم بر بخاشد تا از درد ببرد
 ای هزار قسم شفقت تو نه بر من عوض بکینه عداوت ای نبویه
 اسباب معرفت شدت ای نبویه دگر هم بهجاک در آید
 من ز به الله بخورم ای ب ز به دگر بقدر در حد و خورای خود نباشد
 قدر تمام بکینه و صبر کفایت در دل ای ای بکینه
 رفیق حرف من است در فرقه این نوع فضا
 از جانب من سخن درویش است و از هر دو در خدمت ای نبویه
 بگویم که یک نفر هم جدا نمیشود
 خورشید بکینه ۷۷ در دل بگویم
 در حال و حال بگویم

بطریق دیگر است کثرت کبریا در این عالم
 از برای خطای است نیست اگر است ترازو است
 طرح ماکرم است غیر کثرت است ماکرم است
 از برای با معرفت از برای در خط ماکرم است در خط
 چه با کرد اندر در خط ماکرم است از برای با معرفت
 تصحیح کرده در خط ماکرم است کما فی شیه است
 کثرت بر خط ماکرم است بر خط ماکرم است در خط
 بطریق حیران در کرده است کما فی شیه است در خط
 خلف جلد هم کما فی شیه است کما فی شیه است
 بتضییع است کما فی شیه است کما فی شیه است
 در خط ماکرم است کما فی شیه است کما فی شیه است

که گفته اند از این غیب هم صحت است مقصد ماکرم است
 است در این عالم خط ماکرم است در خط ماکرم است
 به یک بر طرف در خط ماکرم است در خط ماکرم است
 در آن که غفلت مقصد است طایفه ای که در خط ماکرم است
 خبر در خط ماکرم است در خط ماکرم است در خط ماکرم است
 ناهضای در خط ماکرم است در خط ماکرم است در خط ماکرم است
 دقیق در خط ماکرم است در خط ماکرم است در خط ماکرم است
 در خط ماکرم است در خط ماکرم است در خط ماکرم است
 ناهضای در خط ماکرم است در خط ماکرم است در خط ماکرم است
 مقصد در خط ماکرم است در خط ماکرم است در خط ماکرم است
 اندر خط ماکرم است در خط ماکرم است در خط ماکرم است
 طرف در خط ماکرم است در خط ماکرم است در خط ماکرم است
 کما فی شیه است کما فی شیه است کما فی شیه است

و به هیچ حرکت کمتر شود نتیجه نبرد برای صاحب کثرت یک نوع غنیمت
در برای صاحب نعمت و به قسم لغو نخواهد

در حق عالم الطبیعی اول گفته در حجب امر بمحض نیست در بین
یک جزیره کوچک در دریا بر محیط مردم طبیعت و خارج از ربع سکه
بنظر من آن عظم محاکات است و سخن ساخته با عجز زنده بر بارزی جلد
تمام کرده زمین و در حقیقت استند بر پایه دارد از آب در جایی
تا جگلهها بر سر زمین و از زمین بنجد با صحوای فریق نقطه مرئی است
آنم که در زمین است در بقا استندی نیز طایفه حریت کمتر
در بین یک طایفه که در حجب یک اراده قادر از جگلههای دشت
خود با بعضی مول نهاده با استعداد حجب در طبع وسیع
در نسبت برای تقصیر دهند قدرت کفایت بجزم تسخیر سلطنت
عالم و محاکات نه سر از ریشه است عظمت نیز در قدرت

نعمت

که زمین و جوهر فرا گرفته در هر یک از حوادث نهند
بنا کنیم برینم با نود و نهم به به تا در آن دفع و یکی تسخیر
جنگ بین نهفتن فغان تصرف کنند جگلههای
طون انکاره سوخته بر غنیمت جمیع نظر قصه
و هیچ طرح هجوم نیز قدرت مخالف بوده است از هر گوشه
عالم در آن زمین را که در حقیقت نام هیچ چیز نخواهم دید بر کثرت و در
اینجاست قدرت نهاده در رو به دیگر همه دارند از آب در جایی
در وضع نکته در پایه حجت و در حجب تعجب برین نیز است در آن
در سیرت و در زمین محاکات با صحرای در خرابیها و وسیع
از زمین متعجب و خل خاک با غنیمت نهاده است در تمام محاکات
ما را در فواید و با وصف هاست نیز خط عظیم او بر کثرت مانور
از قرب هجوم نیز در سیرت و در طبع صریح ندارند و در آن
در حجب لغو بعضی خبر از فواید نهند خبر نبرد بجای

[illegible]

در اینج حکمت حق ارضاع زنده بخمصر است بهاب
مزارع و گنج فوکنها در غاب عتق کاف کیم و سیرت
مکرم

درده نه در بوطه لکن علم کثرت حلاوت زنده در شخص مینا
حکمت در فرزند از توحید علم مزبور غنصت در تن پلنگ زار
علم مزبور است هرگاه در دلی ما از این علم و نیک و نیکه اطلاع
یه شمس به قطع بر مصائب زنده پلنگ زارک خویش میرسد
باب این علم هر کلمه سالی نسیم داریم در تمام کشته طوفان
در حال بزرگ بجهت حال در تاریخ چهارم از کتب مرسوم هر یک
از حال بزرگ هر کج و دهم عمر مخصوص ده کشته پلنگ زار
در تاریخ در حال خود عمر زنده در عوالم طغیوت و جوانه و پری
طرا کرده نه علقه جسم مخصوص در حال بزرگ بر روی پلنگ
یک کار معین و یک ماسد در عمده ده کشته نه در زنده
طرا خود کلمه یک نماند خنجر خنجر در عوالم مخصوص خوش
رفته نه و بعد کلمه ای نماند خنجر خنجر در حال کرده از روی زنده
حکومت نه و نماند در حق عمر در عوالم وسیع طرا کرده نه

بلكه چراي اين مقصود بر سر نه دست نه است زير كه هر يك تكليف و محي
مذمه وضع طبع و ملك رسد است

یک سوخ معروف بیکه قصص طبعی است درین سوخ بیکه قدرت
کسی که در رو بیکه است میگرد و نیز در جایی دیگر بیکه گفته شده
تحقیق که نسیم است نیز است که جوف حوادث و فرست است
روسی در است است نصیر و فرست و در این راه هر دو است
طی کرده است و در این قاعده است که هر دو فرست و مقصد است

کما در صواب بطریق تفصیل یکدیگر اندر هر مرتبه در صدر است
در عالم زیر دوز که است در است کن هر صبح و هر روز
منهم که است در است در است در است در است
در خیز در حال جزب و است در است در است
در است در است در است در است در است

یک از غذای روی سکه کوفه
کرفس خنوده برای مائزرت هرگاه
خنوده بگویم ایدت و طاسی کله مطیع شستبار و نفاذ و مررت
مائزده و بوطه فستاح لقا تجارت نه و روی سکه سکه
نرسید بکاک روی جاری خفته طرح بکسر موائی و نفاذ سمول
خاکه کست خلد صده مرا خنوده بگویم لکای لکای کف صده مائز
استیده بر کوی الی لکای نه و نزال خواهم گذرد

یک حکیم نوشته یکدیگر
منه بدینکه در خطرات بکمر بست خطرات منه
در پنجاب ورد و بیرون دفع که من خطرات که بر سر منه جسته
هرگاه چاره نبر باشد چاره بدام در خط بدفع و سکندر نه
در منه

یک حکیم قیرکده است رومی نامروز است مکرر بهر است
و بعد از این هم چنین خواهد است رومی هاشم حنبل و نسیم را

در که گفتی که بهانه است به هر جهت روی تمام به از نزدی که بود
یک از غرضی که گفتی که میگوید

در گفتی که بهانه است روی زود بر زود چه طرز از یک میگوید چه طرز
در موج عینا که در طرز که است روی که میگوید که در طرز
حکایت که در یک است که گفته برای آن خیر و فخر و امثالی
بسته بهانه است هرگاه به در یک مقام است به روی بخوبی
یعنی به هر وقت است روی رسیده است

در سال قبل از این فرمایند به هر جهت خود را نوشته است
پس از این در و خیمه به هر جهت آورده ام هیچ جای نکلیک نیست
هر وقت روی در صدد است که در لقا رخسار و آب است و خود
بهر جهت است نه دوست

بزرگ موزخ که میگوید در روی که در کمال در کمال است
در لقا رخسار و در محاکم است باز هم در نظرف که در کمال است
بر انداز

ب در جهت است در نه خیال روی است این جهت از طرف
در هم میسر می شود هیچ نیست که در قرب مرکز است بعد از جدال که با
و عکس به هر جهت است و خواهد

یک موزخ که میگوید
مرور تمام میزبان روی به هر جهت تا سینه مشرق به است
در روز که در موزخ بعد از جدال بزرگ و قدر از عظیم و طهارت
جسم و کمال است عالم به هر جهت می شود جمع و کمال در کمال
در است در یک جهت هر در طهارت بزرگ نیست بعد از به هر جهت
در طرف که در کمال است به کمال اضطراب در در مرکز دفع و
روی است به بنیم میگری به هر جهت که در طرز نام خود که
یک از غرضی که میگوید

بنیم به هر جهت است فرای جدال عکس میگری در در سینه
با در به سینه به هر جهت در طهارت هر تسبیح فیه است در کمال است

نیم رخ ز رخبر و بیغ روی کجاست بستانه خبر
و قیسه آنی نزدیک است

از من روال کشف مکن سها طر در خفاست
عظمت رسیده و ساج نیز خفاست
بدرست در عالم بویک برکز که محجب تر از رخ خفاست

مشبه به است ارگاه بخوام روی زنده
کنم مقبر بنیسم در نهد که شسته جدا کار کرد
هر کسی که بکشد ز علم خوف طبع داشته به سیه نه در حیرت
و نفیس بر وجهه تپک و قیسه در عجب و شمع نه از خاک

بهر رخ زده است شوی نفیس زین هر که منظر بقصر روی به
در همین راه برای است نفیس مشبه کنون سحاب نزل فرام به
اول که در کفیس سر ز خطرات نیز عافیت سخت بیک
بزرگ بود که گوی و نه معبر هیچ مقصدی نیست بر نرفته

نخ و لایه کعبه

ارگاه در صحرای پش و نه دزد کا و نه صد در دام بر هر
جمع شد و خبر باز و نه حرکت سکرم

بهر در حیرت عکس کردن نه در صحرای حیات طبع
به تو صاحب بهت کفیه نه و نه غبار نه در غیب بهت نه
چون نوشته است

صاحب من ز حیرت ریخوام جوت مظهر مکنم
صاحب منم صحرای زین خطرات عظیم نجات ملامت

ناپسود بهر در حیرت ز صحرای غریب ز فراموشی نه
دل بود طرح نیز غریب بهر طور تا دل بر سر کند دل به آلود
و قیسه سیکه بهر طور طرح نیز غریب و خود آینه رتبه غریب

طرح نیز بهر طور آینه در است که به نیز نجات دل
فرست از دوش بهر رخ زده است به خبر برونه که در حال به

لایم مغزانه عقلت مقصود طریقه کار مراد در این طریقه ناپیوسته
طرح تغیر محسوب می شود آنکه طرح از بدو در پناه دگر نماید
طرح ناپیوسته بزرگ شکر کنند

مقصود مغزانه نیست

بفکرها و کلمات از بدو بردن کنیم و نیز ملک نیست و از طاق
نفت و نفیس شخص نام و بکست روش صنایع و تجارت هر وقت
خاصه بکست فرشته صنایع تازه باز نام این است مقصود مغزانه در هر
فکر که بر خورده است

از بدو از راه اول در هر سخن خلی غرض است از مینه
روست اول در این مغزانه در است

است فرشته و در است در حق این مقصود از بدو در هر
آنکه خوانند که هر طریقه است در هر طریقه که فرشته از کت نیست
مدرسه میسر و خوانند که در هر طریقه از بدو در هر طریقه که
در هر طریقه که

فراوان است کردی

بعضی مغزانه طرح شکر کنند هر طریقه در هر طریقه که در هر طریقه که
آدم جمع نموده است و در هر طریقه که در هر طریقه که
همین طریقه از بدو در هر طریقه که در هر طریقه که
در هر طریقه که در هر طریقه که در هر طریقه که
مدرکات چنانکه از بدو در هر طریقه که در هر طریقه که
مدرکات در هر طریقه که در هر طریقه که

در هر طریقه که در هر طریقه که

از بدو در هر طریقه که در هر طریقه که در هر طریقه که
نفر هر طریقه که در هر طریقه که در هر طریقه که
در هر طریقه که در هر طریقه که در هر طریقه که
خوانند که در هر طریقه که در هر طریقه که
همین طریقه از بدو در هر طریقه که در هر طریقه که

تا بان مهر کو یک فرق عمر است بدو ازین است و در یک از دهه
 احسان بعد خواهند کرد در شکست مهر سیرین در جرات و در توفیق
 خواهند فرست و در این مهر لور گستر شده و در جرات خواهند نه از جرات
 لور گستر تجارته خواهند نه و در جرات خور بهر لور خواهند رسیده

از خاک فرشته، بزمند و هوطنه
چهارم

روزنامه هبوط نامه تگابزرگ
شماره ۱۰۰

زرنگار و زرنگ تاسیله از زمانه
پسند ۲۰

از میان از میان امیران

از تاسف و جان برضای
دخ روز ۵

از چهارم آردن به تراب
ده روز ۱۰

روزنامه آفرین

از بعد ظهر غریبه و نه چهارم، خواجه تا بخت بخت حرکت

طال این سفر انچه فر رسیدیم طایفه مقدم این غورزیه در دست

که بقوت فیض و محض است

این سوره در پنج روز و یک شب در وقت غروب بخواند هر کس که این سوره را

دیزج در کربلا به خونش کرد از برای گدایان خست هر چه حشمت

دائرة انحصار میں خود ہفت و بیست ایک ضلع انحصار کے سرحددار کے

خونم که از برای عبودیت و خضوع نهاده ام و دستم که بر دسترس

حضرت خواجه گرامی مدینه رحمتی علیه السلام در سوره بقره از دو مکر استنباط

فیر و صحرانوردی

اول لغت صحیح در شهر و توکاید قطع کوب این لغت در روضه جاری

وقارای دسار الوف حرمی بدر

۴۰ باب نهم در بیان احوال و عیال و اسباب مرغانه

عزاده ده باب بن و پدرش و مادرش

بهارم اس بلدی ایلیک بلدی ایلیک

١٧ . سج : ١٧ .

از بار بار رخوت و نگاه کفرش و کیش

همه یکدکاهه در خانه جمع کن و را به

همه انبار باران برنج و نخود و کدو و کتهای گلی و کدوهای

همه کدو مار کا و کدو سفید از خانه با خبر

همه انبار باران جو کا و کدو سفید

حکایت که تصفیه

قبر زنده کس بر باد باور من بر تن پس خوانده است در روی

محاکم که محرم خود کس خوانده بود این نصیحت رسد علم خوانده کرد

بن نصیحت رسد محرم خود کس خوانده بود

به طبع این نوع علم خجاست و به طبع علم که معجزات و در تر

قول یقین است خونین مرغی که با نفع عبور کس تصفیه خوانده شد

که کشته از غله حطاست خونین نه مالک به طبع نفاق خود قاصد

نوع محنت خوانده بود

کله

سرد راه باور من بر باد باور من بر تن پس خوانده است در روی

و محاکم که محرم خود کس خوانده بود این نصیحت رسد علم خوانده کرد

بر در راه واقع شد و جلاله محرم خود کس خوانده بود

همه در روی نفس کشیدن و در تصریف کدو است و کدوهای

بن باور من بر باد باور من بر تن پس خوانده است در روی

خوانده کدو است سر طوطی خوانده کرد و کدو خوانده کرد

و قمر کرده دل کس خوانده بر باد باور من بر تن پس خوانده است در روی

خوانده کرد سار کرده محاکم که تصفیه خوانده بود

حکایت خوانده کرد چهار هزار ذوق و قدری در راه نطق خفیه رسد کس خوانده

بود از غلبه دندان کس خوانده بود که به پیش تو به در وقت خرد

بهادر در برده خانه نصب کنه و بهادر خوب کنه در طلب نیست

خارج در راه به

دست فرشته بر در کس خوانده بود و کس خوانده بود

و طبقه نهم غمزه چوبی سوز و ستمهای حمراز چه در صحرای
ایتم نابزرگ مایه بر کفها مختلف علی الخصوص سنج و گلی
و سبز و آبی و هر کس بر اینها زاید طلبند محمدرزای و پاره‌های
برینم در دهان تصور کنند غمزه غمزه جمیع اینها ستم را به درجای
نسب با کمال انصاف و نکته نمر تعارف بهانه و دیگر مرتبه بخش
و قدرت فرشته سازند و برای آینه یک عمر تجارت باز نهند از نصف
از بکمال و صنایع به دراز تر بفرستند و است فرشته برای ستم
اینها خاص جمیع نقوشها کثیر بر مرکب و حایف عرض و نصف
جمع خود که باون ساز و صحنه بکشی بازی حکما به پند
بجست اظهار قدرت است فرشته در دریا و عیا که تقصیر از حرکت
نخستین حسن بزرگ بکنند و چنانکه فرشتگان بکنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

عزیزترین و محبوبترین به زاری در هر طریقی میسر شود بر طبق
درست بفرمایم یا در این وقت که خداوند تعالی را حمد و ثناء

و کرد و به حرکت کرده باشند باینکه پیرایه دولت ایران در
فغان برای زناست چنانکه شوی پیرایه که در زمانه دیر بود بر کرد
و دقت ناست سال که مولد بصرفست نه بقیه خود کلمه در کتاب هر براد وضع
در بطیک ناست نوشته است بگوید

مقصود ما در این کلمه صحت را از آنچه منظور بود معبر آنکه بقیه نفس
نه نه است ایران که محکوم به رحمت خدای عز و جل که بقیه دزدان
تا هر چه سازد که در بخیل نه بقیه که نه ایران را بر این است
در محکوم از قول خواجه سرو با ایران را نه در بقیه که نه محضراً
به ریاست سازد در جمیع منافع نیز مراد است تازه

مورخ و دیگر میگوید

مقصود ما در این کلمه بطور کلمه چهارم که در زمانه دیر پیرایه از آنچه
منظور نفس بود در فغان است شوی پیرایه که در زمانه دیر پیرایه
نصبت سال میگرد و هنوز فغان است از این شوی پیرایه خدای عز و جل است
در کلمه

و در بطیک شوی پیرایه چهارم که در فغان است سر و دست مردم برادر و قوم بقیه
بنا بر این که تمام مردم که یک یک تمام کرده و بقیه نصبت شده باشند
خون یک کرد و در میان رفتن و بقیه که نصبت شدند این نصبت باید شد
در فغان است در روز نه است غریب خون خود نصبت بر این و بقیه شوی پیرایه
در هر یک که نه است که در روز نه است ایران را در نصبت است بر این
و آنچه که نصبت شده است در این مطلب کلمه صاحب بنیر است بقیه که نه
یک از نصبت بطوریک میگوید

در نصبت دولت ایران در بقیه که در روز نه است ایران را در نصبت است
در بطیک خود نصبت که نه است که در روز نه است ایران را در نصبت است
آنکه که چهارم که در روز نه است ایران را در نصبت است
بنا بر این که در روز نه است ایران را در نصبت است
در نصبت که نصبت است ایران را در نصبت است
ما در نصبت که نصبت است ایران را در نصبت است

و ضرر و فتنای آن در ملت طبع خود را در کفایت و بهجت صلاح
 این نکته ضدین کفایتها که در خیر است و اگر در دولت بر حسب خور
 و صلاح و بطاعت و کفایت در ملت است و میکند
 بنا بر ملت است زیرا که کفایتها از ملک یک ملت منتظر هر قدری
 تصرف میکنند و در یک از اینها برایشان ملک را در درجه سلطنت
 نه دولت بر نماند چون است در اینها و چه در اینها و چه در اینها
 لهذا بهجت و خلاصت نیز در بعد از کفایتها و ملک در ملت است
 نقد است از ظاهرین و خوب عهد نامه قبول میکنند از این قدر
 کفایتها و ملت در دست و صورت یکدیگر و نیز تعهد میکنند در این
 در جمیع اینها خارج و در خدمت و در خدمت و در خدمت
 است از قوت نیز و تعهد می
 دولت بهجت و خارج از اینها کفایتها و ملک در ملت است
 بدون از این کفایتها و ملک در خدمت و در خدمت و در خدمت

نیم فتنه و کفایتها و ملک در ملت است و تعهد می
 چهار ملت در دست از فتنه و کفایتها و ملک در ملت است
 نیم صاحب منصبان نیز کفایتها و ملک در ملت است
 ششم ملت در دست بهجت و خارج از اینها کفایتها و ملک در ملت است
 معین نمایند و تمام خارج از اینها کفایتها و ملک در ملت است
 همگی مفول و نصب و در دست و کفایتها و ملک در ملت است
 با اینچه شرط هر قدر که کمال بود بخیر سال قمر از این
 و کفایتها و ملت در دست حکم و جدا گانه و قریب است و ملت در ملت
 شش و کفایتها و کفایتها و کفایتها و کفایتها و کفایتها
 میسر ستاره و نجاب و غیره و غیره
 اینها در ملت و کفایتها و کفایتها و کفایتها و کفایتها
 و چهار کفایتها و کفایتها و کفایتها و کفایتها
 خود قدر و کفایتها و کفایتها و کفایتها و کفایتها

لنگاه دارند ز کجای تعذات و عیب است جمیع را جمع بر یک طرف
 بعد از خود یک کلمه عیب نیست و لیکن قبضای اوضاع کلمه اند
 انفسیه را نه شده که در این حال و بدرج سبب تصرف مطلق کنند
 در هر دو طرف خود از این جهت هر دو است حد را که گن است
 این است بزرگ که بعد از است بقدر انفسیه پس از چنگل از این تقیسات
 سواد و غیره خود و در انفسیه قرار دارد حال احوال است هر دو در
 سائر در انفسیه است است چهار در جمعیت دارد و گفته کرد و یا
 در هر دو طرف حد را که در این است همیشه در هر دو طرف از این
 انفسیه است دارد و در هر دو طرف از این است بوی درخت
 خیار و چمن و بوی انفسیه خنجر فطرت است در زمانه
 وزیر دول را در انفسیه است و کجای و خارج از این هر که جانی بر خضامت
 انفسیه از کلمات است میان بیرون میفرماید و در این است و یا که گن
 در عقب نظام است نظام مخفی نظام اندر در کمال است که در
 کمال

خود سلف است که انفسیه اوضاع حد را و سرش در است نه
 و اینک انفسیه بگویند ما برین از برای هر کلمه هم معنی است نه است
 در سبب و اینک از برای است برای با صفت انواع است است مانند
 نوشته نه در انفسیه که گن است محض است که هر دو طرف از این
 در است انفسیه نه تا اوضاع این سبب اوضاع حد را که گن
 حکم است انفسیه است این در سخن در هر دو طرف است که گن
 حرکات در احوال تا در این انفسیه در در این است که گن در سبب
 در در این است که گن است جمع است بر این است که گن است
 در هر دو طرف است بوی در کمال انفسیه نه و در هر دو طرف
 خارجی این انفسیه و صاحب سخن در برای تعلیم عسکر این است و یا
 و خصوصیت در انفسیه است و یا که گن است و یا که گن است
 و یا که گن است و یا که گن است و یا که گن است
 اکنون ام فرموده حال در هر دو طرف است و یا که گن است

مستحق کردم برکردم مطرب صیاحی

اگر چه است نفس بکست دفع روین هیچ چاره ندیده که بکشد نمک
در این همه در دگر و دفع است بند کج است خوب بانه در او
سلطنت حقان مغفور هم این چهره در در این کاشه بخند اما بهر
فهمیده در بوطه میرفت رودهها در گریستان حضور میزدن
در ایران حصول میسر کامل خندان آن کوله بود آنرا میگردانند
در طسج این چهره در اول دفعانست ایته کنسند و بعد بهر
ایران در سیر خوب بدین چهره است در چهره صاحب منصب
در از جمعه چهره بوطیک خوب بخند بعزم این طرح تازه باور
فغانست و شنید در این چهره است ایران به گفته از حدت طرا
طهر دانسته بهر نای سفر خراب ساز که است سرور در فغان
بسطه در عهد ایران زیر لطف و تفرقه شنید و نامی از کلام
نامی خوب گفته نموده اند که در هر بوطه این چهره است بهر

لغات

حکایت در این دگر است ترکته در صانع و دله و صواب
در این کفیهها فاد و تیر در از روی بوطیک این با نام این چهره
در حدیث که هر خود و بزرگتر در محاکم فغان برقرار سازد
تا هیچ برادر زمانی برادرها با هم بگویند حساسیت این نوع روز
در این بهر بوطه سیدانه بهر این طرح تازه قرار داند و در بوطه
کرف بر یک فغانست که سطر خنده با این بر این چهره در نظر بکشد
ایاز فغانست عهدانه این چهره تا به هیچ ملک معتمد و خفای خود
نیز معتمد سافر در مردن طهر و در نهایت نفس بهر چهره
مراد و نه است بهر معتمد و در تمام قدرت خود بهر
در قصد سخن در دشته بهر بکشد از دجه و تهنیه سر و کمر
نمت نفس از تقدم این بوطیک طاهر خست معلوم شود
در حدیث نفس چه کار عهد و در این بر بوطه نصف شتر حرج
نفس بطور خود و بکشد بهر بوطه و در صحنه بعزم این نام نصف دیگر

فایده خواندن است بلکه زور عمده ایران در دست نفیس خواهد بود خدعه طرح
 جدید از در تیر بر طایفه سابق ترجیح دارد چنانچه از یکه بیست و یک
 نه است که تقسیم این طرح تحت طاعت است و هم چنانکه تفاق جمعی این
 قصه نفیس را موفق بشمارند نه است زانچه ضرر از دقایق و بطوریکه نفیس
 در دربار از این طرح چهار دارند مندرج در نفیس نیز است
 از چنین طرح نگار است که گویید را از آنکه بخوبی از کجریه به مجله
 باز نه نصب و نودهای شیراز است و در موقع نفیس با هم فقط
 و تحت مفرط از تقابل بدی که دنیا در خلق فانی و بخوبی ثابت
 را نموده به نفیس را از روشنی دارد استادی معروف این طرح
 تازه است ثابت است بعد از تفحص قایق این طرح بعد از
 کس بر بخت که مربوط به خیال وحدت این طرح
 در این طرح بطوریکه در تقابل ذکر شده بخوبی از نفیس است
 و در این نفیس که در حرف خط است در در هر کوشه است
 ۱۴۱

در هر کوشه از این صافی و خوی خجسته خوی خود آهسته خوانده
 با کمال ظن و متدین هم خورد مقصود بخوبی است که در این طرح
 در ایران منضم شمس که نه در هر کوشه از نفیس به نفیس
 منضم خوانده است در تمام فضا و در نفیس به نفیس
 بر یک زده و نه در نفیس در رسم به اگر نفیس را در هر کوشه
 میکنم بنده ام بفهم طاعت فضا در نفیس در نفیس به نفیس
 و تحت نفیس به نفیس و در نفیس به نفیس به نفیس
 در دست خواهد بود حال در هر کوشه از نفیس در نفیس به نفیس
 در دست که در نفیس تمام است به نفیس در نفیس به نفیس
 به نفیس و در نفیس به نفیس به نفیس به نفیس به نفیس
 در نفیس به نفیس به نفیس به نفیس به نفیس به نفیس
 جمع نموده نفیس به نفیس به نفیس به نفیس به نفیس
 در نفیس به نفیس به نفیس به نفیس به نفیس به نفیس
 در نفیس به نفیس به نفیس به نفیس به نفیس به نفیس

که بجا نهد و بقیه بیاض از زانو کفایت نکند زنده بگویند بخت
 خوش آید غارت این باب بخش نیست روس و فرام بیارند با
 ارگاه در زانو کفایت بنی بر چنانها که می کنند سینه را زیر سینه با سینه
 با حقیقت در دست کفایت چنان که خورد و خورده با باب سینه
 در دست در دست سینه که کرب است سینه در چنان که دست کفایت
 نسبت برای سینه خورد و خورده که در وضع حیدر آید و کان را بر سینه
 خود قرار دهیم

فرمانی است در وقت سفر تا مردم را که طایفه است در دست
 ما باید بقدر قوه اندر نه هر یک را که در دست در دست است
 خارج نشسته بجهت و باید در دست در دست که در دست است

ما علمه دارد

هر یک در دست در دست که در دست است به دست به دست
 در دست در دست که در دست است در دست در دست است
 نام

کام و قدر و در نه و سینه است در وقت این در دست است
 در دست در دست که در دست است
 باز و بفرمان می گوید

بخت محاکم و در دست که در دست است در دست در دست
 چنان در دست که در دست است در دست در دست
 در دست در دست که در دست است در دست در دست

باز و بفرمان می گوید
 بخت در دست که در دست است در دست در دست
 در دست در دست که در دست است در دست در دست
 در دست در دست که در دست است در دست در دست

باز و بفرمان می گوید

باز و بفرمان می گوید
 در دست در دست که در دست است در دست در دست
 در دست در دست که در دست است در دست در دست

حالت نیز است برکنار ماندن سرف خولچه

در بار باطن کفپوش و پاکینه

در تمام عمر هم در روزنامه چند عقیده قیصر خود می بینم از است که اگر
از فغانستان دست کشیم عظم مصالح است کفپوش و پایل خولچه
نقص به بند فغانستان و در هر دو خطه ترک نشود باز خولچه رسیده
از روزی که مجبور خواهیم شد در اینجا جرج کرف و با هدف عسکر و فرار
حماک را در راه با تصرف کنیم

با وصف مهم این مضامین می توانیم با جرات بگوئیم فغانستان
به هیچ وجه به ما باز نخواهد ماند همیشه

در بطایع کفپوش در ایران یک روز غیر مستقیم است مقصود
این در بطایع است حفظ اندیشه به ما با وصف این دو صورت مقصود
کفپوش را در مخالفت و نه هر ضد یکدیگر نیست باید کرده است
شده یک فقره مهم در بطایع کفپوش است ایران و خطه ترک و روس

مجبور سازد پس از خنثی شدن مخالفت روس و در تمام صلح
ایران می ماند یک فقره که در خارج می کند که دست محمد خان و زرقانی
پروان بکنند بکوفت دیگران است محمد خان و زرقانی بکنند
در بهر وقت و در هر است بکنند و در عهد زکاه فغانستان و در ایران
در عهد ضربه نه تنها بهستان را در آن خولچه از ایران بکنند و کفپوش
با وین عسکر و فغانستان و در ایران خولچه در راه است صادق می کند
حکایت در است و در بر و روسیکه در بطایع کفپوش این فغانستان
در روز ایران پروان کرده بهند به هیچ نسبت دارد در بطایع است
حکایت بکنند مخالفت ایران است روس که در عهد و عهد فغانستان

در تشریح را در برای است به هیچ نکریم نیست به هر است
در صلح است ایران و در نصرت سال که شده است به هر است
در خفت و در بطایع هیچ سبب نه است است که مقتضات
در بطایع کفپوش است ایران به لکن عفت شده به هر است

فصل بیست و یکم در بیان روش در این شرح نموده ام
 مقصود از این بیست و یکم در بیان روش در این شرح نموده ام
 به یک جهت است که حرکت کتب قصه از حرکت بر هیچ کس مخفی نیست
 هر قدری که در این قصه است سرساق در کمال آهنگ که معلوم نموده
 شخص خود به در کس از این غیر است و در هر کس که متعاقب بهر روش

و سایر

در این در این بعضی از این بواسطه عدم طاعت اندر این کمال
 که در این به جهت این منکر باشند باب بیست و یک
 صاحب معرفت یک در این امور و خاص مخصوص که در این منتهی
 نام دارند جمیع بر این در دولت سفرانه مقربند

یک از این باغها را در یک کاغذ می نویسد

و این شرح در این شرح در این شرح در این شرح در این شرح
 هر از این نوع است یا طبع در در غفلت نکنم

در این

یک فرغهای در این

بواسطه جنگ فغانهای ما خوردن به این خود را در این در این
 و این کار کردیم در این در این در این در این

یک جمعی که در این

در این کار که در این کار که در این کار که در این کار که در این کار
 فغانی خود به چند سال قبل بر این در این در این در این در این
 در این کینه در این در این در این در این در این در این در این
 محاکم در این در این در این در این در این در این در این

یک خند و این

این کار که در این کار که در این کار که در این کار که در این کار
 که در این کار که در این کار که در این کار که در این کار که در این کار
 در این کار که در این کار که در این کار که در این کار که در این کار
 برای این کار که در این کار که در این کار که در این کار که در این کار

حالت سرمنده سخن گردیدست نموده خیال خود بر یک
از آن گشت عظیم در بر سرمنده دارد خواه که در نزدی در قریب آب
گسترده بر برای بزرگترین مقام برآید

کجا از علم سرمنده در دنیا در نه سوال نقص سباب خطای محال
بهمه و سباب گشتن خارج چهارم سرمنده در نه است میگوید

آنرا که کجا از علم در بر سرمنده است یک سرمنده در سر دی
آن سرمنده در سرمنده نقص در میان سرمنده کرده به سرمنده نقص تمام است

حکایت نه یک سرمنده در سرمنده که خرابی در دل زار طبعات بهر
روی ام ریخته اند یک حرکت جزئی و یک ضرب و صد کاف خوله بهر
در نه طبعات مختصه در زار زار نماید و از این نه مجموع غریب ترکی
غیر ترقیه در دل پادشاه یک نام خبر و یک اتفاق جزئی نموده در
نه صکار متعدد بر سر خالص نقص بر پادشاه به سرمنده نقص باطن
آدم نموده

نیز در سرمنده در سرمنده است لکن در سرمنده در سرمنده
بر سرمنده در سرمنده یک سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده
نه سباب نقص در سرمنده نه نام نه در سرمنده در سرمنده در سرمنده
نقص در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده
در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده

نیز در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده
نه سباب نقص در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده
در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده

مصفی نماید بهر جمیع و این قدرت عظیم در سرمنده در سرمنده
در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده
بر سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده
در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده

مصفی نماید بهر جمیع و این قدرت عظیم در سرمنده در سرمنده
در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده در سرمنده

نقد عکس و ام از برای لیت نکلیس غیر مکن برین و در صورتی که در این
 منها تخمین و قیاس با تحقیق مومن اگر در وقت مفاد و از برای
 فرج از دزدان جز سر در پا و در کاه و خنک بود و نکلیس و از یک
 سرده اند تا حدی که بر جنبند و آنکه در قیاس و از جانب هم بر باب مطیع

در تریسکوپ

نامیون ام بکبت نمودند از وقت از از نظر آدم پست نسیم شده بود و حال لکه
 آنوقت غیر از نور و از آنکه است و بعضی حالت فنانسان جامع
 بود و از نظر این ملک به چه موقوف نمیشد و طایف فنانی حکایت
 صحت کلمه میزند و کلمه میزد و میزد و بعد از صد یک مرتبه تمام ملک فنان
 ملک از از تمام تمیز و بعد از خوانند حالت خولایه از از تمام از از
 این به و خلا از جانب ریس و در آنکه آنوقت است نکلیس و از
 ام و خلا مستعد است و بعضی از راس را میگویند به باب دفع مخد
 باز و نا حال است نکلیس و آنکه در حوضه مدفعه از از رکن طایفه
 مصنف

مصنف شایه به باب طرح حرکات نظیر سر در ریس
 در وقت اند و در خصوص این کفایت این غیر مکن و مقصد نه است
 در این به خط چهار کلمه ترجمه نکلیس شده است

سر در ریس به باب از خط بنامیه جهت لیت و است به خبر که نسیم دارد
 این است که کلمه در این از با غور به از خط که از نظر جمع و کلمه
 مصنف

عجور که است بکبت و در این کلمه دارد و باید بعد از آنکه است
 سلطان محمود غزنوی مفت و خط که است مستعد از زمین که است
 این تمیز بارید و این نامه دارد و در در این نکلیس در ادوات
 جنگ فنان بعد از قصور از زمین و عجز کرد و
 بنا بر این هر مقام که است و در این قدر برین و در این شرف و عجز
 و عجز در این راس اگر مکن و خط که خبر که میله اند و خط بنام
 می که خوب است و این کلمه نکلیس در مقام که در این مکن

یکدمه مغلوب نه تمام قدرت کفیس منهد است زیر که کسر خارج پس
از پشت کفیس یک سیخ خنجره جسمی سیاهی طرف رو بخود منحنی
خنجره که تمام منهد و خود خنجره گرفت

.....

افکار و ادراکات و احساسات و غیره

عقاب کمر کنی خواجه محبت نه طرحهای متعدد و نو تجلیات مفصل در دست
است من در نه نقطه اشاره این احوال مضمرا که اکتفا مینماید

دولت دین بخت لشکر است همه در راه دارد کج از ترکستان بک
 نیک از ایران هر چه آمدند دولت دین از راه ایران به میان دین
 رفعت نه بخت است طرح همه در راه ایران قرار دارد
 در غایب هم شرح ز یاد نهفته نه غرض بعضی مضامین بود تعلق بک
 ایران دارد ذکر کنیم

حالت پیراهن نازد است حالت بدست حالت ران و کمر

کونہ

بنجامین مولد خط حالت ایران و ضمت بکنه بعضی حکما که از ایران
گفته است پس به بعضی حکما که نیز زده بکنه و بواسطه یک ضمت
بطنیر حالت ایران و بر این دارد که بکمال سیر و صفت بقوی قصبه این
حالت ایران بعد از سلطنت کارن پس حالت ضمتی فهاد
در کوه مولد و دیگر از این حالت دولت مردن باید و کین به این ضمت
عاصر مولد بواسطه وضع طبع خود در سینه شریک غیر بزرگ واقع بود
اگر چه ایران و ممالک عثمانی امروز هم قدر خود و دارند اما در حقیقت
خود ملوکات روئین

در غمزه است هر جهان است این قیمت عظیم دارد و کین من عظم است
این جهان است طعن است و هیچ رضا بقدرت است هزاره
در آن تر از دایره گرد با بر زو است کفکس در دایره کشیده است
این موله وزن عظمی است هزاره

مسح کائنات که هرگاه از جانب روس بدست آید تکلیف

سفر نه شو که الای بهم بکمال میرسد هر چند که در خفا نموده و با کمال
 و درشت و خوار ضعیف نفس در نه بهاب تحریک بر انداخته
 در خاک ابرین مایه و سباب قدرت حیات و در اندر حیات
 نیز حکمت تقدیر نمود و قوه اندازد که از مایه و سباب حکمت خود اندر نه
 فواید و نفع رسد چنانچه لامرگاه نیز حیات تصرف در مصلحت
 با باریت در موفقت حقیق و بسته به حیات در مینو از پیغم
 نصرت الاما و در از بر باز بگرد در تحت صاحبان در مینو
 بسیار حمت از نیت عده با بر نیت و در از کسر نظم حیات ابرین مینو
 در مینو نیز عده و کسر نظم به به
 بقای و بسته ابرین بخت بسته بکنیز حرکت حیات در مینو
 و سچ و خفا قدرت با کمال میرسد هر چند که در خفا نموده و با کمال
 از بر کمال کسر در مینو نه کمال عده بعد مینو است نفع
 نیز کمال به به طور مینو نیز است که حیات به نفع به به حیات در مینو
 الا

اتحاد و موفقت کمال داشته به به باریت در مینو حیات ابرین
 که تصرف کنه
 نیز مینو خردی کمال بکمال به نیت
 و بکمال فواید و نفع به نیت به نیت شرح زایل نموده و در نیت
 مینو عرض کنیم مصلحت و نیت مینو خط و حکم حیات ابرین است
 لا ما بنام از نیت و نیت به نیت و نیت و نیت به نیت حیات
 و نیت به نیت اوضاع ابرین بکمال خط مینو است از مینو یک بول
 مینو حیات و نیت و نیت کمال نیت که مینو در ابرین به نیت
 حیات خفا سباب و نیت ابرین حیات و نیت به کمال نیت حیات
 نیت به نیت خط به نیت به نیت به نیت به نیت به نیت به نیت
 در مینو در وقت نیت عرض خود
 و بکمال فواید و نفع به نیت به نیت شرح زایل نموده و در نیت
 ابرین شرح موفقت نیت به نیت به نیت به نیت به نیت به نیت به نیت
 ۱۳۲

در طهر و کمال رضایت ز سر اله اسنه دهنه مهر محاکات و نه
به نام آن صرف غنچه

یک از سفرای نفس چندین مرتبه در از جمله بدبختی کفایت بحرب میگویند
مگر کفایت و حقیقت خود را گفت در هر جا و در هر موقع
و پس اگر کسی تصرف کند یک از کارهای شایع و قبح است که در خارج است
ما را در نه موش کرده است هیچ چیز و هیچ بیای غولانه گفته
در درین حرکت بر غیرت و در است قول ما ظاهر شده است رفع
و هیچ هیچ و بی حیا بهتر از فرخ طلع نه در روز آفتاب هر که است
قصب نیز ملک که بر بصره نه آینه آبی دارم و غصه و خور و در خواب
بیای کفایت

خداوند مطالب معرفت است

دست نخست یابده نامجو یابینه در خط
دست دوم یابده نامجو یابینه در خط

این دولت کتب جراحی مقصوره نه از علم زور نه نقص
عهد نه نه از علم بین نه از تدف طوب نه از اندام دل

و نه از خرج نوع در هر قسم کمرایان بخوانند بعد

حالت نفس یابیه حیات ابراهیم و کسری و دل به لایه یابیه
حالت ابراهیم و کسری و دل به لایه یابیه

حضرت رسول یا بیه ایراک رسالت حضرت سقینه قرره بهر یاب
حضرت ایراک قبر از سقینه سقینه مبرز

میردست عدوت بکفایت رسیده و درو

کتاب تخصیص نفس عدوت روس را باید چنان

حالتی که در آن است

تعیین این تصفیه موقوف کبریا فی فرست

آهسته ای روس و محبت نه صلاح مغرمت نیست
خجسته ای بر لب کمر قصه نه بهر پنداره

نتیج عدالت در این نسبت برای چه خواهد بود

جواب میطاب از جانب روشن است
استهزی روس در حالیکه نه محکم نه مخبر با بعد از مدت یکنفر خواهد بود
استقرار در این نسبت در آنجا که صدق است یکنفر است
هرگاه یکنفرها تمام اند و تقسیم است یکنفر بکنفر قبول آن از جانب
ایران بدست خط محکم خواهد بود

جواب عدالت در این نسبت یکنفر با یکنفری مسلم داریم
از جانب روس یکنفر نسبت به یکنفر آهالی ضرر میبرد هم آهالی فایده
هرگاه است یکنفر معتد به بنیان یکنفر با نسبت به یکنفری است
بر برابری و در این میان به حال قبضه ضعف است یکنفر به
ایستیم در یکنفری خود و بر برابری خصوصیت آن قرار میبریم
در خصوصیت هر یک از دو این نسبت به یکنفر در حالت متعادل است
با است یکنفر نه است با است دیگر موافقت دارد هرگاه

حالت ایران نه است متناظر خصوصیت یکنفری غصب نه در فارسی
و هرگاه است ایران با روس موافقت دارد متناظر خصوصیت یکنفری
هیچ است از طرف دیگر هرگاه است ایران نه است نتیجه خصوصیت
روسی از عدم فوری است و هرگاه است یکنفر با یکنفر موافقت دارد
نتیجه خصوصیت روس با از محکم از عدم فوری است در نسبت بعضی
از دو زلفی یکنفر میگویند تحقیق بهینه خود یکنفرها را در جانب
مصدق قرار میبریم از خود و بر استون تا به طاعت کوچک از هر یک یکنفر
بر رسیدن به لغو قرار خواهد کرد که لغات یکنفری در هیچ صورت
نمیباشد است ایران را از جانب روس خدش میزند منتظر است
در آن است که نمیتوان تصور کرد در برای که تمایل یک به فرض میکنم
در یکنفری است یکنفر صد کرد و بر به و صد هزار نفر سر باز
دادند نه فرض محال است نه با است روس عرض صد کرد و در آن
و صد هزار نفر سر باز یکنفر چهار صد کرد و در آن بیغته صد هزار نفر سر باز

ایران خوانده شود تا فرق قهقار روس و اینهمه بر سر کار است تحقیق
مطلب را از تحقیق به بیات خبر ده است به نام

مکملہ قصہ سکر

درست یکنه بود بطنه محواری رس غمونه ، و در کف نفس بر صفت طهر
دسته به بنابر این بود یک ، بنا به یکنه و سکر حق فطرت نه
به نام ایران که کلام دل صف آن در هر خوله بود ، به بر نه حله باورد
کف نفس به کمال به فیه نه در قهر در دوس بر صفت ایران و
بکف نفس حال ساخته است هرگاه به بر صفت در کف نه نه
در طوری بود ، کمال صکر کرده بود

احوال عمدۀ و طبعی نفس نیست بفرمان مین گفته است هرگاه است
 ایران و نه بگذرد و بکرم و خوب بهاب روس و حکیم هرگاه بخود است
 بفرمان و صاحب نامه است روس بکرم ضرب واحد خدایان نفس و
 بطن خود که کرد

تجارت ایران بسته بان وطن نیست که ملت روس در قفسه
خو نیست بهیمن دارد ملت روس هر وقت بخواید در نهایت
ملیت ملت ایران را سباب بویک خود خواهد سخت
هر قدر این ملیت در نظر ملت روس کمتر شود خطر ملت ایران زائد
خود شده بود ملت تغییر بر این ملت ایران کاغذ و فیه
و در طبع بهتر از همه کس میهنه در تونان باباب خارجه حاصل
خواهد دست که تعجب قصد روس

بصیر از فرزندی مادرش بخت بزرگ حاضر نماید و در این اوقات
از برای دولت ایران بزرگتر از این خطه میسر

سخی لغت پہلے نسبت بروی کثیف جری وارو خولہ آورد
یا نہایت کہ باید است اول جمیع ارزو اهدا و کوشش
در است ساله خوف و طربانہ وارو امر کہ آید برگردد یا نہایت
در باید بکبت مشرف مقصود خود اول است پہلے روح

نایب گرفتن درین خطا سبب بر سر است لکن چکنه هرگاه باری
 موفقت نایب خود پیش از وقت تسلیم روی کرده است هرگاه بکنش
 موفقت کند فارسی را بدو هیچ فایده بکنش نماند و بدتر از همه روی
 برخای بکنش مجبور باشد است خداوند روضه است و در خط
 کنیم سبب از نهادن خود را فراموش خواهیم کرد و بر سر بگردیم و بکنش
 بکنش بگردیم و نهادن خودی تعلیق کنیم چهره تخصیص بکنشیم به غیر
 است و بکنشیم تمام تسلیم بکنشیم تمام تر
هیچ در دردی زمین تسلیم بکنشیم در خط نیست با صفت
 از سر است و ای غیر آنچه نیست نه و در هر است ایران چه
 متفق حرکت مکنند در هر کس از وضع حالت بآن رسیده خط مکنند
 خواه کرد و این همان است که در هر کس در دعوت شده نه
 موافق ایران بگویند تعجب و گریه خواهند کرد که در دردی این ملک
 چنین خطای بزرگ و در حالت رخ ملت ایران تسلیم بکنشیم
 در خط

و تغییر ترکیب و در شروع مکنند و کمند و از دست را موقوف بکنش
 نام بر سر نیست
 از حریف و در هر فوس در هر قدر بگویم بکنشیم موفقت از دست
 و در خط نیست خط ایران موفقت بکنشیم هرگاه آنچه مکنشیم نام است
 سید نیست از وقت سینه سیدید که در هر است ایران مکنشیم که می است
 در سید مکنشیم سینه سیدید که در هر است ایران مکنشیم که می است
 نام هرگاه خارج است و در خط مکنشیم حجت خواهیم کرد و در هر سینه
 موفقت بکنشیم که بکنشیم و در هر که در هر قدر از دست
 در هر خط مکنشیم بکنشیم
 در هر که در هر قدر از دست
 طرف ایران در هر خط مکنشیم که در هر قدر از دست
 بطور منظر تعبیر و در هر خط مکنشیم که در هر قدر از دست
 هر خط مکنشیم که در هر خط مکنشیم که در هر قدر از دست

تقصیر خست و سبب نجات بخود نداشت
 هرگاه بنده از عهدهی بخت این است بدم لغیر اگر بخواه نفر نوکر کرد
 سبب بستم و اگر چند رای بوی کشف درش روی می که میکشیدند
 و اگر سبب نزار تو مان چسب دولت سبب بخوردم و اگر سبب سمیع
 و نذر تریب است بکجا عاری بودم و اگر سبب نذر چسب نذر و دیگر است
 ایران را زوینت بنوبت بکم حکومت غارت کرده بخت و اگر سبب
 سبب بکسر شخص را راست بودم و اگر سبب است محمد فرید و سبب
 عوین است خود قرار بدم لاف باطنی این نوح است سبب
 عرض نکردم

حکمت برک قسم بطیک دارد که کجای ضعیف و حق
 و قوت برکال معنی و یک دیگر بزرگ عالم باشد بخت و بخت بر نوح و رف
 و بطیک که حکمت است
 حکمت ایران بدی نام و بدی کلف با حکمت روس و سبب

ناب و کمال و تمام و دست به بر بخت بهانه است روس نذر و بخت
 خود و نجات در غم نذر است بگذرد
 و بطیک برک و روز غنیمت زری که حکمت حق این بوطیک را
 رخت کشیدم و بخت و خود طرح نجات برای رزیدم کردیم
 و لا حول یقین دارم و بوطیک عدم سبب است مذکور طرح فرمود
 این برای این است که نذر است بخت مطو خواهم شد تا اهر
 و بوطیک حکمت است بخت شخص طرح بنده در نظر این است بخت
 طور هم بر بنده و لا یسیر بوطیک در بخت و کفایت
 بعضی زوینت برای کمال است نذر و نذر بخت بخت و طرح خود
 در زوینت سبب است نذر و نذر

بخت چهارم نه محمد حکمت است و نذر است و نذر است و نذر است

102

14.

18.

103

103

بجگر که در خواب رسیده

فرض نفرینند روز از نفوذ آمد در آب سمیع سبک کار و بیخ زنده گانه
 عاری باشند در یک جنگل غیر معور بگریمینه معلوم است در کینه
 روز از نفوذ آمد در آب سمیع سبک کار و بیخ زنده گانه
 لای دقعه بر قیقه خوله فرود شده بعد از یکماه خوابم در هر صبح ده کلو
 ساخته اند بعد از یکماه دیگر در خانه نشانی سبب ز رعیت خواهم بود
 پس از چینه کفش و کلاه خوانند دست کم کم در سیاه شب صبح
 بروز خوله کرد که قمر حاکم شول تجارت خوله بود و اگر بکشت ترطبی
 لای یک سبب که ظهور کنند بعد از ده است یا صد و یک کلو
 کو قمر خوله رسیده در همان شخص در در اول بنده در سینه بخت
 خنده که در دولت خواهند بود

این حالت بر آن سوره تری میگویند و فرقه در میان سبک کار
 حیوانات است منتهی بهین یک نکته است در لای تری تری است
 ده

و حیوان تری پذیرت بنمیزد اگر حیوانات ناصیه در تری
 باز فردا حسری از فردا اول فرقه تری تری است و اجنس لای بطور
 سر رشته شده است که قیصای فطرات خود روز بروز تری تری
 کبی در برور نام میان فرود دل فردا خر هیچ نیت تری تری تری
 فرانس امروز در لای تری تری تری تری تری تری تری تری
 این صفت تری تری پذیرت تری تری تری تری تری تری تری
 حیوان مجبور است که خولا و خوله قیصا تری تری تری تری تری
 به نظر تری تری تری تری تری تری تری تری تری تری تری
 نکته این تری تری تری تری تری تری تری تری تری تری تری
 حکایت در دردی تری تری تری تری تری تری تری تری تری
 هرگاه مخطوب در دست مخوم شده تری تری تری تری تری
 بر حجت خوله کرد تری تری تری تری تری تری تری تری
 پذیرت و اگر تری تری تری تری تری تری تری تری تری

نیست که در آدم در دنیا از بهترین قطعات که زمین بخیر دارد در دست
 و در از این مونس نه بکنند بر بکشد و بفرزند نیست که در خلق
 هرگاه سال فطایک که در تان بر احوال خود می فرزند و حال دست جمع
 احوال این بر حالت و در از کرد در عهد و عهد و سنای نه و حال کنه
 تحقیق است و جمع کل ایران در این هزار سال یک برده نزل
 کرده است و این نیز نزل و این نیز محکوم است و باید بگوئیم
 جنس ایران ترقی نداشت یعنی از یک ناله خارج و در خیر جنس
 حیوان است و باید بگوئیم یک مانع بزرگ از ترقی و ترقی طبع است
 در ایران برآم زده است حرف ادرا فرض نبویست پس؟
 و به تحقیق نتیجه خیر و قهر کنیم غیر قرار نماند و در این هزار
 سال در ایران مضر موانع خارجی بهر که می باشد است
 و بکلیت قبضای فطرت نماند ترقی نماند و این نیز هرگاه ما بگوئیم
 این موانع خارجی موانع کنیم و هرگاه بهر ممت و بهر ممت

در این موانع و در ایران رفع نماند است که جمعیت مانع از ترقی
 پذیری است و بهر ترقی خود کرد و اگر قصد کار نیست کرد
 خلق را بر مانع ملک ایران حب نماند و حاکم و بهر ممت و طبعی است
 از شد کرد و در ترقی خود بود اگر حال و بهر ممت و در از ممت و حاکم
 گفت بهر ممت و ممت و ممت بهر ممت و ممت و ممت و ممت
 صرف ممت و ممت بهر ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت
 ترقی بهر ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت
 و بگونه ممت و بزرگ است و مانع از ترقی خود مانع است
 در ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت
 دست و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت
 جمع ممت و بزرگ و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت
 و ممت است و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت
 این موانع و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت و ممت

فهمیده بنیم تصدیق خواهم کرد در حکمت ترقی ایران لکن کاری در این
 نیست در موانع ترقی را از میان برداریم هرگاه بعضی موانع را
 از عقلی ایران بریم هرگاه می که از فروع است مسئله را شرح خواهند
 داد که خواهد گفت معایب کار در غرض دولت است که دیگران
 بر تعالی حکام و نیز خواهد آمد در بعضی از دولت را از زوایای
 خواهند داشت بعضی دیگر محسنات است و بعضی محضت تمام است
 خواهند کرد از موانع ترقی ایران هرکس باشد از بعضی خواهد که
 در کار خواهد کرد که اصل مانع را تعین کند که خواهد بود مانع اصلی
 مطلق مانع واحد ترقی مانع در بعضی ترکیب دولت است هیچ
 نمونان تصور کرد در ترکیب دولت ایران مجمع چه معایب عجیب
 و باب چه ضررهای بزرگ بهر است جمیع دولت و خرابیها در انحصار
 ایران بهر چه معایب نیز میگویند است کتاب نیز نوشته
 بزرگ فرجه چنانکه در ایران ایم است و خیر فواید ننوشت
 ضمیمه

خداوند حالت اینست که در وسط طهران یک کارخانه ساخته ایم
 در آن دیوار است که در خلق ایران بسته ایم بچه های این کارخانه
 حرکت اینست که در خلق و زنه گانه تمام ایران موقوف بکردن این
 کارخانه است و کردن این کارخانه بسته است بهر چه نفر عاقل
 با قید و با توقف و چهار کارخانه غلب نموده و کله پوشیده است
 و بیشتر نیز در کله پوشیده است در زبانه حجاب قوم و در فکر تغییر
 کارخانه باشند این بچه های پوشیده را هر طور خواهند میکردند
 در وقت خواهند نمودند حال تصور بفرمائید در حالت است که در
 خلق ایران بهر چه که در وسط کارخانه بسته ایم و قیاسیکه یک
 خرج که در یک این دستگاه عیب میکند خیال میکنیم در ضرر این عیب
 منحصراً است در در میان کارخانه بزرگ میکند و کثیر تنایج این
 عیب را که در فرج کارخانه بهر چه مرغوب و حشمت میگویم
 در خواست یک خرج که در یک در اوضاع طرف منبج چه قسم

خرابی محبتی آن وزیری و شخص یک روز در خانه این بخواه
 خبر ندارد در کارخانه است چنانچه بزرگ بخواهد آنست
 در هر است که محول بفرمانیکه هیچ ننویسد تصدیق نماید در بوسه
 هر چند آنکه صد هزار تن ضرر است میرسد معیوب نیز کار
 پس از این شرح غنیمت و کمال است شخص منت معیوب هنوز خسته مکمل
 بیانات عمرانی داریم فرمانی در طایفه حکمرانان در این شخص
 داده اند یک روز در اداره بسیاری دیگر در سوادقانونه اداره ختاری
 است در حال دیوان در طایفه اجرای حکم است محلی است قانونه
 در حال دیوان در طایفه است حکم است صند ختاری
 بنای حکمران در ایران بر اداره ختاری است غیر قریبیکه
 بدست یک حکمرانیکه حال دیوان محلی است در حکم بادست
 به قمر و نحو بخواهد مجری بارند مثله حکم میوه در بعضی نکران
 بنام که توفیق رسیده است محلی است که برات را در وقت

و هر که بخواند بنویسد که راه را این قرار بگردد و بفرمانیکه
 نه نشسته به شمس است است و شخص بخواهد به بچاره صاحب
 باید که کار در عقب است و بخواهد برود که بخواهد بخواهد کار غلام
 و آنکه واسطه قرار دهد پس از این در قسم معطی ضرر است برات
 در مسجد و در یک مجلس جمعی از بزرگواران محضر بفرمانیکه
 حکم معیوبانه در بعضی شخصیکه قانونه است که بزرگواران رسید داشته
 به نیت سوادقانونه و اگر بخواند صاحب قانونه معطر
 میکنه و در بعضی سوادقانونه نه نه است در نه است ختاری
 بزرگواران به قریبیکه بخواند دیوان ختاری نه تمام است
 در است حال است و بهیروزه فتنه وزیر فرمان را در وقت
 در بخواند و بخواهد هر مرتب مهم بر بار فرج سوادقانونه در بخواهد
 تقصیر میهم حکمرانی در حال فرج بر اداره قانونه است
 نصیرانی است حال یکم قانونه صریح بفرمانیکه است در

حکم در است هیچ طریق نمیتواند بقدر ذره و غیر تصرف نماید عمل در
 قانون در حق حکم خج دارند و قریب است بیکدیگر و جاییه جمیع حقیقی
 است ام بکنند در اول قانون هم قریب است حکم میکند جمیع
 عمل در میان هر چند است بر طبق حکم است بخت یا حرکت
 میکنند اینها منوع در در نقطه تقابل میکنند در اول در جبهه
 چون حقوق و سکا است سکا در هم مخلوط کرده اند جمیع صفت
 در برهمه است از نفس است توقع دارند سکه نهاده
 است و آن غیر بکنند در هم حکم بکنند و هم مویست جرایم است و دل
 بکنند عند محض سلف است حکم است و در مویست جرایم است
 بپایست و ندارد قریب است حکم میکند بر هر اثر و اول کند است
 نو و دیگر سلف کرده است در خود و شاه است بر هر اثر و اول کند
 در سینه حکم مجری است و غیر

در اول در قانونی خجانی از صفت و ام آورده اند از نفس است
 الا

در مویست جرایم است قریب است حکم میکند بر هر اثر
 فعلی و عدت بعد از طر کرده نمویست است و حکم است باطله خجانی
 میکند و در هر اثر جرایم است در خود بر طر و در مویست
 سلفین و حکم از هر اثر سلفین و حکم مجری است غیر از هر اثر
 در اول قانون حکم نیست در حکم است غیر معمول است و در محاکم است
 با اینکه سلفین نهایت است بسیار است و در حکم است و در هر اثر
 پس از ثبوت غیر مجری نمیشود بلکه غلبه اوقات جرایم است بر اوط
 خستیا عمل بطوری تغییر است و در هر اثر حکم هیچ چیز است و نهاده
 ادنا حکم فرما در حکم میکند از جرایم آن سلفین بخود و در غلبه است
 با اینکه هیچ و در نفس در ردی بین بقدر است قدرت خجانی ندارد
 روزی حکم صادر میفرماید در هر حکم است در سلفین بعد از سلفین حتی
 خاطر در حکم حکم را داده و دفعه مکرر فرماید و خستیا در هر اثر
 مجری است و بطوری مجری است و در هر حکم بقصد است و سلفین

نمیست است این عیب بزرگ حرات ایران چنانکه وزرای خیال میکنند
 از نقص عزم سنان نیست معایب حکمران ایران بلکه سلطنت فوق دراز
 ختمیاری و درازداری قانون است بیان این نیز درازداری است که در کتاب
 دارد و جهت هم مطلب مندرج را میگویند در فوق آید در یک در فوق
 این نیز در فوق درازداری است درازداری قانون نیز سخت تر از فوق است درازداری
 نیز عطف خرابی است در این صفحات مرکز فوق این نیز درازداری است
 منفعت بخندند در حرات یا که بعضی از عیایب درازداری است که گفته
 و با بساط عدم تشخیص این نیز در فوق درازداری است وقت نوشته اند تا بهجت
 معایب با درازداری در حین جهت در قصه عظیم ایران است که گرفتار درازداری
 شده بهر نه شده که امر مشغول ترتیب فوج بطلان که امر وضع که در تغییر
 بلکه که که امر نظم از درازداری در ترکیب چادر در درازداری حاصل می گردد
 ترتیب حرات درازداری با پرسمان میوه در غلبه که آن غرق
 جزئیات درازداری نوشته که یکبار بر باز و تغییر خواهد که یکبار که چه
 قانون

خواهر سخت یک چند خواهد آورد یک فصل خواهد کرد یک از این است خواهد
 گفت یکبار بر عیایب اوضاع تفریب خواهد کرد لا یقین بجای که نفر
 به حکم حرات معایب را نخواهد دید
 پس حرات معایب و درازداری که گفته است
 این سند درازداری وزیر فریاد پرسمان و نفوذ خواهد گفت در این سند
 باید مبطل کرد با درازداری قانون تغییر نظم ایران در عین حکم است بلکه
 حکم با درازداری قانون است در تغییر وضع خود هر قدر تمام غایب باز
 در حاکم ایران خواهیم بود همیشه بوده ایم بحکمت حاکم درازداری قانون
 بنیان درازداری قانونی را که در حاکم است گویند
 به جهت نظم است بر کرد مغیر این جهت ترتیب این است
 چه طور است مغیر نظم است این است در درازداری غیر این است که
 و اگر چه ترتیب این است که در درازداری خود تغییر مختلف می شود
 لا چنانکه گفت بعضی مطالب است در شرح آنها باید یک خطه

مخمس که کرد چندی که تب تصفیه بود بکبت فیه کس ستمات کین
 غیر ضمیمه گایو پیش از آنکه در کج کعه سه هر چه بودیم مایه نقیض
 خوله بود هرگاه که کج بود در وقت چهل و نه و آن که در نظرس
 غیر نفس می آید دست بکافه قطع بر غم در لزم هر چه پس کرده ی
 باغ خوله مانه بسیار خوب فرض کنند مهر و زدم نیز بکافه
 فیه ام و حاله کسیم کس ستمات بر کسیم چه باید کرد
 باید فرور صبح علفیت ستمات هر که که بعدی سوزن خیزد مطلع
 بانه است دست ستمات ستمات در صدد و فرانه

در کج کعه سه هر چه بودیم مایه نقیض
 خوله بود هرگاه که کج بود در وقت چهل و نه و آن که در نظرس
 غیر نفس می آید دست بکافه قطع بر غم در لزم هر چه پس کرده ی
 باغ خوله مانه بسیار خوب فرض کنند مهر و زدم نیز بکافه
 فیه ام و حاله کسیم کس ستمات بر کسیم چه باید کرد
 باید فرور صبح علفیت ستمات هر که که بعدی سوزن خیزد مطلع
 بانه است دست ستمات ستمات در صدد و فرانه

در کج کعه سه هر چه بودیم مایه نقیض
 خوله بود هرگاه که کج بود در وقت چهل و نه و آن که در نظرس
 غیر نفس می آید دست بکافه قطع بر غم در لزم هر چه پس کرده ی
 باغ خوله مانه بسیار خوب فرض کنند مهر و زدم نیز بکافه
 فیه ام و حاله کسیم کس ستمات بر کسیم چه باید کرد
 باید فرور صبح علفیت ستمات هر که که بعدی سوزن خیزد مطلع
 بانه است دست ستمات ستمات در صدد و فرانه

فصد کس ستمات ستمات در صدد و فرانه
 هر چه بودیم مایه نقیض
 خوله بود هرگاه که کج بود در وقت چهل و نه و آن که در نظرس
 غیر نفس می آید دست بکافه قطع بر غم در لزم هر چه پس کرده ی
 باغ خوله مانه بسیار خوب فرض کنند مهر و زدم نیز بکافه
 فیه ام و حاله کسیم کس ستمات بر کسیم چه باید کرد
 باید فرور صبح علفیت ستمات هر که که بعدی سوزن خیزد مطلع
 بانه است دست ستمات ستمات در صدد و فرانه

مخمس که کرد چندی که تب تصفیه بود بکبت فیه کس ستمات کین
 غیر ضمیمه گایو پیش از آنکه در کج کعه سه هر چه بودیم مایه نقیض
 خوله بود هرگاه که کج بود در وقت چهل و نه و آن که در نظرس
 غیر نفس می آید دست بکافه قطع بر غم در لزم هر چه پس کرده ی
 باغ خوله مانه بسیار خوب فرض کنند مهر و زدم نیز بکافه
 فیه ام و حاله کسیم کس ستمات بر کسیم چه باید کرد
 باید فرور صبح علفیت ستمات هر که که بعدی سوزن خیزد مطلع
 بانه است دست ستمات ستمات در صدد و فرانه

در کج کعه سه هر چه بودیم مایه نقیض
 خوله بود هرگاه که کج بود در وقت چهل و نه و آن که در نظرس
 غیر نفس می آید دست بکافه قطع بر غم در لزم هر چه پس کرده ی
 باغ خوله مانه بسیار خوب فرض کنند مهر و زدم نیز بکافه
 فیه ام و حاله کسیم کس ستمات بر کسیم چه باید کرد
 باید فرور صبح علفیت ستمات هر که که بعدی سوزن خیزد مطلع
 بانه است دست ستمات ستمات در صدد و فرانه

ما به محضر خواهم دست در کدام سوره سپندیم باز خواهیم کرد
مصلحت تغییر زبده می خواهم دار

هر قافله در نویسد ما را بیکه بعضی اینم ما رسیده است عرض طرح
قافله خوانده و قافله آن بر یکس قسم خوانده که لا بیکه طرح قافله
محضر دستم طرح مزبورین قافله خوانده و عظمت آن بر یکس قسم خوانده

فرزادای غیب
خانی تصور میکنند
مصلحت فرار از میان طغیان
نیت مجلس خط در آنست
بزرگ کار این مجلس خط در آنست
آن روز هم باید در خط
نخونه وضع است در بدو که خط
کلیه سبب بیول خوانده
صدیق سبب خط در آنست
در آنست که خط در آنست

نقص

بخصوص مجلس خط
باید در قافله خط
بخصوص مجلس خط
قافله خوانده و قافله آن
بخصوص مجلس خط
بخصوص مجلس خط
بخصوص مجلس خط
بخصوص مجلس خط
بخصوص مجلس خط
بخصوص مجلس خط

مواقی رسم نوری فک مطلب مجلس را بگذر منتهی خواهد بود
لا اله الا الله
لا اله الا الله
نقص

در این مجلس خارج از فرست مطلب بگذر منتهی خواهد بود
فرست مطلب را در روز خط خواهد رسانید

فرست مطلب را در روز خط اول روز خط خواهد رسانید
قواعد در روز مجلس ترکیب است ترتیب مجلس در آن

غلبه بر نهضت که عثماني ذکر شده فرد فرداً قاتل مسیح غنه نام و
 البته سیه این امر شخصی غنه است که هر موقع بخواهد سیه آتش زده
 هیچ منت کمتر غنه حیف از این استعدا جرات بکنند بر
 بابا به وزیر بکاران صدقات مضحک به بار خسته از روی خوشت زنده
 و کم نام بانه تا کارگاه این بکاه و بطوری بر باد بکاه زنده آتش نهضت
 روی ام رفته محو و قاتل و سب از این نوع خدمات بزرگ خواهند بود
 معلوم است در زمانه فتن این بکاه و در فتن کارشگر و محرم به نظر
 خواهد آمد که احوال این محرم سراسر جمع کار را سرازیر و در مقام اول
 هرگاه بکوت قدم اول امت کافیه به کفر احوال و ایها م مطلب
 در کینه رضع خواهد شد و با خود تعجب خواهم کرد در تقدم این کار چه
 است و چه قدر واضح به است خدمت این کار خواهد گشت و خواه
 آن که لندن در ایران کاری در دارم مین است و هیچ گاه نیست اگر
 هزار یک فردم و خواهم این کار برادر است معلوم میست تقدم
 الله

از دقیقه بخیر غنه خدمت
 از دره قنول تجدد خستیا عمل مزید تسلط باده
 انظم کل ایران از وادایات قدرت عسکریه
 جمیع این خدایت بزرگ در بقا عرض کرده ام در میان مجلس خطبات است
 بکوت مقدمات این بکاه و تهاج هر چه نوشته ام کافیه است در باب
 فرغات نظم از قصیدایات و کثر غیره هر چه بنویسم و هر چه بگویم
 تصنیع وقت خواهد بود اگرگاه از دم محسنات مجلس خطبات نفهم
 شده به و خواهند این بر چشمه نظم و در ایران باز این از فرد اول تحریر
 بنده خواهد بود و اگر غیر مجلس خطبات باز بنفهم مانده به به این خطبه خطبه
 بخونید آخر رها بر بنده خواهد بود کافیه ای یک قوه طبرستان و خراسان
 یکدم و بار این هر چه بخوانند بنده بزرگ خود ششم میست تمام در حساب
 حالت جیه ایران و کلمه از عقیده طبرستان معروض دارم استعدا در
 مستعد در دولت ایران بد حرف بزرگترین کار است در در عهد

سلطنت قاجار به اتفاق فایده است فولید مایه کار کجای نماند است
 در کار از این تازه روزی نماند بزرگ بزرگست باز به این وضع
 بر بهترین صدر در آنها هیچ کار لا چون که طرف لازم این کار هنوز در ایران
 درست فراهم نیامده است در طرف دیگر آن در داخل خطای که تا حال
 در ایران نماند بوده حال از طرف ما هم لازم این جهت حال
 در این وضع جای مانده اند در این خطا و در این که رفته رفته میرسد
 بخت بیاید و اگر بکست دفع این خطا است که تر بر بزرگ کنند
 یعنی حمل خطا است بر پائین اوضاع جای مانده است و خوش
 و بیه عظمی صدر است باز حکم بکردن این است خود را فدا و خود را
 حکم در پاره آن و سر محیب که تصدیق در این بعضی کرده ام
 مستغرق خواهیم ماند در پاره در زاری ما در نه نفع و راج داریم در دنیا
 مطلب قول که به مضاعف تصدیق خواهند کرد و این به خطه بعضی
 در خطا است است بر ضد عقیده ظاهر خود حسب ظاهر سحر
 اندام

من خواهند بود و کتب صدق قول نمیکند واضح است و کبری در قیاس
 مردم روح دارد که عظمت قهرمانی است و این است که این خطه
 در عالم محرمیت از در کس تحقق فریاد میوم قسم بخورم در زمره بزرگان
 تا به بزرگای است که صدق قهرمانه خواهند بود
 حربه ها می از حد که است و کتب نقی داریم در علم صدقت
 و در این خطه هر قدر توسیع بدم باز جبارتها رسیده از حد و است
 و غیرت و غرض حق بر سر عظمت است و اینها هرگز خارج نخواهد
 بیفیع ایضا نه محکم بگردان است
 در خیال و نو نو که است و این
 تقیم نقیست است و این

کتابچہ خوب کھانا نیز ملکہ بنیاد ملکہ

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد از آنکه از افعال بیرون آیدیم رفیق مراد دین خود فرقه غریبه را میزد
کج جان بخت کین هر که بر یک نوع دیوانه حصص شمش بعضی شمش
مرض بدن را بکام سحر رفع کنند بعضی در تها و سحر سحر
در از قهر آن کوکب سزوت مردم را معلوم نه جمعی هم متعبد به
بودند در زبان نه برای ادای طلب بر برای ترتیب سجع و جهت تصنیع
وقت شمع شده نیم دیوانه ای نوع خسری در درانوار در
سرای استار در آنکه بنا به پردی عفت و نحو چه در کنگو چه در زوخت
هر که طالب مغربغه از غنای کلام و ادب در به فضل قرار بکام پیشتر خود
صرف تصدیق لغات منفصله می کردند و فرخنگی را مستمع می شدند
از برای اینهمه در بنیاد چه میگوید بر سر صد بخت در بنیاد لغت
تا زه از دانش بیرون می آید بنا به کثافت مزبور هر که بخت کسری

[illegible]

در رخ ماهی بفرخ بود و خدایت بر در صورت غریب
 هر کس جان عدا بود حکم بخور جایگاهش رفع شبهه خنده کلام معین و روش
 دشمن به رجوع یاده بر دایه ضبط کرده و دیگر مراد است بدلت است
 مرغنه حشر در وقت و با هم میزنند رفیق کریم در حسن از نه وقت
 و با هم پس کوش کلام خواهد از روزی در رم کلمات متداول است
 این زلفت در جمیع مراد است بعضی میسرانند در مطلب صفا شد
 مزاج و باج بود و در مقام پریش احوال بر سر آمده نعت سلسله صفا
 غصه بر کوی شوق میزند در هیچ رنگد که این نه نه کمره ریاض
 صحبت آنم نه کلام دشمن به بر روی مرزوق میسر شو که بهانه است
 بدنه در قوت که ده دفعه بخواند باز سر دفعه اول در درک غیر تخریب
 صد جلد از ریاضات این خوانم و یک مطلب باز نیمم چشم بر افروخته
 در فدا و دیف در جاده رنگد که کم میسه بر دانه دل بود بر آتش
 عشق نیکوخت ما بود در رخ معنوی نیکو بر سر طری جان

هم سو کشید بر ترکان سو بر کان بر و هم میخند و بچکان لغ
 کوی دلهای پهلوان سو بر بودند ده هزار قصیده و دم در هم یک طرح
 پنج از هزار آید هر کردند و نه در از کوهها سون و در حیا آب سالی نشسته
 تا آخر بر زمر که شخص جمیع می رسیدند لوقت از ترکان خدایه
 در زمان گرفته و نام است پس یک نفس فیه سخنی پس از غرق
 به حدود و زنده که هر در رنگی فیه کفر در سر خضر است سر سینه
 در آجای در زمان نهان به ملت محمد جا و دران به هر طریقی
 در مستوند حکم از زمین حدس کرک میسر اخوت میوزنه در در
 قهرش که با دست تطاول بجا ضعیف در در کرد در هیچ هر کس
 در در خاک میخند و غرق میباشند در هیچ دیوانه بر کار از آنها جرات
 معجب اینکه هر قسم هر کس یاده بر ای که و هم به چهره بر او بر ادای گرفته
 به یک نفس خفا فصیح است بنفهم اینکه از برای کدش خفا
 تر رسیدند در صد در خط صنف خط که

مجمع فضلهای پاوه سبب امان از روی زعفرانین نهاده
 عبا خردم در مجلس منعده رفته تنهات گریهت گنجد که رسد مسوده
 و بخرهای هست فزا از اهل فضل و عرض سبب سکرده یک از این در نهاده
 قافیه سازی بزمه پاوه سبب از سرین نهاده رفته چون پیش با
 فدا گفت

محبوب نه جهان در قلم بهین در چهره سخی سخن کاروانی سبب
 کرده پاوه کوی نوز صبح خری سفته نه بنا کرده بغیر از روی در چهر
 برآ فرزند بر دین گشتری ما ما در نبات فصاحت مینه نهاده
 مضار نهفته مینه در خطار در زلزل گفتارت نهاده قلم
 رفت نه زنده در ضرر ملک بر قص که جهان از رنجات ضعیف
 تازه گشت پاوه کوی دیگر از اسباب این جو صیف حسن حرکت که
 گفت سر کار نه خوب فرموده لایحه خیر عرض کرده ام در نهاده با دوست
 چون ردهای بهر ردهای نه سخوی صدورت و تقه خای نه
 نور

نور آلا جسم بر آن نهاده و از رخسار جسم کرچه نهاده
 روح حیوانه در از رخسار نهاده حسهای متکسر از نهاده قوم
 با در جسم زرد و ک خوش مکنه زده تار هر بر نهاده
 حصا مجلس از نهاده خطا در غایت خرق نزدیک بود از نهاده
 از در طرف به به مکنه در عین حکمت پاوه کوی سکرده یک از این
 تا هر روز در سپهر نهفته چنانچه خیز نهاده است یک دیگر از روح
 سبب فضل را کرده کرده در نوز غوغا سبب و در تقویر عوالم نهاده
 در خلد این حال یک از این سبب که کرده از روی نهاده گشتری بهیت نهاده
 گفت

در حاکم کینه به باله نهاده ز به اتم کور نهاده کز نه
 به بزم و به بزم و به بزم به بزم چه در ستم و به بزم به بزم
 سپیده سپیده را و نهاده خدمت ما را ز خوئی کور نهاده
 خدیو جهان به بزم به بزم نهاده نهاده نهاده آرد

قاضی سازد که بکند بکش محال تخمین دهد اول زمان کف کردن
 بنا کرد بکفین
 ای جگر خاک بردن ازها کیت درین خاک بردن ازها
 چون مکت زنده بگریه شد شد و چرخ بر سر
 کردش افکند به پنداری است نود هیت به شری است
 عمر بر آن فرس زل فیه آنچه شده باز سر فیه
 خاک زمین بردن آسمان بر سر صبح بنده زبانی
 به گری کردن بکشت خوات بپیش از جمع دانه بکشت
 در این زمین که زنده کرد و خورشید که احوال بکشد بر تخمین بکشد
 دلمه کاغذی ز کمرش بر کشید و بکمال مغرور بنا کرد بر زمین
 بخوژدن نه باز بنده بر دوازده صبح در حدود کشته های بخوژدی
 برجات سحاب کلک در کت خضارت و طاروت فرهم
 دیرینه و پرنیاه لوسوق را به نواله از آرمه عله مون و زمین سحر
 البر

الهب خوش سرم همت قصاصت رو بر این در درم
 درم نظم منور دی صدایق حقایق و صافی باریله و شیره
 کلام رو به ستیاری من طه کرات زار زده خیال با بوی بهشت کعبه
 برویای فریاد قصاصت بخار من به قصور و از لوث هم و هم غم
 بر دله و بی غیر بر کات مکارم کرم کام کارهای رو در کان کرات
 بر کامه کیست نهاده کام هر رو ز کام نهنگ زمانه بر آورد و در
 بهار ساه شب دهنه روزی در چهارم آهیم جهای اولی پنج ذرت
 بهشت را از شش کرات بهشت آهانی ندرت مرتفع سازد
 افاده جوان دیوانه صفت یاده ای خورشید هنوز
 طوطی طبع را بطریقی برای طاروت طار بهشت در طر مظار
 طایفان لطافت طایفه فصاحت جوده کرات حبه بود در جوانی زده
 دردی دیوانه صفت ز کوشه برون جسته و حجاب حیا را تمیسه
 و غیره بر ویده گفت از معنی اسحق یاده کوه زنده

سخن بایه بقدر امکان وضع محض مربوط سلسله درون شهر سلسله
 بایه بطوری ادانجو در هر بابی ترجمه شود با محسنات نهاده بایه
 از از طعنه است بر دم یا ده کرده عادت کرده بر قبح نوشتجات خود طعنه
 نمیند و کلمه هرگاه ترجمه تصنیفات خود در برابر سینه بخواند
 و بدایت سجع منظم سطور را ملاحظه کرده در وقت سیفیه به چه نوع
 ترخانات بنماید چنان نوشته اند در قمر غریب بخوانند تعجب
 میکنند در چراها در ملک دیوانه محسوس نشانه در اسرار

سج روز سه شنبه ۱۴۰۰ هجری قمری
 و در کمال است بیدار بیدار بیدار

علی است

نه با حجب غنیمت در هر یک از این سه نحو است

یحیی خدنگنا بقیه و تبنا و حکم صبی نیم بر سر کلاه طایفه در قمرگاه خدیو
 و خسروست چشم سلطان جهان صهر الله و الله و الله خدایه مکه و طایفه
 خاک بقعه زدن رسیده جسم و طایفه جاکان و طایفه نیکان و طایفه پادشاهان
 و بدو بر سر رحمت نهاده خبر که از زنگار کبریا رحمت خواب از رویانم بغایت رف
 جیک بخت بد و خسته بوند همه دردم گرفتار زنده گشت گفته از خوابم بیدار
 در چنین حالت هر طایفه که درم خبر از رویانم و طایفه و طایفه پادشاهان
 خود ندیم همه با که زنده بودم بخت همه با و خسته بودم با و هر یک کمال خیر و شادمانی
 مرض بفرمان بقیه نیم که زوت عمر خبر رسیده بهر برین که در ده بن یکا به زنده
 باز دارد و زنده ای که کلاه کلاه و بنویسد در میان دل نه پس صوب خندان بدیم
 چنه بر سر نه کلاه و کلاه نیم که خدایه و طایفه پادشاهان و طایفه پادشاهان
 نه از زنگار کبریا و زنده بودم و طایفه پادشاهان و طایفه پادشاهان
 و زنده بودم و طایفه پادشاهان و طایفه پادشاهان و طایفه پادشاهان

47

17v

48

ccr

14v

خبر

دستان فرشتگان به بعضی از سیدان جمع گردید
این سیدان بفرموده آنحضرت که در میان شماست
بعضی بگویند ما به تنگدستان فیاض علم عالم است فرد فرد در هیچ
مجلسی که هر فردی از آنجا غریبه بماند از آنجا که گفت و شنود
شکلات سمان برین عالم برین است تحقیق این شده که
بر علم و دانش نجاب چه شده است من این معانی را بفرموده
و بدو ام لکن آنچه هر فردی در آنچه دیگران بفرموده اند که معروض حضور
سیدام آنجا که از تحقیق این دستگامان بفرموده می شود که در همه
برین از عالمی در فرین و قوام هر یک در این است و این
در این است که هر یک از آن سیدان که در این است که در این
ف م ایراد است که هر یک که در این است که در این است که در این
خبر مراده که در این است که در این است که در این است که در این

در این تحقیق خود را هرگز درک ندارد و در صورتی که غلطی اتفاق افتد از او نیست
که به این معنی هر چه خوب نقص طلب نخواهد بود زیرا که علم یک رکن است
خیر از آن است و هر چه بر حجم تقدیرین اسلام سبب قرائت
قرآن شده است تا آنجا که بزرگ ران در خاک فرشته بکانه دانه
در کارخانه تفکیر است نه فایده صرف علم که ضرر دارد و تحقیق
از هر گونه که بزرگ باشد این است که خود را بگوید که بصیرت داشته
باشیم و خواهیم دید که تحقیق این سرور را مال نیست نه مال نیست نه مال
سین داشته نه مکان مخصوص این تحقیق است که از اول تحقیق
عالم باطل نیست و از اول خود را دارد و اگر از ما میزند است (از علم
بصیرت بهر از حد ان تحقیق لیکن من از این ارادت نیست و خجالت
چند ان تعجب از دم حیرت من در این است که بعضی شخص فکر
در خود را از کتب قوم سیدانه و قمر در تحقیق این سرور خبر میماند
غیر خود را به تغیر نیست که باطل است و علم که نیستند که این سر کفر

محض است بعثت بگو هر چه با هر یک با هر یک نه صفا بگو و طلب است
از این اینست و آن است که من با هر یک با هر یک نه صفا بگو و طلب است
طلب خبر کفر بوده است در دنیا هر چه صفت علم است و تعلیم
آن شرط به کتمان است شنیده بدوم چه صفت به کتمان حیرتین است
فون بصیرت در علم خود را از حیرت نه که شرط کتمان خجالت سکرم اگر
علم داشته باشم محض خود را هم بدو علم خود را بگویم که با هر یک با هر یک
در نزد ایشان در علم که در علم حال از هر گونه حیرت کتمان بگویم این حیرت
من کفر محض است این تعجب دارم که صحت این سرور را با هر یک
خوب و بگویم زدی خود را از اول این رنج کفر تر است زیرا که می بینم
سر خود را به چندی من از هر گونه دارد هر که با هر گونه و حیرت
مخصوص نیست باز از اول کفر کفر است و کتمان حیرت
نصاف است هیچ سستی نیست که تعویذ انداخته خود را عالم خود
هر خود را بر محرم سرور خود حیرت بهر دهن ام میگوید سر خود را

از چنانکه بنیان خود را کم کرد و هر کس بخوابد پند از طرف شنود
 و تحقیق آن فرد و منزه که اگر صاحب این سر را در است میگوید پس چرا
 جوان است چرا در این منزل چرا در این علم نیست چرا در این منزل
 سر کار آقا از خود را بپرسم و بپایان این دفعه اگر آید چه میتوان گفت
 صاحب این سر را در گفته است که باشد شخص هر سر کتب باشد
 از چه کار دارم فرض کنیم که هر چیزی است در همه حال دارد و دارد
 اینجا حرف نزنه خبری که برانند است نیز است که تحقیق مطلب
 برسم به مجموع حق ندارم که قبل از تحقیق مطلب ظاهر خرج
 دیگر بطلان من قرار به هم طکر ف را از کسالت این شخص محقر
 در این منزل دارد است حال که شخص او در این عالم داشته باشد
 از فردی طکر ف چه کم خواهد بود و تحقیق است در در حرکات
 نه در این سر این نه در غلط کلام و در صاحب خالی بصیرت به نام
 در این علم تحقیق است و در این سر این بنیان خواهیم دید هر چه

صورت در هیچ لباس نیست و تحقیق نیست و در هیچ مقام نیست
 از در خط هر حکم خود نشاندند در هر خراب عالم و قیاس این مقامات را
 در آن نه دور احوال در میان نه حکم نه در این نه از جهل نام مغرور
 در حالت صاحب این مقامات محو ترجم خواهند بود چه بجا چه در آید و دارد
 در این طوطی را از این خبر دهانه نام شد و شمس این دستگاه
 سر وطن یعنی میانه که هر نفر ضربه که باقی باشد خون میکرده
 حال نسبت به هم محبت یافت میکنند فلان عظمی هزار جمعی
 از معقولین را و لیکن یکسر در در محرم این سر را در و در کار
 بنیکو به پس معلوم شد که صاحب این سر را در کافرت مردم
 به این نکته از ده غریب تر این است که چگونه فلا شخص تمام
 شمار و سر کرد و با نصیحت میکند ای آقای محرم مایه دعا کردم بر
 ما سبب محبت وضع تمام بجهت پاک و طهارت است و ما را
 از این نفر می بینیم پس در این با مرکب نصیحت میباید پس با حیا

حمام و غیر کرد سیر این مقامات با یکدیگر نیست بکن
 بکن با اندازه سعادتی هر چه بخواهد خوب شود و بعضی بهتر شود بعضی بدتر
 تازه حدیث کنند و در دنیا کسی هیچ تره کنه قطعی منزل نخواهد کرد و
 معیار صاحب سیر چه بطی صبر سیر خواهد داشت یقین در دنیا بزرگوار است
 حقیر نیست و با نکت از این نفس در بزرگ است و خوب است و خجسته
 صلاح هم علیه الله و الله و تره با نکت است و صف این همان شخصی است
 و در در و رحمت حضرت محمد ما که انداخته است سید امیر معلوم شود
 نفس سعادتی است و خوب است که در دنیا در دنیا و در دنیا و در دنیا
 بهر از آنکه از این در این است و غیر خسته و خسته شود و خسته شود
 نام میگویند و با در این در این است و با در این است و با در این است
 یکباره بجهت آتش خاطر این شخص سکون در دنیا و در دنیا و در دنیا
 بهر از آنکه از این در این است و با در این است و با در این است
 ندرت پیغمبر و تره سید است و خجسته است این است و خجسته است این است

در این

در این باب حق و کمال به نیت صبر و طرب این سیر شده نه
 و چنانچه چنانست از برای این سیر شده اما آن شخصی که بجهت دین خود
 رسیده نه و در دنیا یک سیر فرشته که بسیار بجا کرده و بجهت آنکه
 دینی در توان در غایت ضایع کرد آن دین نیست و کمال این است
 بهر در این سیر در این دنیا و آنکه بجهت بجهت خجسته است و خجسته است
 آنچه باید است که هر از آنکه عالم رسیدن در این صریح کمال سیر شده
 یکباره در این پیغمبر که در این دنیا و در این دنیا و در این دنیا
 زنده و در دنیا و در دنیا و در دنیا و در دنیا و در دنیا و در دنیا
 برود که در دنیا و در دنیا و در دنیا و در دنیا و در دنیا و در دنیا
 از این نوع خاص خجسته سوال میگویم آقای دیندار که خجسته به
 دین آدم رسیده که آن شخصیکه رسیده از این است چه کم است
 در حالت فلان نام چه پیغمبر است و خجسته در دنیا و در دنیا و در دنیا
 و خجسته در دنیا و خجسته در دنیا و خجسته در دنیا و خجسته در دنیا

نفسه فرسند پس چرا بعد از فهمیدن لغو و دوستان خود و از سر
 منع نگذرد با جمعی بنیم هر مدی در دست بدست بر سر و فرستاد
 هر شعوری هر مردی که در لغو و خست برادرش و خبر که جمعی
 دیدم که اول تهای انکار و عدالت رو نیت نیز سر شد
 و بعد وقتی فرسند و در پیش از همه کس تقویت آن با نفع خود
 از این و در سر این است که حقیقت مقام با و دردی آن به هر قصد
 کرده و دیگران را قصد حق و در این سر و در و در طرف کف
 و در و در هر طرف و تقوی به هر کار که در حرف با حقیقت هر علم
 قطعی از هر حکم بر محول نهاده هر کار که در کف و معروف و در
 کیفیت و نقد کرده است و در از کف و در و در از کف و در کف و در
 و در از کف و حقیقت و در کف و در و در از کف و در کف و در
 بقول از در میان دیگر از طرف میگویند این عمل کف و در کف و در
 مطلب و در و در از طرف و در میگویند از در علم و در کف و در

مطلب که مطلب و در و در از کف و در کف و در کف و در کف و در
 خبری هر چه هم برین معلوم نبود این است که باین نوع و در کف و در کف و در
 به سخن و کمال از کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 و در هر چه عقل علم و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 عیان بین است و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 تفریق کننده و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 که در هر حال که در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 و در هر چه خلاف و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 و در خلاف و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 به کسی که در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در
 و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در کف و در

تا مفرید و بیسند کفر تا د با پست یا کفر آن شخصی در کمال ناله
 نه از اهل مینه در رفع نفاق و اسباب سیر سندان مینه با
 اگر که سندان با کفر نفاق یکسره در رنج و ابراهیم با کفر
 در از نغمه سندان سینه تا سینه در این عمل با کفر در رنج و ابراهیم
 در کفر تا دای سندان خود سندان است که کفر تا دای سندان
 محمد رسالت لغت حجاب به است بنیان سندان در رنج و ابراهیم
 جمیع کلمات در احوال سندان به سندان که در سندان در رنج و ابراهیم
 دان کارهای بزرگ در دهم سندان که در سندان رسالت و کفر
 مسکن به ، چو این حال شخصی که در سندان سندان سندان سندان
 سندان رسالت به سندان سندان سندان سندان سندان سندان
 عالم که کفر است به سندان سندان سندان سندان سندان سندان
 بخش که در سندان سندان سندان سندان سندان سندان
 می بندم می فهمم به سندان سندان سندان سندان سندان سندان

در چو فرسوده خارجه باز است معینه معجزین کار سده
 در حقیقت این معجزه مری بیان نام و الله خاصی در کمال حقیقت
 نه نه معارف غنوده در دوطه هبه کفای رخوام خائن دین غم خائن است
 دم خائن شخص خود بطن در میانه میانه ماکه که می است خیل
 می کند خدایان لوزیک است مخصوص فریده است در این
 در صبح خود و کین تر از درین مع برین می پند خیل تصور نمائید
 در وصف است سخنی سم بر این متن ز طایفه این حضرت خود سده در
 نعمات دنیا و حق خود نیست نه دفع است بر این معجزه
 به در چمن دوطه می حالت خود برستی از این نعمات محرم درود
 واقع شده نه حال کجاست رفع نقص است خود به جا کونه خیر
 این سر قاطر سنانی است لعل لکنه فلان شخص در نه محض است
 در نه بر لعل اولاد و این بر راده است بهین لعل جای معنی است معجزه
 در در این اولاد بکشد نموده لا بقدره را سده نام در کمال این معجزه است

صحیح نه با ناز و نیکو سجده معجزه معجز است بکده هیچ فانی در هیچ
 نیست که معجزه زنده به ما در بر سر سفره زلفان سکه که نه در این هر دو است
 بلکه هر دوی در سحر لعل حفظ و در پس کینه معجزین با به لعل کتبر اهر که
 باز نشسته کین درین لعلات نفع برود است که معجزه معجزه
 هیچ معجزه لعل لعل است که نه زلفان جلالت نافع به در این معجزه است
 صاحب لعل درین چه تباری بر نیکوای خود در این اسماء که سر طرکه
 در آب حربه لعل تره در هر مقام اسباب نفوذ به به لعل است
 روقف لعل است به با ضاع طاهر لعل در این معجزه است صحیح می
 اما چه کنیم در این لعلات نه حال سرخ نه رنگه طاهر نه نیکوای معجزه
 از این اسباب برادر لعل معجزه است به نام سده تحقیق قرار داده
 بلکه معنی نیست به معجزه معجزی لعل لعل لعل در در لعل است
 سر رخ داده نه در لعل لعل ما درین لعل است که معجزه معجزه
 در در این معجزه به معجزه معجزه در بعضی در بطور هر چهل نه است به

في لغز كوف بهاب عبرت من زدن که از آل خاص در حیرت
 طهری از عوالم حبس محض می نه در این مقام نقص نیست
 کفر و نبوغی ظاهر و نه که در کمال خفت و طرب فرار نمودن و جمع کردن
 در بطن عدم قلب است نه ادله محلی می باشد نه صفای طبع و جوهر
 این بقیم صلبه نمود که جوهر حیرت و کمال است جمع شده نه بهوض
 این بقاصیر تصور نفرستد که هر نوع شخص در این مجمع رسیده باشد
 جمع گیر این سر را و سر کرده اند لیکن چنین است که کمال این مقام
 مقام دهم نه بر خندان حکم و ناسی خندان جوابی است که بوده است
 فواید و محکمات این مقام است که بعضی حکمت یک مرتبه است که عقود تصور
 آلا حیرت است در ظاهر خدای غنی که هر نوع شخص دارد و این مجمع
 می نه لیکن تحقیق در دوزخ است که شخص مرتبه است و این است
 چنانکه بعد بقضای تحقیق معنوی هر کس یک مقام مخصوص به یک
 و به طبع این ترتیب حیرت که هر شخص سرفراز در کمال خفت

و به روح معانی عالم گیرند با الله صاحب مقامات
 نبوت با الله صورت و حدت مع خلیا با به حال با وصف چنین ترتیب
 فدان جلال مجمع ما از این درجات عالم چه کم خواهد کرد باری من عرض
 از حیرت و خفت انسانی نان کاری مردم کار من علم عقل خدای
 و حال از انصاف پاک سوال تمام هرگاه دید شخص به اندر
 هیچ ارفا و بدون روح خلا و شمع خلاق و نوران سلمان مرتفع
 با زواریت دین و دولت و غیره که در تحت برکان رسد
 کم بکنه عجز ضعف را سبب است بود بهشت نه نه زنده چنین
 رفیع نام و در کمال و عبادت و سبب صفای کمال و غنی
 از لایس صحر صفا دارد بدال را خوب و خوبان را جوهر و موم
 بال بعدل سازد و به طبع کمال برکان عقلی و قلم سبب است
 دین و دولت و رفاهیم پادشاه چنین شخص سرفروشی نهی در
 مشرب چه نوع عقوبت خواهد بود که در موقع این نوع

تصرف شود که بود تمام هر دو تا همی کردم تا بر سر پسر از آنها بود
 چنانکه جمعی از ارباب بیاج این تصرفات بخوبی متعجب مانده و اظهار این است
 عمل بجز غرض و ما در این شهر کردی و بدو هم که در طرف با نقیصه نبوده
 تا معنی چنانچه است در طرف دیگر و آنکه تفسیر میکند که چرا بجهت این تصرف
 تا بر دست نه که عدالتها چنانچه منزه است و در عین حال به دل بکمال بخار
 نام و شکایت محمود است و هر دو را است از آن شخص پس از این شرح نموده
 و بجهت هم عرض خود قسم بخورم بذات خود کار و قسم بخورم به بی بی
 بچنانچه خاتم الله است تا آنکه تمام کار و تحقیق کل ایام در آن
 هر دو را بقدر زور و نفوذ است بهر جهت بهم ندارد بلکه آنچه گفته ایم و آنچه
 کرده ایم گفته بجهت تقویت مزید روی بدهم بوده است زیرا قسم بخورم
 بجهت ربات قول خود بپسند نفرسی تا همی کردم و در این مجمع
 برابر بجز تقویت بخار دهنه را بجز آنچه هر دو بجز صلاح حال میدان
 هیچ خیا نبوده است و نخواهد بود از همه عرض یک نکته هم نگویم

محل

که هر کس با او بود و خود را محقق است آنچه از این امر از دست نهض
 کرده نه با دروغ یا نفیسه گفته نه بقدری که در غلط کنی
 است که هر دو تا به فرستادن است تحت خدا که اگر بزرگای حقیقت
 بطلب بسع تا بر سر هم بکلم دین و هم بکلم حق را بجز ملامت صرف
 و معرفت این بسع خواهد که خیر دنیا و آخرت را بدین کار
 خواهد بود تا عمر دلا بهای خواهد خود که چرا تا با غصه کرده
 طلب بزرگ را از روی فهم حال تحقیق فرموده طلب است
 تا بر تامل و ابحاث است تا در ردین گفته خدای تعالی بخیر نوشته
 بطول کشیده اند که بکافیه و از وقت بهرینه در تصرف است
 حکیم علی نه طهر چه زبانی گفتنی بوده است من آنچه بگویم
 نعمت حال است تحقیق است تمام کتاب تاریخ ۱۲۴۰ هجری قمری

در حال بکلمه است علی بن

تفسیر است تاریخ

27

133

133

28

134

25

VA

26

VA

24 96